

ဝန်းချီ အမေရိကန်

သွေးတစ်စက်ဒဏ္ဍာရီ
နှင့်
မေတ္တာရေစင်

BURMESE
CLASSIC

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
၂၂၈/၂၀၀၄ (၃)
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်

ထုတ်ဝေသူ
ဦးခင်မောင်ညို (ဆုရုပ်ပြုလစဉ်)
အမှတ် (၈)၊ တိုက် ၃၃၊ ဝေဠုဝန်အိမ်ရာ၊
စမ်းချောင်း၊ ရန်ကုန်။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ
ဦးမောင်မောင်လွင် (၀၂၃၅၀)၊
ကဝိရတနာပုံနှိပ်တိုက်
၂၀၄၊ လမ်း (၃၀)၊ ရန်ကုန်။

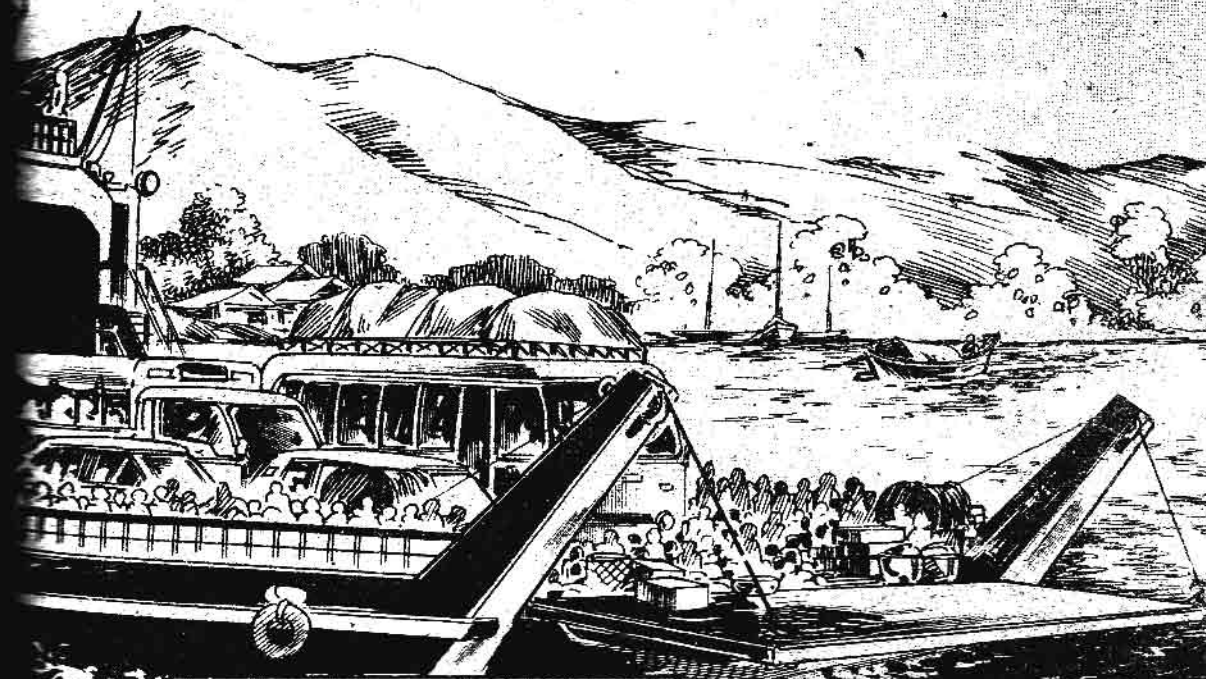
အပုံးပုံနှိပ်သူ
ဦးအောင်မြင့်သိန်း (၀၆၃၆၄)
အင်ကြင်းမြိုင်ပုံနှိပ်တိုက်
အမှတ် (၃၄၇)၊ ဆိပ်ကမ်းသာလမ်း၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ပုံနှိပ်ခြင်း

၂၀၀၄-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ။
တန်ဖိုး - ၁၀၀ ကျပ်
အုပ်ရေ - ၅၀၀
ဖြန့်ချိရေး
သူရဲကောင်းစာပေတိုက်

တစ်ဘက်ကမ်းမှ...ကျန်ရစ်ခဲ့သော...ဘားဒံမြို့
ကို...ပြန်လာခဲ့...ငေးမောရင်း...သူ...လို့ကိပါလာ
သော...ကော်ရေပတာဘွဲ့ပေါ်တွင်...ကားပေါင်းနှင့်...
လူပေါင်းနှင့်...ပြုခဲ့သလို...ကျပ်နေပါသလို...။

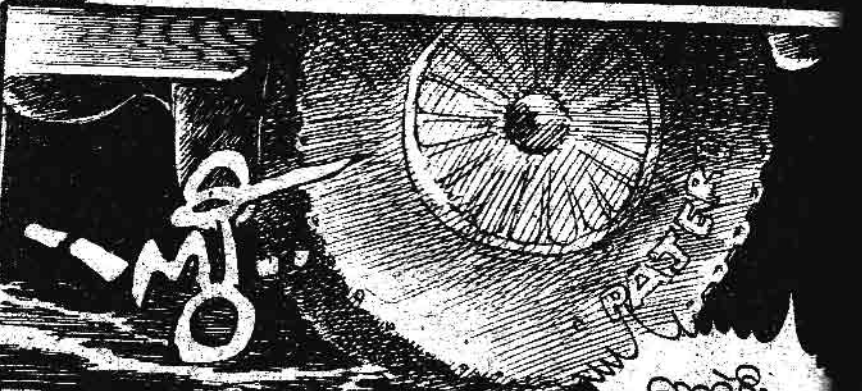
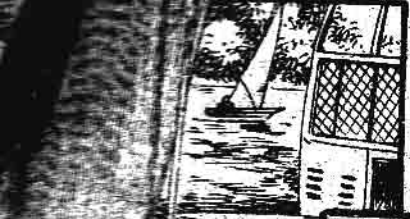

မြစ်မြစ်ကို... ဖြတ်သန်းတဲ့ ကားတစ်လှည့်
တော... လေ့နဲ့ အေးမြ... အရသာကို...
၀ဂူ... မိသားစုအိမ်ထောင်...။

သူ...နဲ့...အထပ်
တော်တော်...ပေါက်ပွား
ကားကြီး...အဆောက်
ပေါ်ထွန်းလာတာ...
တက်...နဲ့...အထပ်...
ဆိပ်ကမ်း...နဲ့...သူ...
အလှပပင်...
ကားကို...မောင်းနှင်
တက်ခဲ့တာ...
...

အောက်...
အောက်...
ငါတို့...အဖွဲ့က

သူ...ကား...ပေါ်...
ဆင်း...ပတ်...
ကျွန်ုပ်...လေ့လာ
နေဆဲ...သူ...
မှတ်...နေ...
ကျော်...
အထပ်...ကြား
လွန်...
...

သူ...ဆီ...စမ်းသားကားရ...လာနေ
သော ..ကျော်စောနိုင်..ရဲ့...နောက်..
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာတော့..ဘားဝယ်
စာပြီးလေ့ရှိ...မိ...ကို...သူ...
မြင်တွေ့ရပါသတည်း...

မြော်သား..မြော်
ရတယ်..ကိုရီ..ရယ်..
မင်း..အား..မှ..အားပါ!
မလားလို့...ပူရ
သေးတယ်..

မအားမည်မင်းကတွက်
ဆို...ငါ့လာရမှာပဲ...
ကျော်စောနိုင်..ရဲ့..ရှေ့
ကားတော့..

မေ့...
လာလေ...

ကျွန်တော်... ဗုဒ္ဓါ... မေ့... ဟိုအိမ်မှာ
သတိပြုရမယ်... ဟောကိလာသတိ...

ကြောက်မနေပါနဲ့...
မေ့... ဘာ... ဆုံးဖြတ်ပြီးတာ...
ကိစ္စတစ်ခုမှာ... သတ္တိက... အလုပ်
လို့... မွေးတာတွေမှာ...

www.burmeseclassic.com
လဲ... ကျော်ဇောနိုင်... လမ်းတော့...
ငါလည်း... အခုထွက်မယ်... ကော်ဖီပဲ... ပြန်ကူး
ဖွား... မင်းတို့... အိုကောပါစေ... ကွာ...

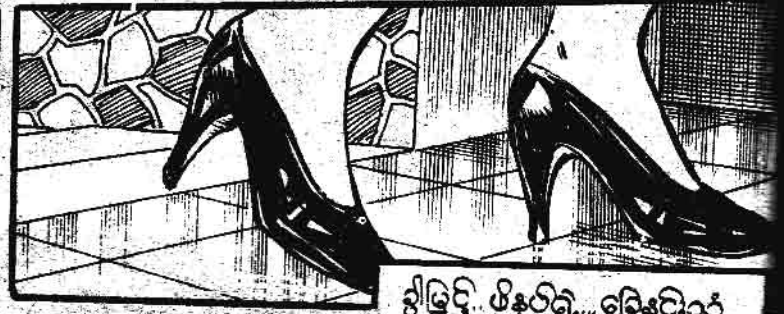

ကျော်ဇောနိုင်... နှိုင်း
မေ့... တို့ကို... သယ်
ဆောင်သွားတော့...
ပါရအုံး... ကားလေးကို...
ဖွဲ့လဲ... တွေ့ကြား... သူ...
လေး... ကို... နေမိပါသေး
သတည်း...။

မင်းအတွက်တော့...
ရင်းပေးလိုက်ပြီ... ကျော်ဇောနိုင်
ဇေ့...။ အဆင်... ပြောပါစေလိုပဲ...
ဆုတောင်းရတော့ဖွား...။

ဘားဒံမြို့တော်ကို အကယ်
ခမ်းတို့ ပြန်လာရမည်...
အစောဆုံး... ခြေထောက်ပင်

စွဲမြဲ... ဖိနပ်ရဲ့... ရွှေဒင်္ဂါး...
ရူးရှူးက... သူ့... နားထဲ... တိုင်းထင်
လာ၏...။ ရွှေဒင်္ဂါးတားတော့
မျက်လုံးအောက်က... ပြုံးကျယ်
ဝတ္ထု... ရှေ့ဝတ်...။

ကျွန်မ...သဘောမတူမှန်း ကျွန်မ...
သဘောမကျမှန်း...သိလျက်ရှိ... ခုမိမ
လေးကို...ကျွန်မလက်ထဲက...ရအောင်
လှပခုခွေးတစ်...ဘာသဘောလဲ...
ကိုစောရဲနိုး...။

အခု...မေ့...
ဘာပြစ်လို့လဲ...
ဗဟင်...။

ထွေပစ္စည်း...ကြော်ခပ်
ပတ်နိုး...ရှင်...ကျွန်မကို...
မေးခွန်း...ပြန်မထုတ်
ပါနဲ့...။

ကျွန်မ... သေသေချာချာ...
 ပြီးမှ... ရှင်ဆီလာတာ... မနက်ခင်းစောက...
 မြိုင်ကလေး... ဆိပ်ကမ်းမှာ... ရှင်... စီးနေကျ...
 ကားနဲ့... ကျော်စေ့နိုင်... ရော့... မပျူ... ပါ...
 ပါသွားပြီလေ...

ကုမ္ပဏီက... အဖွဲ့ခွဲပေးပါ...
 စပယ်ပိုင်... ချစ်သူတွေ...
 မကွဲစေချင်လို့.....

ရှင်... သူငယ်ချင်း...
 မပျူ... ကန့်... ခိုးတာ... ချမ်းသာ...
 ချင်လို့ပါ... ဒါ... ဘယ်လိုမှ...
 ငြင်းလို့... မရနိုင်ဘူး...

အောက်ဆုံးချိန်...
အထိတော့.....
လျှောက်အောင်...တွေ
ကောင်း..မပြောခဲ့ပါ
ဘူး...။

၁၃...ထိုင်နေရာမှ..အလုပ်
တကြိမ်...ထရပ်မိသတည်း..

မိဖွား..ရှင်
ဖွား..တတ်နိုင်တော့..
အခုခွဲအချင်း..ရှိပါ
တယ်..လျှောက်အောင်
အတွက်...တွေ..ငါးပိတ်ရဲ့

မပျူလို..ပြန်ရ
ကောင်..ရှင်..လုပ်ပေး...
ရော့...

မင်းသိကို သူ့လေး... မဆိုးအောင်ပြန်...
အဆိုးဘာပဲ... မြိုင်ကလေးကနေ... တောက်
ဆွတ်... မြိုင်တွေအပြင်... ကျွန်ုပ်တို့... သထုံ
ဘဝ... ကျွန်ုပ်... မုန့်ဆက်တီးထားပြီးသား

စပယ်လှိုင်...
ဝဋ္ဋိလိုက်မယ်...
နော်...

ကျွန်မ... ဒါ...
အချစ်အတွက်... ခွန်စား
ချင်မိတယ်... မမြိုင်အတွက်...
ဘယ်တော့မှ... ဝဋ္ဋိလိုက်
ဒါ... မဟုတ်ဘဲနော်...

ချာခန့်...လှည့်ထွက်သွားဝေတာ...
ခပဟင်ပြိုင်... ကို... သူ... လှမ်း
ဖော်... တားမြစ်ပိတ်ခွင့်...။

ဟေ့-ဟေ့...
မင်းတွေ...
မြန်မာသွား
နိုးလေ...

ကျွန်တော့်...
အတွက်... ပေးခဲ့တာပဲ...
ယခုတားလိုက်ပါ။

ကိုယ်... သူတို့...
နှစ်ယောက်အတွက်
မင်းက... လက်ဖွဲ့တယ်
လို့... ပြောလိုက်မှာ

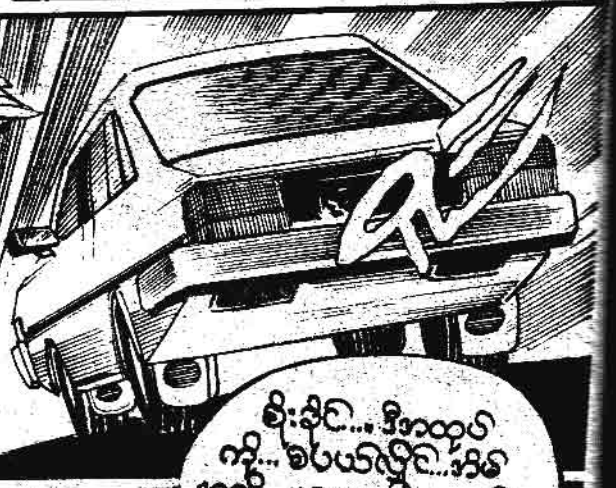

ရဲခန့်မှာ... အဖွဲ့ပွင့်ခဲ့ရင်...
ရှင်မာ... တရားမဲ့ဖြစ်မှာ...
ကျန်းသေပဲ...။

ခပပဟ်လိဗိုဗ်... မုနီတံခါးကဗ်း... တွဗ်နိး
ဖွဗ်ကော... ထွကံသညာ... ဝေဝေဗ်...

ဝေဝေဗ်ကဗ်
ပါဝေကဗ်...
ခပပဟ်လိဗိုဗ်...
ရဟ်...

ဗိုးဗိုဗ်... ဒီကထုပ
ကဗ်... ခပပဟ်လိဗိုဗ်... ဒီက
ဖာထ်... မပျောကဗ်... မပျောကဗ်...
ရောကဗ်အောဗ်... ပိုပေး
လိဗ်ကဗ်...

ဟုကဗ်ကဗ်...

သခုမ... မြန်ရော့ကလိ...
များမေကြာမိ... ခောဂါ...
ထံမှာ... သခုမ... ထားရေခိ...
ခော... ခွေထုပ်လခွမ်း...
မြန်ရော့ကလိလာပါဝခွမ်း

လပပလိပြိုင်... ဒေါသကြောင့်...
ခန္ဓာကိုယ်... တဆတ်ဆတ်...
ထုန်းယင်နေတဲ့နမ်း... ခြိလေသာခွမ်း...
ပဲခူး... အသက်တဖျား... ချစ်ခော...
ခွမ်းလေးအတွက်... ရင်ထဲမှာ...
ခောကမီးတို့... ခောသက်ခောထိ
နေပါထခွမ်း...

သခုများ... အလုပ်...
လုပ်နေတဲ့... ကောင်တွေ
က... ကြီးကျယ်လို့...

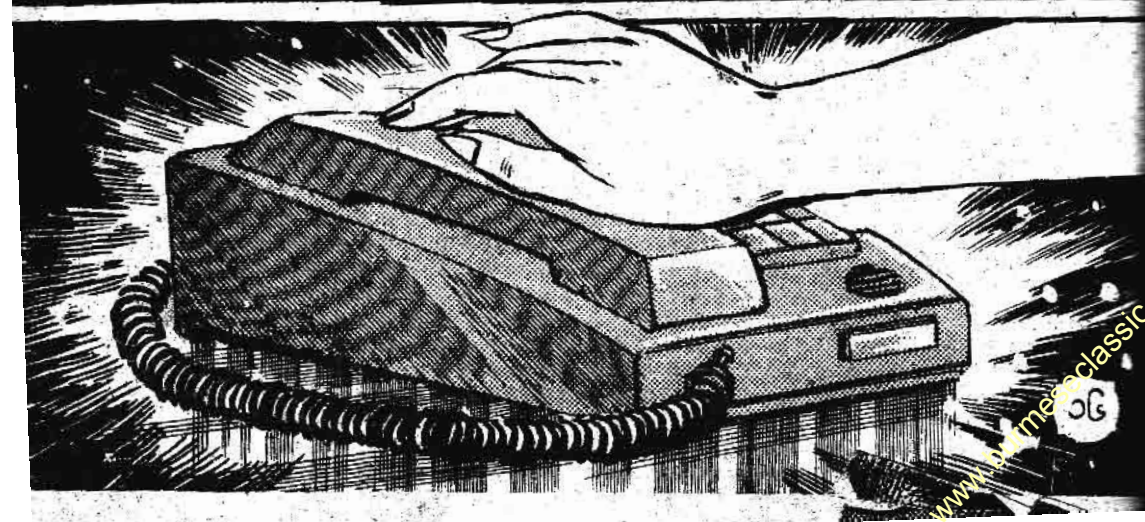
ပဲခူး... ဖုန်းနံပါတ်တွေ
ကိုလခွမ်း... တစ်ခုချင်း...
နွမ်းပစ်ခေ့ကိဝခွမ်း...

သုတိုက်ကိ... တွေ့ပြီ
လား... က... သုတိုက်ကိ
တောင်... ပြတ်လောသေ
ဘူး... ဗုတိုက်လား...!

ဒါဆို... လခဲအစ်ဗျာကကိ...
ကားလွတ်သိမိုက်ပြီး... ရှာမိုင်း
လိုက်လေ... တောင်တောင်အသံ
မကျတာဘဲ... တွေ့ရင်... မသွေ...
ကို... အိပ်ဝား... ဝေး... ဝေး...
ဒါပဲ... ဒါပဲ...!

မိဘနှစ်ပါး...
ဖရိုတော့...
ကတစ်ခွက်က...
မဂ္ဂ...ဆိုတာ...
သုမ...အတွယ်
တာ...ရှာတဲ့...
အချစ်ဆို...
နှစ်မလေး...။

ဘာ...နဲ...မြို့...ပေါ်မြို့...ဆိုလျှင်...
ပပပပပပ... နှင့်...မဂ္ဂ... တို့...
ခွဲ...အိမ်...ဆိုလျှင်...မသိထူး...မရှိ
သလောက်ပင်...။ ရွှေ...ကြွ...မိ
...က...ဆိုအပြင်...အောက်လုပ်နေ
လုပ်နေ...မျှ...ကလေး...နို့...မီး...
လုပ်တိုက်...နေ...ထူး...ထူး...။

ခုတော့...သုမ...နှစ်မလေးကို...တစ်ပါး
သု...တစ်ပေတာက...လှ...သွားခဲ့
လေပြီ...။

သမီးကြည့်ရတာ... မိတ်
ပင်ပန်းလိက်တာကုယ... လေးလေး
တို့... လိက်ရှာကြရင်... ကောင်းမယ်...
အချိန်... မလွန်သေးတာ...

နီးလေးဖြစ်သ...
နီးမြင့်နိုင်...
ခကားကြောင့်...
ဖာတော့တို့...
ဖြန့်... စုစု...
သတည်း... မေမေ
နှင့်... မေမေ... မှု
တော့... ကတည်း
က... ထိုနီးလေး
လက်ပေါ်ပြော...
သုတေသန... ကြီးပြင်း
ခွဲရသလို... ယခု
အချိန်ထိလည်း...
အိမ်ထောင်... မှု
သတည်း... နီးလေး
နှင့်... အတူနေဆဲ
ပင်...

ဟုတ်တယ်... လေးလေး
ရယ်... စပယ်... ထထိုက်
ဖုန်းဆက်ထားလေမယ်...
မှတယ်... လိက်ကို... လိက်
သွားမှ... ဖြစ်မယ်...

အခု... သွား
ကြမယ်... လေ...

စပယ်လျှင်... သုခီ..လောသွား
 ငြီး..နောက်ပိုင်း...လျှော်လောနိုင်
 ပြသောနာမာတွက်...နိုးတထိတ်
 ဝိတ်...ဖြစ်နေခဲ့ရသတည်း...အာပိ..
 ဖြစ်ဖြစ်...ချစ်သူတွေ..ပေါင်းကြ
 ရေချင်ပါသတည်း...။ သို့...ဖိခြံလေး
 ကို...လျှော်လောနိုင်...နောက်မှ...
 ရောက်မှသာသလို...စပယ်လျှင်
 နှင့်...မဂ္ဂ...ကိုလည်း...လျှော်
 လောနိုင်...ကြောင့်ပင်...မြင်မှ...
 ကော...ပြောခဲ့...ရမှ...ခြင်း...ဖြစ်ပါ
 သတည်း...။

အခကတည်းက...
 စပယ်လျှင်...အား...
 ဝိတ်ဝါတ်...ပြင်ထန်
 နှစ်...အာနိန္ဒာ...
 ခန့်...သိမြင်သတည်း

သူ... မင်းခက်ကို... ကောကိပုဂ္ဂလိကသံခွဲ...
သူ... ခေါင်းတစ်ခွဲလုံး... ထူပုဂ္ဂိုလ်စင်ပညာရေး
၏... သူတို့... ကုမ္ပဏီ... အသစ်ကံကံ...
ပါဂျွန်... ကားလေးသံခွဲ... သတုံမြို့... မဝင်မီ...
ဆယ်မိုင်... အလယ်... လူပြတ်ဆီ... အရှေ့...
လူတစ်ဦးတစ်ပေတင်... မပါဘဲ... တစ်စီး
ထံ... ခြံပါသံခွဲ... ဟုသောသတင်း..

ဟုတ်..ဟုတ်ကဲ့...
ကျွန်တော်.. အခုပဲ..
လာခဲ့ပါ့မယ်..

ကျောင်းဆိုင်... နှင့်... မေ့ချေ... ထို... စီးသွား
သော... ကားလေး... အခု... သူတို့... နှစ်
ပေတက်... ဘယ်မျှားပျောက်ကုန်ကြ
ပါလိမ့်...။

ကျွန်တော့်မှာမရှိဘူး...
အော့ရိုင်း..ပါ...ကျောရင်ကိုင်
နဲ့..မခွဲ... ဒီကားနဲ့..စီးသွား
ကြတာ.. မှန်ပါတယ်...

ဒေါ်ခင်မိ... မာ... သူတို့နှစ်ယောက်
မှ... မှန်တာပဲ... ဒေါ်ခင်မိလုပ်ငါ့က... အခါက...
လာအောင်ကြားရင်... ကျွန်တော့်တို့... ဒီပြင်ပမှာ
ကို... ကိုတို့ပစ်ခတ်တာပါ... ကိုအော့ရိုင်း... လာခင်...
ကျွန်တော့်တို့ကို... ကျွန်တို့ပေးပါ... သူတို့... ဒီ
ကားကို... ပျက်လို့... တားဆီးတာ... မဟုတ်ဘူး...

ရဲအရာရှိ
ကားကြော
သူ...အတော်
ဖိုညှိသွား
သတည်း.....

ဘယ်လိုနည်းနဲ့...တော့ကော...
ကားကို...ခွန်လွှတ်သွားရော...ဖိုပေ...

အနီးပဲ တာဝန်းကျင်...
တော်တော်များများ...ရှာ
ပြီးပါပြီ...သိလွန်းစွာ...ဖို
လောက်ပါပဲ......
လူပျောက်နဲ့...အဖွဲ့ဖွင့်ထား
အတွက်...ကျွန်တော်တို့...
ဝတ္တရားအရ...တောင်ရွက်
သင့်တာ...တောင်ရွက်
ရမှာပါ...

အောက်ဆုံးတော့...ကုမ္ပဏီ...ကားကို...အာမခံခွင့်...လုကုန်ယ်
တိုင်...လျှောက်ထုတ်ယူလိုက်...ရလေသတည်း...

ရဲစခန်းမှာ... အထွက်ကိစ္စ...
စပယ်လိပိုင်... ဆီမှ...
ဒေါ်သ... ခကားတွေ...
လိုက်ရသင့်...

လောကီအောင်
အထွက်ကိစ္စ... အထွက်ကိစ္စ...
ရှင်... သိရမှာပဲ... ဒါဟာလည်း...
ရှင်... ကို... ကျွန်ုပ်တို့...
ရဲ... အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်...
ကြီး... မဟုတ်လား...!

မေ့ပါ... ကို... နီးတာ...
ကိုယ်... ကုသပေးမယ့်... ကျန်...
တာတွေ... ကိုယ်... မသိတာတွေ...
စပယ်... ကိုယ်လည်း... နားမလည်...
နိဗ္ဗာန်... အဲဒါတွေ... စပယ်... ယုံ...
ချင်တာပဲ... ကိုယ်... အထွက်ကိစ္စ...
ရှာမှာပါ...

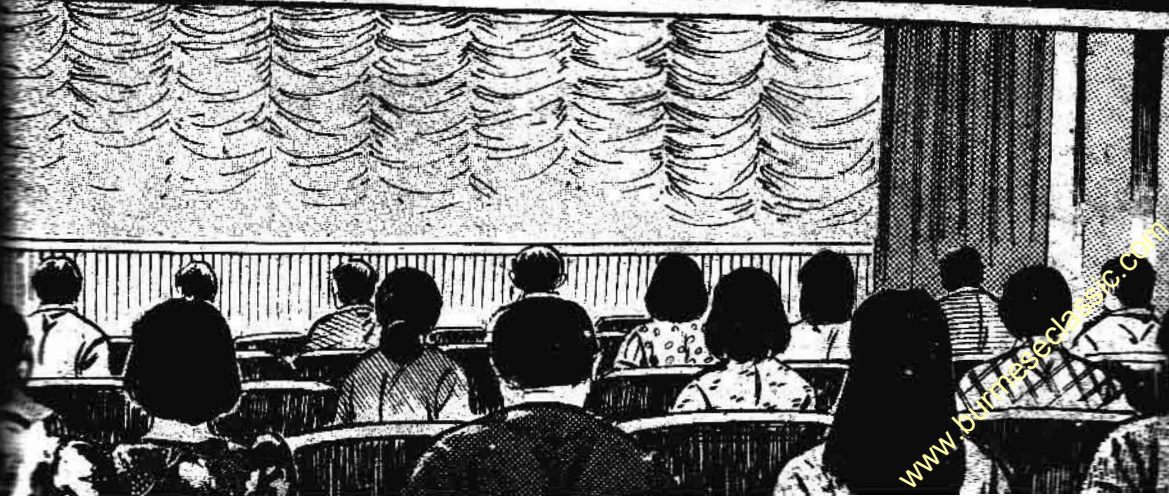
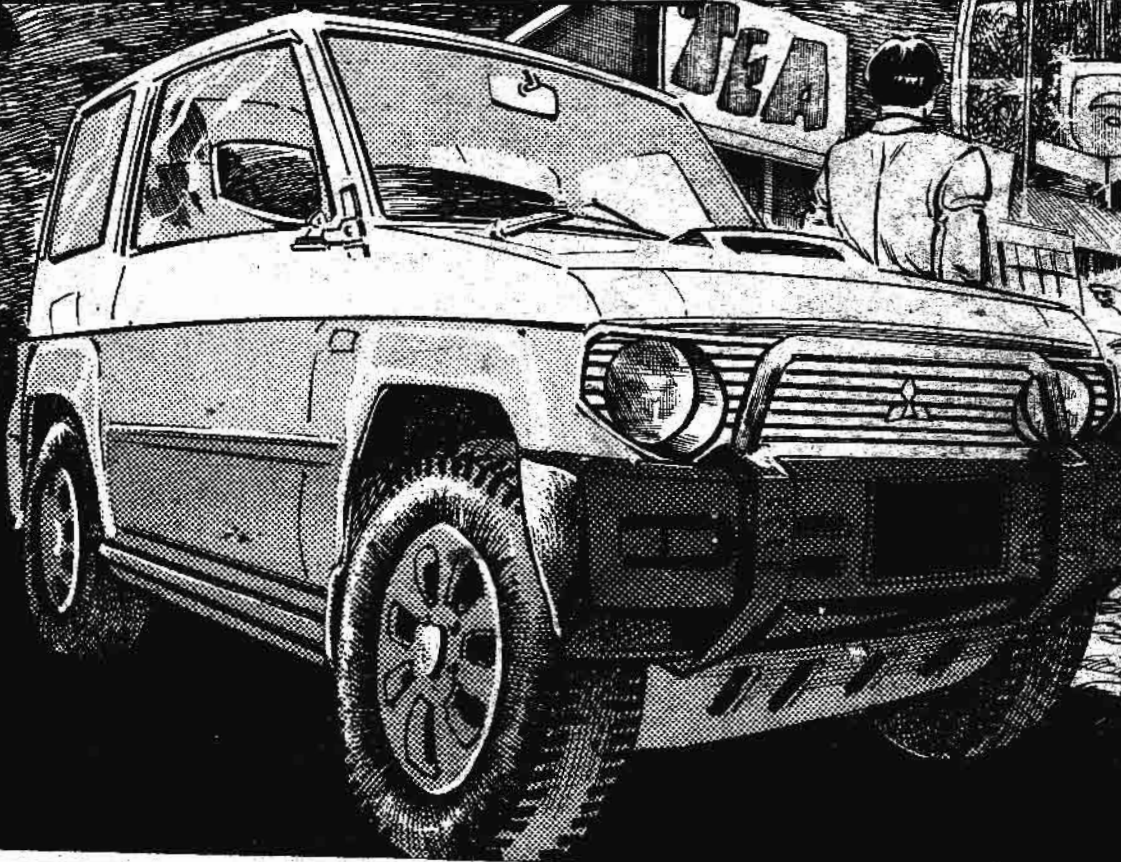

ဒါပေမယ့်... အဲဒီနေ့က... ဤသို့... စပယ်... မျက်လုံး...
နက်နက်လေးတွေကို... သူ... မေ့နိုင်တာမှာ...
မဟုတ်တာပဲ..."

ဒါပေမယ့်... ကျွန်ုပ်တို့...
အထွက်ကိစ္စ... လက်မလျော့...
သူ... အဲဒါ... ရှင်... သိတာပဲ..."

သုဇယျာဇ်အတွက်... စိတ်ပူပန်နေသည့်ကြားဖြူ...
ယနေ့ခွာ... ဘားဟ် မြို့က.. ဇာတ်ရုံမှာ.. ရုပ်လောသည့်...
နိုင်ငံကျော်... ကဇာတ်ပွဲကို... သု.. လာရောက်ခဲ့သည့်...
ထို.. ကဇာတ်၏... အဓိက... သရုပ်ဆောင်... မင်းသမီး
မှာ ... သူနှင့် သုဇယျာဇ်အားဖြစ်... ကျောင်းအဖွဲ့က
လဲ.. ဖြစ်သော... ဒီဇီဝင် ရဟိပါ...

မိမိနဲ့အတူတူပဲ

ဒါကြောင့် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်...
သူပေထိချင်ရဲ့... ကာဇာတိဗ္ဗိ
ကိုတော့... သူ့... မဖြစ်မနေ...
အားပေးရပေမည်...

သူ... ရှိထိ... ဝင်လာ
တော့... အေးစိန်ဆောင်
အာရုံစေ့သောကိန်း...
ခံစားရသတည်း... ဗွဲ့က
မဝသေးသော်လည်း
ခန့်လှမ်းပြုလုပ်... လူများ
မြဲသို့ကွယ်... နေထေး
သတည်း...

အထူးတန်းရှေ့ဆုံးမှာ... ခပယ်လျိုင်... ကို...
ခပ်... ဝါးဝါး... တွေ့ရသလို့...

သူ့... ထိုင်နေမှာ... မထိုင်ပြန်သေးဘဲ...
ခပယ်လျိုင်... ရှိရာ... ဧည့်သည်လားဆိုသလို...
သူ့ကို မြင်တော့... ခပယ်လျိုင်... ၏... မျက်နှာ
လေး... ပို... တင်းသွား၏...

ခပယ်လျိုင်...
လဲ... ပွဲလားပြန်သလိုတာ
လား...!

ကြိုက်လို့... မဟုတ်
ဘူး... စိတ်သစ်နေလို့...
စိတ်... လာပြေတာ...
ရှင်... ကျွန်မနားမှာ... အကြာ
ကြီး... ရယ်နေမယ့်ဆို...

ကျွန်မ... ဒီပွဲကို...
ဆက်ကြည့်ချင်မှာ...
မဟုတ်ဘူး...

၁၃... စပယ်လိုင်... နားက...
 တော... ပွဲက... စနေလေ့ပြီ... မိုဝဲင်ကော့... ကာဇာတိ...
 မြစ်လှိုင်လှိုင်... တာခမ်းတနား... ခြံလှိုင်လှိုင်...

၁၃... ဇာတ်... စပယ်လိုင်... ကို... မေ့ပျောက်ကာ
 အရှု့လာကိုသာ... ရွက်ပြွန်... နေထိုင်သည်။... ထိုဇာတ်ပြ
 သက်သေ... အခန်းကတော့... စိတ်လှုပ်ရှားစွာပစ်ရာ
 ဖြစ်ရာ... အခန်းတစ်ခု... အခန်း... တစ်ခက်
 ပြီးအောင်ပေး... အခန်း... တစ်ခက်... ပြီးသည်။...

ဇာတ်ရဲ့
 ထဲမှာ... ၁၃... အဖွဲ့
 နှင့်... ထိတ်လန့်
 လာ...

အခါက... သရုပ်ဆောင်ကာ...
 မိမိတင်... မိမိတင်... က...
 သရုပ်ဆောင်... ပိုမိုသရုပ်...
 သိရပါလေသည်... အဆိုတော်...
 ပါသည်။...

ကျွန်းကျွန်း

ပြောတယ်..အပြုံးပျာတော့...
ဩဘာသံတွေ ဆူညံသွား၏..

တောင်ပိုက်ကိစ္စ...
မင်းသမီး..ကွာ..

လူလူပျို...
တောင်တော်..လှ
တယ်..

လူတွေ..တစ်ယောက်..တစ်ပါးက..ချီးမွမ်းသံကြောင့်.. ဖိုဖိုဝင်..အတွက်.. ၁၃.. ဝိတိမြစ်ရေပေ
သေဏ်.. အတ္တ အာနာပေးချိန်မှာ.. ဖိုဖိုဝင်..အောင်မြင်မှု အတွက်..ဂုဏ်ပြု..စကားပြောရန်..
ဖိုဖိုဝင်..ဂြိုဟ်... အတောင်ဘက်သို့... မေးမြန်းရမည်.. ၁၃..... ထွက်လာခဲ့၏..

နာမည်ကြီး...ကဏ္ဍတစ်ခုပေါ်ပေါက်...အခမ်းအနားပွဲ...လူ
ထွက်က...များလှပေသည်...ဆယ်စုကျော်...အရွယ်မြင့်
စေ့...လူကြီးပိုင်းအထိ...ပါပေစေသည်...ဖိစီးတင်...ကား
ပိုင်းဆုံပြီး...လက်ဖက်...ထိုခိုင်းနေကြသည်...

ဟယ်..
ဟိုက...

သူ့...ကို...တွေ့တွေ့ချင်...ဝမ်းသာအားရနှင့်...လူအုပ်ကြွေးမြူး...ထိုထွက်ကလာသည်...

မင်း..အောင်မြင်မှု..
ကလေး...ဂုဏ်ပုဂ္ဂိုလ်...
ဗိုလ်...။

ဒီကလေး...
မြောက်ကမ်းနေပါနဲ့...
အတူတူပဲ... အတူတူပဲ...
ချင်း...

တို့တွေ... နှစ်သား... တာ...
နှစ် နှစ်လောက်... ရှိပြီ... ဘာ...
အချိန်အတိုင်း... မင်း... အချိန်ကို...
တို့... တာကမ်းနေပါလား...

အောင်တို့လက်ဖျတ်... ထိုးပိုင်းသုတေ့... လာ၍... ဖိတ်တင်...
အောင်တို့... လျှောက်ရေး... ပေးနေရသေးသတည်း...

ဤ... ယ... လို...

ဖိတ်တင်... နှစ်... ဖြစ်...
တင်... အချိန်...
ထိုင်နေသေး...
လယ်ပင်... ကို...
တေ့... သို့... အချိ...
လျှောက်ရေး...

ဖိစီး... မထို...
ခပယလျှိုင်... နဲ့
သိတယ်...

သိတာပေါ့ဟဲ့...
ခပယ... ရှေ့... ခကာ...
မင်းလွှဲ... ကိုယ့်ရဲ့... အခင်
မင်းခန့်... သုငယ်ချို...
ရှောက်နေတယ်...

ဘယ်တုန်းက
များ... သိလိုက်တာ
လဲ... ဖိစီး...

ခပယလျှိုင်... အများရှောက်လာတော့... ဖိစီးပဲ... က... ခပယလျှိုင်... နဲ့...
လက်ကလေးကို... ဆုပ်ကိုင်ပို့ပေးတာပဲ...

လွှဲ... (၂)
နှစ်က... ဖိစီး... ဖြော...
လာကလေးတယ်
လေ... အဖီကတော့
က... မော့... ခပယ...
နဲ့... ရင်နှိုးခဲ့ပြီ
တာ...

မိမိ...ကတော့ သူဝံ့ပဲ...
ခပယ်...က...လားကားပေးနေကျ...
နောက်ပိုင်း...အရမ်းခင်မင်စွာ...
တယ်...လေ... ဒီနှစ်လားတော့...
ခပယ်...အတွက်...လက်ဆော်...
တောင်...ပါလာသေးတယ်...
ပုခိုမှာ...ချိတ်ဝတ်တော့...ဝတ်
နဲ့လေ...။

မိမိက...ပြဿနာ...နေရာ
...ဝတ်နဲ့လေး...တစ်နဲ့...
ချိတ်ခွဲထားတာ...မြင်ရ
ဝေပဲ...။

ဝတ်နဲ့လေး၏...ကျွန်ုပ်တို့...ရောင်စုံအလှပပန်း
လေးများ...တစ်ပွဲပဲ...သိချိတ်ဝတ်၏...။

တော်တော်
လှတာပဲ...မိမိ...

အိဒါ.. အရင်တစ်ခါ..
လာကတုနီက.. ဖိဖိ.. ဝတ်ခဲ့တာ
ပေါ့...။ ခပယ်.. က.. ဤကိတယ်..
ဆိုလို့.. လက်ဆောင်ပေးရအောင်
သိမ်းထားခဲ့တာ...။ အခု ပန်း
အလှလေးတွေ.. ထပ်ပို့
နေတာ....

ကျေးဇူးပဲ.. ဖိ.. ရယ်..
ဖိ.. လေးတို့.. လက်ဆောင်ကို
ကိုယ်.. အခြင်တင်နိုး.. သိမ်း
ထားရမှာပေါ့...။

မပြီးတော့ဘူး...
ခပယ်...။ ပြီးမှ... ယူ
နော်...။ တစ်ခုက... နှစ်ခုက
ဆို... ပြီးပါပြီ...။

ဂိဏ္ဍိ... နှင့်...
နေ့တိုင်း... လာတာပေး
ရမှာ... နော်...

လာရမှာပေါ့...
ဖိုဖို... ရယ်...

ဘု... နှင့်... ဝယ်ယူဖို့
၏... ဆက်ဆံရေး... အား
ရက်နေပေမယ့်...
ဖိုဖိုက... ရှိနေတာ
ကြောင့်... ကတော့က...
ကဆ... ကိစ္စမျိုးတော့...
မဖြစ်ခဲ့ပါပေ...

စပယ်လှိုင်... အိမ်မှာပဲနေမှာတော့...
သနားခေါင်ယံ... လှည့်လှည့်... နှစ်နာရီပင်...
ထိုလှည့်နေပြီ...။ လေးလေး...
ပိုးဖြင့်ပိတ်... စာစစ်ပေးတာက... နှစ်
နှစ်... ခြိုက်ခြိုက်... အိပ်ပျော်နေ
လိမ့်မည်... ဟုလည်း... ထင်သတည်း။

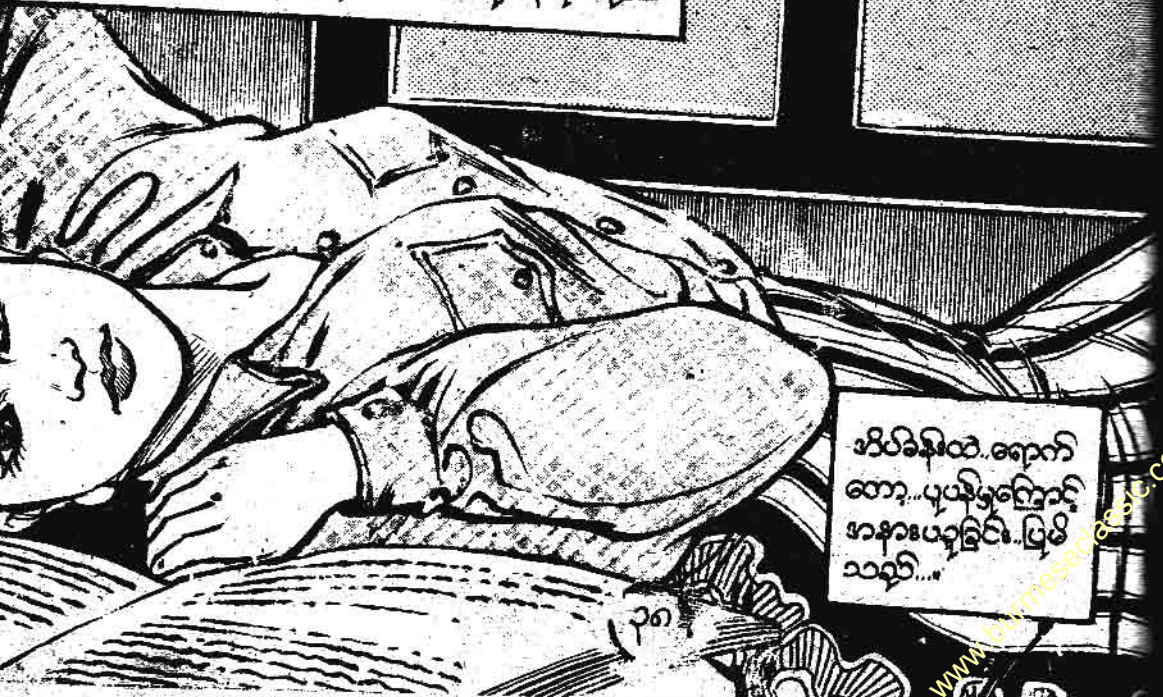
အိမ်

ထိုကဲ့သို့...၏...ဆေးကု...
မိမိပုံလေးကို... ပြန်ကြည့်မိသေး၏...
သူ့ကို...လက်ဆောင်...ပေးမည်...ဟု...
ပြောသော...ဝတ်စုံကို...ဝတ်ဆင်၍...
ရိုက်ခုံရုံခြင်သော...

စိတ်ကတော့က...နှစ်လေးဆီ...ပြန်ရောက်မိသေးသလို့...
မိမိရင်ခွင်က...ထွက်သွားခဲ့တာ...လေးရက်မြောက်ဆိုပေ
မယ့်...သတင်း...အစောအလယ်...မေ့...အတုအမတ်ကြောင့်
လဲ...မထိရနှင့်...မို့...စိတ်ပူပန်မြဲကသာ...ကြီးမို့နေရသလို့...

အိပ်နေမိလဲ...ရောက်
တော့...ပုယုမိကြောင့်
အနားပေးခြင်း...ပြန်
သလို့..."

မီးရှောင်.. မြိန်မြိန်.. အောက်မှာ...
အဝတ်အစားလဲနေရင်းမှ.....
ငါ့အ.. နှင့်... မယဉ်ပါးလော...
အနံ့ အဝတ်က တစ်ခုကို ရှိ
ရှိုက်လိက်မိသည့်... သေဥဒေသီ
နဲ့ လိုလို့... ပုပ်.. အက်အက်...
အနံ့ လိုလို့.....

အေးတို့ကို.. မသင်္ကာ
သဖြင့်.. ရေစို.. မြေစို
လိက်မိတော့.....

ဟေ့!

ငါ့အ.. တွေ့လိုက်ရတာက...
အလောင်း တစ်လောင်း.....

လက်အိတ်... အနက်ကြီး... စွပ်တားလော... လက်တစ်ဖက်ခြေလှမ်း... ၁၃၄... ကျန်ရှိလျက်မရှိ... ဖြစ်သွားသလို... ထိုလူမှာ... လျင်မြန်စွာပင်... ၁၃၆... ဤ... နှုတ်ခမ်းပါးပါး...
လေးကို... ချက်ချင်းဆိုသလို... ပလာစတာ... ၀၃၀၄... တစ်ခုဖြင့်... အုပ်စုခွဲလိုက်၏...

နေက... သူမကို... ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ဆွဲခေါ်ပို့တာမို့... အာရုံမလုပ်
ပြီ... ဒေါက်တာကိုမြင်ဖို့... သို့မဟုတ် ဆွဲ
ကပ်၍... ခန္ဓာကိုယ်ကုန်... ခြိုး
ပေ... ချစ်ပတ်ချင်တာမို့...။

သူမ... ကြောက်လန့်ခဲ့၍...
အော်ချွေးများ... တဖြိုက်
ဖြိုက်... ကျလာလေတာမို့...။

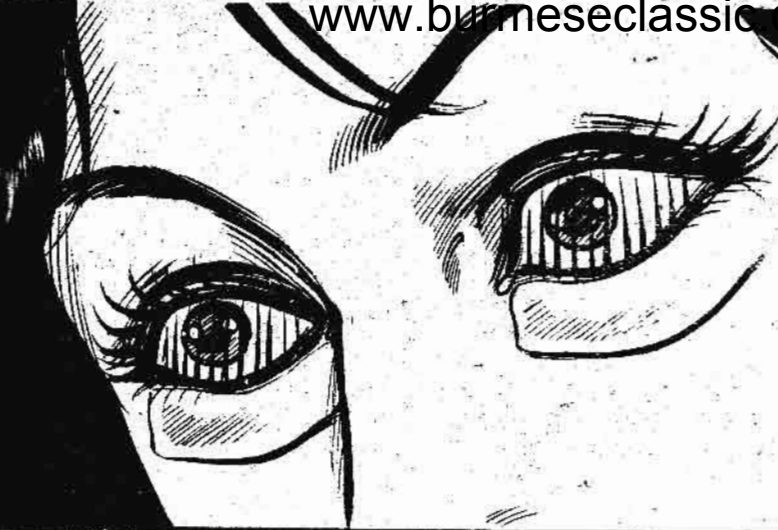
အားလုံးပြီးတော့...ထိုလူသည်...
သူ့မ...ကျ...တစ်ခုတည်းမှာ...လာ
ရပါသည်...မျက်နှာက...ကြောက်
စရာ...ကောင်းလွန်းသည်...
ထိုလူ...မျက်နှာမှာ...ဖုံးအုပ်ထား
သော...ရာဘာမျက်နှာ...သူ့မ...
မြင်မြင်ချင်...သိလိုက်ပါသည်...

ထိုလူမှာ...သူ့မ...ခါ...တစ်ခု...ထို...
လာနေသည်...ထိုလူ၏...လက်ဖြင့်...
ကိုင်လာသော...အရာဝတ္ထုလေးက...
သူ့မ...အဖို့...ထူးဆန်း...နေပါသည်...
ပလာတော့...ပါးပါးလေးပေါ်မှာ...
အပ်ချောင်းလေးတွေ...အစီအစဉ်...
ခွဲကပ်ထား၏...

မင်း...မျက်လုံး
တွေ...မြိတ်လို့...မရဘောင်
လေ...!!!

ဟက်ကွဲကွဲ... အသံနှင့်
အတူ... ၁၃၆... ရဲ့...
မျက်လုံး... ဖောက်ခွာ
ဖြာ... ပလာတောကွဲ...
ကပ်လို့ကိပါ၏...
ထိုအခါ... ၁၃၆... မျက်
တောင်ပင်... ဆက်၍
မရတော့ပါ...။

ချွန်ခြေခြေ... အဆူးလေးတွေက... မျက်တောင်ဆက်လို့ကိတိုင်း... စူးနှစ်ဝါသွားပေလိမ့်မည်...
မျက်လုံး... နှစ်လုံး... စလုံးကို... ထိုလူ... ကပ်ပြီး... ဆောအာခါ...။

ဆောအာက...
အလောင်းကို... မင်း
သိလား...။

၁၃၆... ခေါ်လို့ကို...
ရမ်းကြဲနဲ့၏...
မရချေ...။

ဒီနေ့.. ဒီရက်က.. စပြီး...
မင်းတင်ဖွား.. ထိတ်လန့်နဲ့... အမျိုး
မျိုးနဲ့... ရင်ဆိုင်ပုံ... အသင့်ပြင်ထား
ပေးတော့... မပယ်လို့... တစ်နေ့
နေ့တော့... မင်းတင်... အဆုံးသတ်ရ
မှာပဲ... ဒါပေမယ့်... အဖို့ တစ်နေ့... မ
ရောက်ခင်... မင်း.. စိတ်ကွဲ... ရောက်
ရမယ်... အကြီးအကျယ်...
ဝမ်းနည်းရမယ်... ဒါဟာ...
ပထမ... အစပဲ...

မင်းနဲ့.. ပတ်သက်
သမျှ.. ငါ.. အကုန်သိထား
ပြီး.. ပေးမယ်... မင်းအတော့.. ငါ
ရဲ့.. မယ်နိုင်ဘူးလေ... သိတဲ့
နေ့ဟာလည်း.. မင်းသေဆုံး
တဲ့နေ့... ဖြစ်မှာပါ...

ထိုသူသည်... အလောင်းကြီးကို...
...ရွာသို့... ဆွဲယူ... လာပြန်သည်...

မင်းအတွက်...
လက်ဆောင်ငါ့ငါ့ထာ
ရစ်ခဲ့မယ်...

သူမ...ရဲ့... မြတ်လိုမရတဲ့... မျက်ဝန်းထဲမှာ... အလောင်းရဲ့... ရုပ်သွင်ကို... မြတ်လိုကိရု၏...

သူမ...ကို... ချစ်မြတ်နိုးထားလော...
ခြံရံများကို... ပြင်ဆင်လိုက်ခြင်း
နောက်...

သူ့... လောကီဘေး
ကိုလဲ... မင်းတို့... တစ်နေ့...
မြန်တွေ့... ရအောင်ပါ...

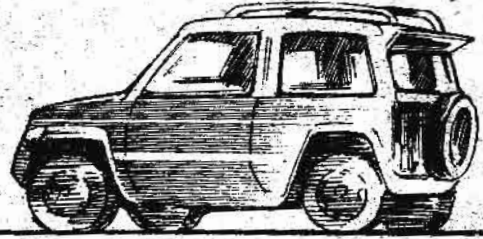
ကြီးပြေသွားလေလျှင်... သူမ... ရုန်းကန်
တော့သတည်း... ကြီးမားလုံးကား... တစ်ခက်
တစ်ခါ... ချစ်ခင်နာခင်ထားသဖြင့်... အားလုံး
ဒဖြ ပိုအတွက်... မိနစ်... အနည်းငယ်... ကြာ
လေသတည်း...။

ကြီးပြေတော့... ထိုလူရဲ့ အရိပ်ကိပ်ပင်... ရှာမတွေ့တော့ပါ...။

သူမ... ရဲ့... ထိတ်လန့်...
ရွာ... မော်လမြိုင်...
အသစ်လေးကား... တစ်
ခွဲမိလိမ့်... ပုံလွှမ်း
သွား... တော့သတည်း...။

ဇယားလျှင်... တို့ခဏ... ရင်နာ... အပြစ်ဆို... နောက်တစ်နေ့မှာပင်... ဘုရား... သတင်း... ရောက်လာသတည်း... ထိုကြောင့်လဲ... ဝမ်းနည်း... ပုဆွေးနေလော... ဘုရား... ကို... အားပေး... ရန်... ဘု... ရောက်ရှိလာခဲ့လေသတည်း...

ကိုယ်... တကယ်... စိတ်မ... ကောင်းပါဘူး... ဇယား... ကိုယ်အပေါ်... အထင်မလွှဲပါနဲ့... လျှောက်ခေါ်... နဲ့... ပတ်သက်... ငြိ... မသွား... ကို... ကိုယ်... နှစ်လေးလေး... သံလော... ရှိ... ပါတယ်...။

ခု... မသွား... သတင်းက... ကိုယ်ကို... ဆက်တော့... တုန့်ပြည်... သွားစေတယ်... ဘယ်လို... နားမလည်နိုင်ဘူးလေ...

ဇယားလျှင်... ကတော့... ခုအချိန်မှာ... ငို... ကလွဲလို့... ဘာတတ်နိုင်မှလည်းလေ...

ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေရဲ့ မေးခွန်းတွေ...
ခေမာန် ဒုဗဟင်္ဂလီ အားနည်းမှု...
သံလွန်စီမံတွေ... လူသတ်သံမားရဲ့...
ဝင်လဲ... ထွက်လဲမိတွေ... စစ်
ဆေးရေးမှူးကဲ့... သူ့... လူသွမ်း... လိုက်
ခြားချိန်မှာမိသမုတ်...။

လူသတ်ကောင်
ဟာ... ဒီပြတင်းပေါက်
ဝင်ခဲ့တာပဲ... ထွက်ခွာ
လူသွမ်း... ဒီအပေါက်က
ပစ္စည်းတွေ... ဘာမှ
ယူခဲ့တာပဲ... မရှာ
အာတွက်...။

မကျေနပ်ချက်... တစ်
ခုခု... ရန်ကြီးတစ်ခုခု...
ထားတဲ့... လူတစ်ယောက်
လုပ်ရပ်... မပယ်လို့...
အိမ်မှာ... အပျောက်... အ
တော့... မရှိပါဘူး... ချစ်

ဟာဒီကောင်...
ဒီလေ့မဟုတ်... မနေ့က
မှ... မိမိတင်... ဒီ... ရိုက်
ထားတဲ့... မိတ်ပုံလေး
တော့... ယူခဲ့တာ...
တွေလိုက်တာပေါ့...။

နာမည်ကြီး...မင်းသမီး...
ဖိတ်တင်...ကို ပြောတာ
လား!....။

အခုဝင်ပါတယ်
ရှင်....။

ကျွန်တော်တို့လည်း...
အတတ်နိုင်ဆုံး... အမှုမူဆီပေါ်
အောင်... ဖော်ထုတ်ဖွဲ့ပါ...။
မမယ်ပိုင်... အနေအထားလည်း
ကိုယ်နဲ့... မိကရန်... ဖြစ်
ဖူးတဲ့ သူ....။

မကျေနပ်တဲ့
သူ... ရှိရင်ပဲ... ပြောပါ...။
ဒါမှမဟုတ်... လျော်အောင်...
ကို... ရှာဖွေတွေ့ဆုံရင်လည်း...
အမှုက... ပေါ်သံလောက်
ဖြစ်လာဖွဲ့ပါ... ဒါက...
လုံစောရဦး... က... လျော်
အောင်... နေခဲ့ဖူးတဲ့...

နေရာတွေကို
လည်း... ပြောပြစေ
ချင်ပါတယ်...

လျော်အောင်... နေခဲ့ဖူး... ကျင်လည်
ခဲ့ဖူးလော... နေရာ... အောင်... အောင်...
ကို... သူ... ပြောပြလိုက်သေးမယ်...

ကျွန်တော်တို့..အတွေးအကြံအရဆိုရင်...ဒါဟာအင်မတန်...ထူးဆန်းတဲ့အဖြစ်..အပျက်ပဲ...။
ပေပယ်လျှင်...တို့ရဲ့...အခြေအနေနဲ့..ဘဝကိုလှည့်...လုံးရေ...ပတ်ရေ..သိထားတဲ့လူဖြစ်လိမ့်မယ်...။

ပေပယ်လျှင်...ရဲ့..စကားအရရင်...ဒီလူဟာ...သက်လတ်ပိုင်း...အရွယ်ဟောကိစ္စပြီး...အင်အား...သန်မာတဲ့လူပဲ...ဖြစ်ရမယ်...ဟောဟောထယ်တော့...ပေပယ်လျှင်...သတိထား...နေပါ များ...။

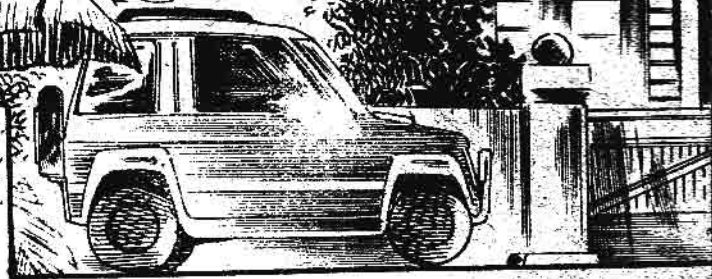

ပေပယ်လျှင်..၏...အားလပ်ချက်ဝန်းလေးတွေက...သူ့ထံ...ရေဝါဟာသဘင်...။

ကိုယ့်..အတတ်နိုင်ဆုံး..ကုသဖို့ပါမယ်...ပဲပယ်...

ဆိုမိလေ... ရှာမနက်စွန့်... ရက်လခွာ...
ဆွမ်းသွက်ကြောင့်... ခပယ်လျှင်... မှာ...
တစ်နေ့မှ... မကာရေပါ... ခောရဲငှါး...
နေ့တိုင်းလာသလို... ဖိမိတင်... လဲ...
ရံမနဲ... ရံခါ... ရောက်လာလေ့ရှိ၏။

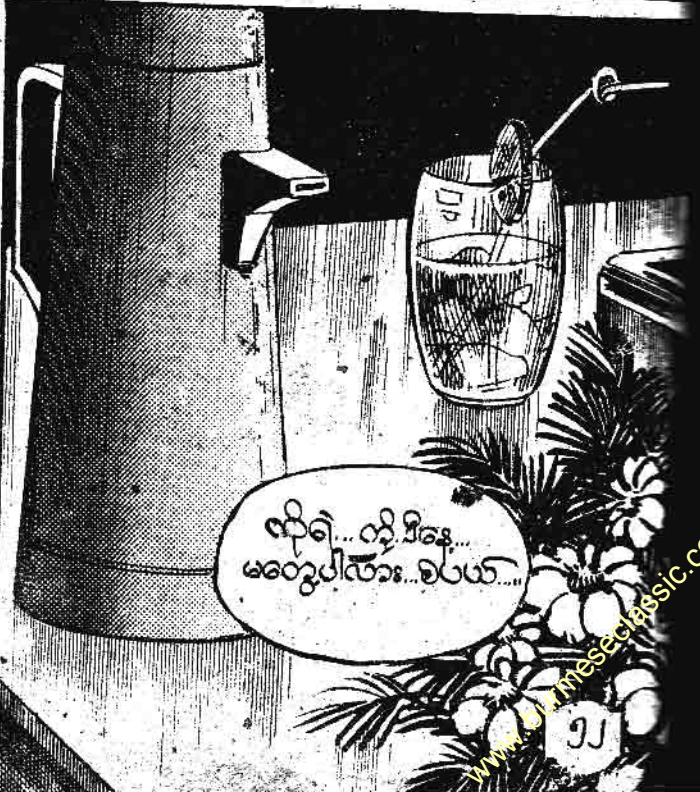
ဖိ... တို့... ပွဲက... ဒီနေ့...
ဦးဦး... ခပယ်... ဒါပေမယ့်...
ပရိသတ်ရဲ့... တောင်းဆိုမှု...
ကြောင့်... နောက်... သုံးရက်...
ခြားပြီး... နှစ်ခု... ဆက်လက်...
ရရှိမယလေ... သုံးရက်က...
တော့... နောက်ပြန်မှာ...
သွားတာမယ်...။

စပယ်... မင်းအတွက်... ပန်းတွေ
သိနေတုန်း... အင်္ကျီ... ပြီးပြီကွ... လိုက်
ပခုပ္ပါလား... ကိုယ်... တစ်ခါတည်း... ယူ
လာမလို့ဘဲ... မီးပုတိုက်ခိုင်းတာ
ခိုလို့...။

ဟိ... ပေးတုန်း... လက်
အောင်ပဲ... စပယ်...
လိုက်ပခုရမှာပေါ့...။

လှိုင်ရဲ... ကို... ဒီနေ့...
မတွေ့ပါလား... စပယ်...

မနက်က...လောသွား
 ပါတယ်...သုဗျဉ်အာလုပ်
 ကိစ္စတွေ...ရှိတိုက်အားက...
 အကုန်အနှစ်...ပေးရတာ
 ဆိုတာ...အချိန်ပြည့်
 ဘယ်...နေနိုင်ပါ
 မလဲလေ...။

အင်းပေါ့လေ...
 သူက...ဝန်ထမ်း
 မဟုတ်လား!

ဟိ...က...အာရိန္ဒ...
 နဲ့...တော်တော်...ရင်
 နှိုးတယ်...အခါ...

ဒါပေါ့...။ ရှေ့ကုန်မြဲ...
 ကျောင်းတက်တာ...သူနဲ့...ဟိ...
 က...တစ်ခန်းကပ်သုလုပ်ချင်တွေလေ...။
 သူ...က...ဘွဲ့ရတဲ့အထိ...ကျောင်းတက်
 နိုင်ပေမယ့်...ဟိ ကတာ...အနုပညာ...
 ပိုးထနေသူ...ဆိုတာ...ဘယ်မြဲ...
 ပညာအဖွဲ့ခန့်...တိုင်မြဲလဲ...။

ဒါပေမယ့်... ဖိ က...
အောင်မြင်နေပါပြီ...
နော်...။

ဟင်း.. ဟင်း... မြွေခက်ပြောစ...
စကားလက်ဆောင်... ပေးရဦးမယ်...။
ခေါ်ရဦး... က... ခုချိန်အထိ... ရှုမဝစားဆောင်
ပြီတာ... မဟုတ်ဘူး...။ မိဘနှစ်ပါးကဲ့... ခုချိန်
အထိ... ရှိရသေးသေး... ရှာတွေ့နေ
တဲ့... တစ်ဦးတစ်ဦးပေမာ... သား...။
ငွေကြေး... အရမ်းသာပေမယ့်...
ခက်တာကောင်းတယ်...
မယ်... ရဲ့...။

မိမိကလေးချစ်
မို့... ပြောတာ... ခေါ်ရဦး...
မယ်... ကို... မိတ်စင်စား
နော်ရတယ်... ကွ...။

ခေါ်ရဦး... ကတော့...
မယ်... တစ်ခွန်းပြောရင်...
ခေါင်းညှိတယ်မဟု... ရုတ်
မျိုး...။

ဟယ်... ဖိ... ကလည်း
သူနဲ့ကိုယ်... အကြော
တစ်ခုတာ... မဟုတ်
ဘူးကွ...။

ဟဲ... သူ့အကြောင်းကို
ရယ်တော့... ဖိ... မယ်... ကို
ကတော့... ကို... သွားကြမယ်
လေ...။

သတိနေ...ကပ္ပ...မရှိသဖြင့်...ကဏတ်ရုံမှာ...လူ့ရှင်နေသည်...တ ချို...အိပ်နေကြ၏...
ဒါဟာ.....သူ့ အတွက်...အခွင့်အရေးပါပဲ... ဇီဝိတင်... အာခိုးထဲမှာလည်း...ရှာဖွေခဲ့ပြီးပြီ...
ဒါပေမယ့်...သူ့...လိုချင်တာ...မတွေ့ပါ...

၅၅

အာခိုးတွင်းမှာ...ဌက်ပြောင်အိမ်များ ဖြစ်သွား...
ကျိးကန်များ...ဖြစ်၏... သူ့ ဝင်လာတော့...ကျိးကန်
တွေ...လျှပ်လျှပ်... မိစ္ဆ...ဖြစ်လာ၏...

ယခု...ဇာတ်ပစ္စည်းများ...ထားရာအာခိုးကဲ့...
သူ့...ရောက်နေသည်...

www.burmesebasic.com

အိ

၁၃... မိတ်တိုင်တို့နှင့်... ကျီးကုန်းလှောင်ဖိတ်ခါးကို... ဆော့ကုန်းပိတ်ပိတ်ကိပ်ခတ်...

၁၃... ကန်ချက်ကြောင့်... လှောင်ဖိတ် ရျက်ကလေး... ပြိုင်တွက်ကိစ္စကားတာ... သတိမပြုချေ...

ဟော... သူ့... ရှာဖွေနေတာ... အရာ
ကို... တွေ့လိုက်... ရလေပြီ... ဒါလေမဟု
ရတာမျှကိုနားဖုံးကြောင့်... သူ့... ဝမ်း
သာမှု... ထင်ဟပ်ပေါ်လာလိမ့်မည်...
မဟုတ်ချေ....

မင်းဟော... ဒီအင်္ကျီ
ကို... တော်တော်တန်ဖိုး...
ထားပုံရတယ်... မဟုတ်လား...
ဒါကြောင့်... မင်းတန်ဖိုးထားတဲ့
အင်္ကျီကို... ငါ... ယူကုန်မိ... ပစ်
ရမယ်လေ....

မင်းမိတ်ပုံ
ထဲမှာ... ဝတ်ဆင်ထား
တဲ့... ပန်းပွင့်တွေနဲ့...
အင်္ကျီကို... ငါ... တွေ့နေရ
ပြီလေ....

သေသပ်လှပစွာ... ချိတ်ခွဲထားသော... အင်္ကျီ
လေးကို... စတီးလ်... မီးဖြင့်... ဆွဲပြုပစ်နေသလို...

com
ထိုအချိန်တွင်.. ချီတိဗျတိချီ
ပွင့်ထွက်လာသော.. လျှောင်
ဖိတ်တံခါးမှ.. ကျိကာနိတွေ
တစ်ကောင်ပြီး.. တစ်ကောင်
ပျံထွက်လာသည့်...။

သုခိမ်းပြစ်သော... ဝဋ်... အနားဖွား.. ရစ်ဝရင်း... ထိုးဆိတ်ပို့.. ကြိုးစာလာပြီသတိ..။

မေ့လျော့

မေ့ခြင်း

အခု...
အခု...

ကျေးဇူးတင်တောင်းဆိုတာ
ပြောတာကောင်း... သူ့၏အား
ချက်ကြောင့်... ဆာဇော်ကျော်
ကြံ့ခံခိုင်.....

ခဏ..တိတ်ဆိတ်သွားချိန်မှာ...
တံခါးပေါက်..ဆီမှ..ရွှေသံနှင့်..
ခကား..ပြောသံကြောင့်... ဝို...
ကနိလနီကာ..အကွယ်မှာ.. ပုံနီ
အောင်း..နေလိုက်တာပဲ...

CERTAINLY
BOX

အထဲမှာ..ဘာတွေ...
ဖြစ်နေသလဲ..မသိဘူး...
ကျွန်တမိတွေ..လွတ်နေ
ပြီလား.. မသိဘူး...
စပယ်.....။

ဒါ... အသိုက်ထဲ... ဝင်သွား
တို့ လူခတ်က... ကျသော... ဖြစ်
မယ်... နီ... K ဆိုတို့...
စာလုံးလေး... ထိုးထား
သေးတယ်...

သူတို့... နှစ်ယောက်... ကောင်းကြောင့်...
သေတ္တာကြီးနောက်မှာ... ကြာရအပ်တာ...
ရပ်နေလို့... မဖြစ်တော့ပါ... ရုတ်ချမှတ်...
အကွယ်မြို့... ထွက်လျက်တော့သတည်း...

ဟွန်း...
ဖိဖိ... ပြေး...
ပြေး...

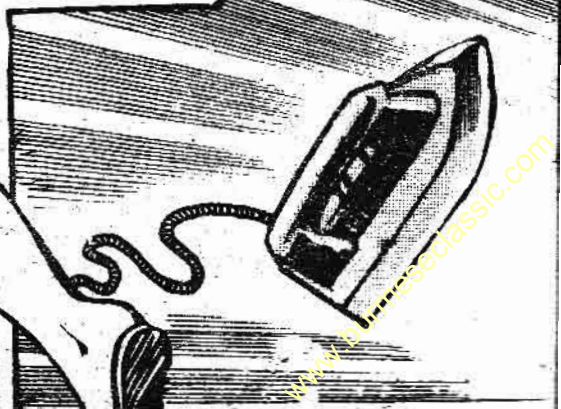
မယ်လိပိုင်...
သူကို... တောတော
ချင်... ပြေးဖို့... ကြီး
စားသတည်း...

ပထမဆုံးဆုံး... စပယ်လီလို့... မိ... နှုတ်ခမ်းပါးက... သူ့အရေးအိတ်ခွပ်... လက်ပြိုင်...
ဖိကပ်... ချုပ်နှောင် လိုက်သံဝှက်... ဖိစိတင်... ပြေးပြီ...။

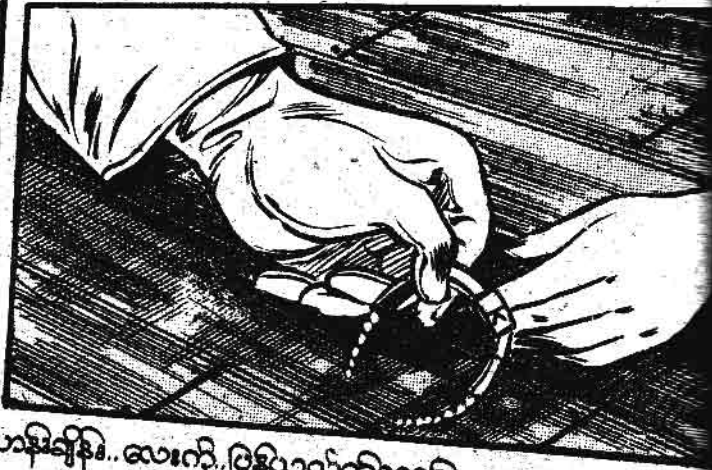
ဒါပေမယ့်... စားပွဲပေါ်ရှိနေတာ... လျှပ်စစ်မီးပွ
ဖြင့်... သူ့... ဆွဲကိုင်... ပစ်ပေါက်လိုက်သံ...
လျှပ်စစ်မီးပွ... အကြိမ်ကြိမ်... မှင့်... မြေထွက်
သံ...။

ငိုဝင်... ရဲ့... ဂုဏ်ကို... အချိန်ပိုင်း...
ပြစ်... နှင်... ထိပြီး... ကြမ်းပြင်ထဲက...
လဲကျသွား၏...။

ဘွဲ့... သခွင်... စပယ်ပြင်... ကို... ချုပ်ကိုင်ရဦး...
ငိုဝင်... ဆီ... ဈေးကားသွားသခွင်...။

နောက်... ငိုဝင်... ၏... လက်ထဲမှ... ဟန်ချိန်... ဆေးကို... ပြန်ယူလုပ်ကားသခွင်...။

မင်းကို... ငါပြောခဲ့ပြီ...
ငြိမ... စပယ်ပြင်...။ မင်းဟာ...
ကြောက်ရွံ့... နေရမယ့်...။ ဝမ်းနည်း...
နေရမယ့်...။ ဂေ...။ အခု... မင်း...
ရမယ့်... လက်ထောက်...
အက်ချီဆေးကို... ငါ...။
ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်ပြီ...။

ပြောရင်... မှ... သုမ... ကို... ကြို...
ဖြင့်... ချုပ်ကိုင်... ထားပြီး...
လေသခွင်...။

ပထမ...တစ်ကြိမ်တုန်းက
လိုပဲ...မျက်လုံးများ...ပိတ်
လိုမရဘောင်...အပ်ချောင်း
များ...စိတ်ထားတော့...ပလာ
စလာလေး နှင့်...မျက်ခွံ...
ဘောက်ခြေ... ဖွား...ကပ်
ပြန်ပုံစု.

အောက်... ဝိပျံနေသော...
ကျိကန်တွေကို...လျှောက်
မိမိထံ... ပြန်မောင်သွင်း
နေ၏... ကျိကန်တွေကို...
ဆုံးမိတ်မြက်လုပ်ပုံ... သူ...
ခံနေရသတည်း...

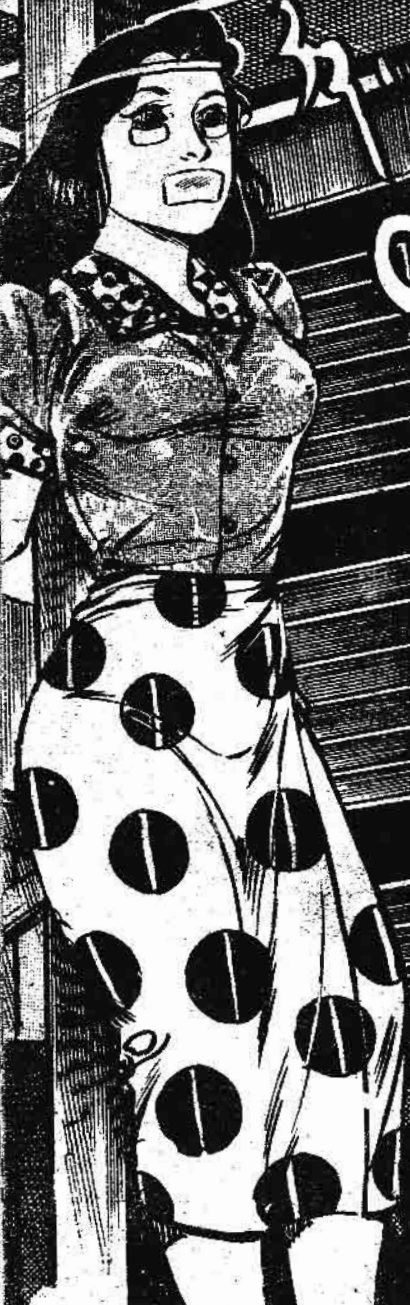

ဝင်ကြွယ်မိ...
ဝင်ကြွယ်မိ...

ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ... ဟဲ... ငါ့လက်
က... ပြေးမလွတ်... နိုင်ဘူး...
နှစ်တွေ... နေ့များ... ခြား
တာတောင်... မင်းတို့ကို... ငါ...
သိနေသေးတာပဲ...

ငါ့အဖေ... မှာ... ရုန်းမရ... ဇာတာမရ...
တို့... အဖြစ် နှင့်... ရင်ဆိုင်နေရ...
သတိ...။

မင်းကို... ငါ့သဘာဝ...
ချစ်လေ...။ မင်းရဲ့... အလှ...
အပင်ကို... နှစ်မြှောက်...။

ငါ့လေးမဟုတ်...
နှစ်မြှောက်တဲ့... မိတ်ဆွေ...
ကုန်တိုက်... တစ်နေ့မှာ...
တော့... မင်းကို... သတိ...
ရမှာပဲ...။

မင်းတော့...
အလုပ်က... ငါ့က...
တော့... မင်း...
တော့... လယ်...
လယ်က... အဖြစ်...
ပြန်တော့...။

မင်း... မြတ်မိချင်... မြတ်မိမှာပါ...။
ဘိက္ခုနီက... မင်း... ဆယ်နှစ်သမီးလောက်
ပဲ... ဂြိုဟ်မှာ... မသူ... ကတော့ ရှစ်နှစ်သမီး။
ဟင်း... ဟင်း...။ ငါက... ကိုးနှစ်သား
လေးလေ...။ မင်းမြတ်မိပြီလား...။

သူ... ပြောနေတဲ့... ကောင်းတွေ...။ သူမ... မေး
လို့လက်ခံမရ...။ ပြောလို့လဲ... မရချေ...။
ငါပေးမယ်...။ သူ ပြောတဲ့... ကောင်းတွေကို
တော့... သူမ... ကောင်းကောင်း... မြတ်မိ
နေပါသလို့...။

ဘိက္ခုနီက... ငါ့မှာမရှိ
လေးက... လူတွေရဲ့... ပါးစပ်ဖျား
မှာ... ချစ်ရာလေးလို့ သတိမြတ်
ခံရတာလေ...။ ဘာလဲ... ဝွန်ဝွန်
တဲ့...။

အဲဒါ... အဲဒါ...
အဲဒါလား...
အဲဒါလား...!

အဲဒါ... အဲဒါ...
အဲဒါလား...
အဲဒါလား...!

ကေး... မင်းမှတ်မိပြီ...
ဆိုတာ... ငါ့အပေါ်မှာပါပြီ... ဒါဆို...
မင်း... မှောက်ထပ်... ရင်ဆိုင်ရမှာ
တွေ... ဆိုးစားထောပေါ့...
ဒါပါတဲ့...!

သူ... မြော...
မြော... ဆိုဆိုနဲ့...
သူမ... ကို... မှ...
မှောင်ဝတာ...
ကြိုးကို... မြေ...
ပေးပေးကပ်...

ထိုစဉ်အတွင်း... သူမ... အမှောင်ကလေး...
လွှတ်မြှောက်သွား... ရှိနဲ့... မှာတော့...
ငိုငိုလူက... မတွေ့ရတော့ပေ...!

သူမ... ကြောက်ရွံ့စွာ... မြီးလွှားနေ
ပါ... သန့်...။ ငယ်ငယ်က... ရုပ်သံပိုင်
တွေ... ပေါ်လို့က... မျောက်ပိုက်...
ဒေသနာ... မျိုး... ထင်ဟပ်နေ၏...။
ဖိဖိတင်... သေလွှား... ရှင်သလား... မည်း...
လှည့်ခြေရာ... နိုင်တော့ပါ...။

သူမ... မာရုံထဲမှာ... မျက်နှာဖုံး
ခွပ်နှင့်... လူကဲ့သော... ထိတ်လန့်
ခွင့်... မြင်ပေတင်နေမိ၏...။

သူ... တစ်နေ့... ငါ့ကို...
သတိပြု...။ မှုတ်တပယ်...
သတိပြု...။ ငွေ... ရှေ့...
ငါ့ကို... မသတိပါနဲ့...။

မိ

၁၃၆... အနီးသို့... ကားတစ်စီး... ထိုးရတိုက်ပြီး...
ခေါ်ရိုင်း... မြေးဆင်းလာသတည်း...

ဗဟယ်...
ဗဟယ်...

ဗဟယ်...
ဘာဖြစ်လာတာ
လဲ!...

ဟို...ဟို...
ဖို...ကင်... ၁၃... ၁၃...
ဗဟယ်လေ... ဗဟယ်...

ဗဟယ်... မျက်ဝန်းထဲမှာ... နိုး၍... မှ
တွေ့... ခြောက်၍... မှတွေ့... ၁၃... တွေ့
မြင်နေရသတည်း...

မော့ပန်း... နွမ်းလျော့... ပြောပြ
ရင်း... ခပယ်လျှင်... ကိုယ်လေး...
သူ... အပေါ်... ပြိုကျသွားသော်...
၁၄... ခပယ်လျှင်... ကို... ဆွေး...
ထားလိုက်မိ၏.....

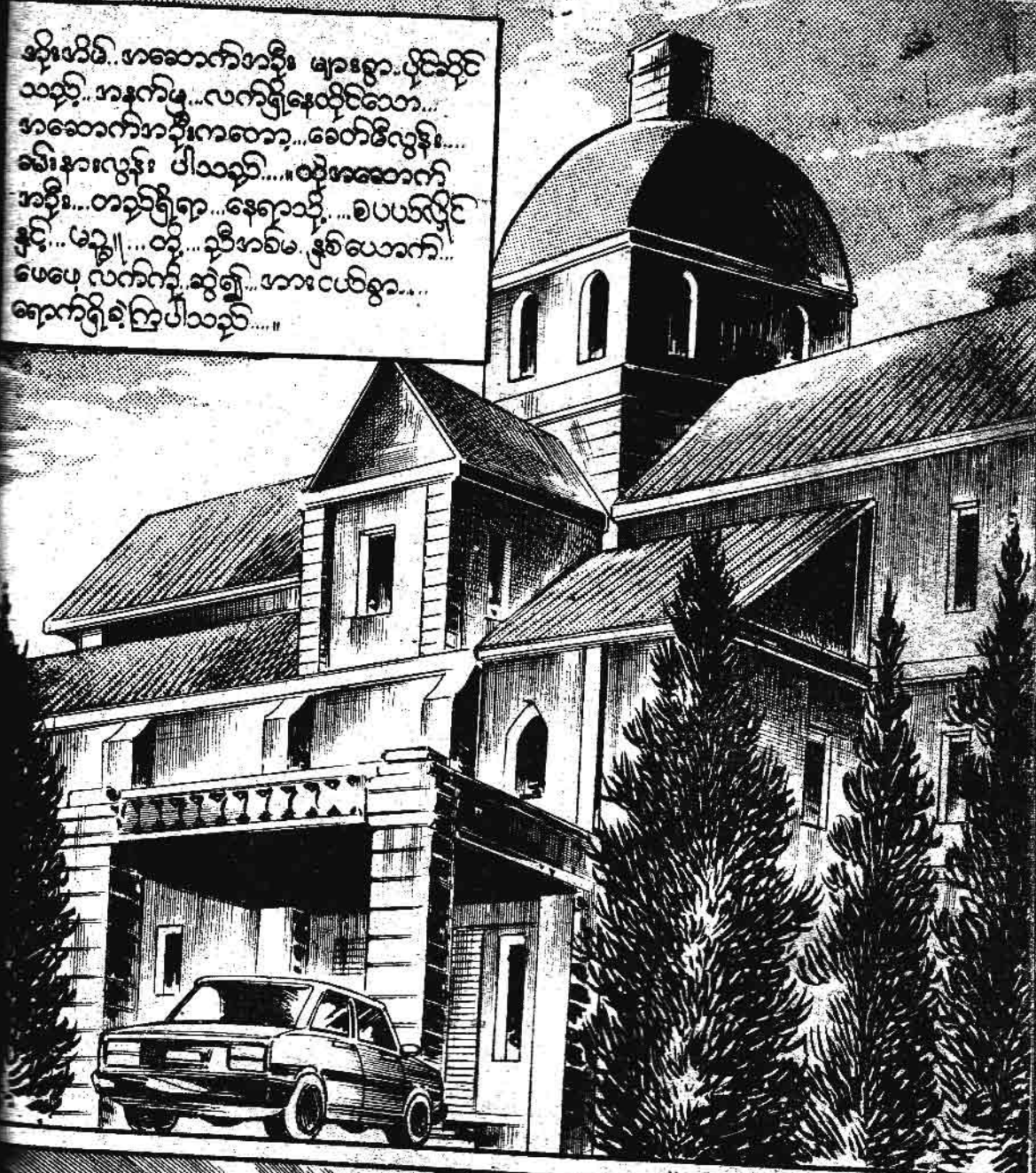
ခပယ်... ရယ်...
မေးမှာ... အပယ်လိ...
အန္တရာယ်များ... ခိုခင်း
ရတာလဲ... ကွာ...
www.burmesebooks.com

၁၉၇၉ ခုနှစ်

ရန်ကင်းမြို့ရဲ့ စီးပွားရေး... နယ်လယ်... အသိုင်းအဝိုင်းမှာ... ဆိုလျှင်... ခိုးရောက်တာတွေ ဆိုလျှင်... မသိတဲ့လူ... မရှာသလောက်ပင်...

ဆိုပေမိ... အဆောက်အအုံ... များစွာ... ပိုင်ဆိုင်
 သတို့... အနက်... လက်ရှိနေထိုင်တာ...
 အဆောက်အအုံ... ကေတော့... ခေတ်မီလွန်း...
 ခမ်းနားလွန်း... ပါသတို့... ထိုအဆောက်
 အအုံ... တစ်ခုရှိရာ... နေရာသို့... စပယ်လွင်
 နှင့်... မေ့... တို့... ညီအစ်မ... နှစ်ယောက်...
 ဖေဖေ လက်ကိုင်... ဆွဲ၍... အားငယ်စွာ...
 ရောက်ရှိ... ဤပါသတို့...။

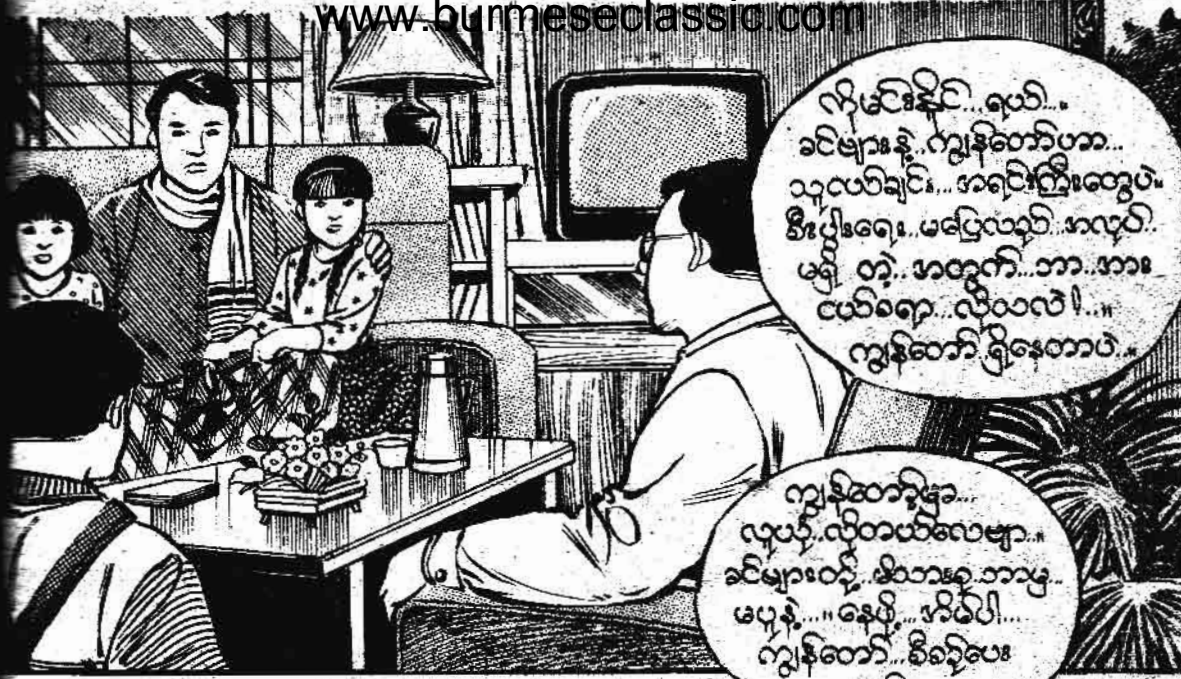
ခုခံမလေး.. မညှို့... နှင်း... ရွယ်တို့...
ဝွန်ဝွန်... ဆိုတဲ့ ကောင်လေးကို...
စပယ်လှိုင်... စတင်ခြင်ဖူးခဲ့တဲ့နေ့...
လည်း... ပြစ်သတည်း...

ခုခံ... နှင်း... အခု...
ဝွန်ဝွန်... လေး...
တဝဟာ... အဲဒီအ...
တုန်းက... စပယ်...
တို့... အဖို... နှင်း...
လေး... တစ်ယောက်...
ပါတ်...။

ချမ်းသာတို့... မိဘဆိုမှ... တစ်ဦး... တစ်ဦး... ရွေးဖူး... လာသဖြင့်... လိုသမျှ... ပြန်ခဲ့... ရှာပါသတည်း...
စပယ်လှိုင်... တို့... နှင်းဆိုလျှင်... မှီ... နှင်းမြေလို... ကွာခြားလို့... နေပါ၏...

ကိုမင်းနိုင်...ရယ်...
ခင်များနဲ့...ကျွန်တော်ဟာ...
သူလုပ်ချင်...အရှင်ကြီးတွေပဲ...
စီးပွားရေး...မပြုလုပ်ဘဲ...အလုပ်...
မရှိ...တဲ့...အတွက်...ဘာ...အား
ထပ်ရှာ...လိမ့်လဲ...
ကျွန်တော်...ရှိနေတာပဲ...

ကျွန်တော့်အဖေ...
လှပတဲ့...လိမ္မော်လေးများ...
ခင်များတို့...ဖိတ်ခေါ်...ဘာမှ...
မပုနဲ့...နေ့ဖို့...အိမ်ပါ...
ကျွန်တော်...စိတ်ချပေး
မယ်...

ဗဟုသုတ... တို့...ဘဝမှာ...နာတာရှည်...မေမေကလည်း...
ဆုံး...မေမေကလည်း...စိတ်လေပြီ...အရှက်တွေ...ပိယောက်ချီတော့...
စီးပွားရေးက...ကျွန်တော်က...ရှာ...မရှိလောက်အောင်...ဆင်းရဲ...ဖွဲ့တော့ခဲ့လေသည်...

ဤကဲ့သို့...တို့...ပေပေ...
ဦးကျော်ဘဝ...ကောင်းမွန်
ကြောင့်...စပယ်လိုင်...တို့...နို့
အသိ...ကျော့မြန်မြန်...တက်
ရသလို.....

ထမင်းနပ်...
မှန်...စားခဲ့ရ...

တစ်ခြံထဲမှာ...သီးခြား...ပျဉ်ထောင်ကိမ်လေး...
တစ်လုံး...နွဲ့...နေရာထဲထိုင်...ဤကဲ့သို့...လေးကို...
အလို...လိုက်နေတွေ...! မှန်မျိုးစုံ...ဝယ်ကျွေးတာ
တွေ... အဝတ်အစားလှလှလေးတွေ...ဝယ်ပေး
တာတွေ...တွေ...မြင် နေရာထဲထိုင်.....

စပယ်လိုင်...တို့မှာ...အားကျနေရုံက...လွှဲလွှဲ...
ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ...ပေ..."

တစ်ခါကပေါ့... ဂွန်ဂွန်...
ကလေး... ရှေးရှေး... ဝါးဝါး...
ငိုခပ်ကြားလို့... စပယ်လျှင်...
နိုးရင်ခွာ... အိမ်ထဲမှာ... ပြေး
ထွက်လာခဲ့ ဒီထဲမှာ...။

ဝါး... သားကလေး
နိုး... ရှိတော့နဲ့... ပေါက်
တယ်... ပြိုင်ရုံ... ရှိ
တော့နဲ့... ပေါက်တယ်...

တော့တော့လည်း... မြေ... လက်ထဲမှာ... ရှိတော့က... အခုတိုလိုက်... ကိုလိုတားဆဲ...
ဂွန်ဂွန်... အင်္ကျီလေးကလည်း... ခုတ်ပတ်... ပေးနေတာပဲ...။

ခုပ်လေးအင်္ကျီကို...
အခုတိုကြီးလို့... သူ... ပြော
တယ်...။ မိမိ...။

ဟဲ့...ဟဲ့...ဘာဖြစ်
တာလဲ... ကောင်မလေး
တော်... ငါ့အား... အင်အား
လေးတော့... ပစ်ခတ်ပါပြီ-

တစ်ချိန်တစ်ခွက်မှာ... ဂွန်ဂွန်... မေမေ... အဲဒါလေးဆို... ပြောထွက်လာ၏...

ဟင်...
ကောင်မလေး...
နာမည်က... မ
ဟုတ်လားဟဲ့...
ကဲ...ကဲ...

မဂ္ဂ... လေးစား... အဲဒါကို... တစ်ခါတစ်ရံ...
အဲဒါကို... စပယ်လို့... ရင်ကို... လ...
နာကျင်စေပါသည်...

ဝါးမိမိ
ဟိဟိ
ဟိဟိ

ညီမလေးက... ရူးရှူး...
ဝါးဝါး... ငိုနေပေမယ့်...
စပယ်လျှင်... ဘာ
တတ်နိုင်မှာလဲလေ...

သူတို့... ပေးတဲ့... နေရာမှာနေ... သူတို့တွေ့တဲ့... ထမင်း
လို့... စားနေရတဲ့... ဘဝတွေ... မဟုတ်လား...

သွားပြီ... သွား
ပြီ... ကိုယ်ပဲလုပ်
တွေ့... လိုက်လာလို့
ဘယ်က... ဟာတွေ
အရေးကရာလုပ်
ရတာလဲ... မာပီ
သွားတော်... လာ
သွားလေ...

မိခင်... ဆွဲခေါ်ရာနောက်... လိုက်သွားတဲ့... ဂွန်ဂွန်... ဟာ... သူမ... တို့ကို... အမှန်းမျက်စိ
တွေနဲ့... ကြည့်ရသွားစွဲပါလားလော့ဗျာ...

နေ့ရက်တွေ... ပြောပါလဲဟာ... ချစ်ခင်နဲ့...
ပေးပေးတာ... ခိုးကောက်တာ... ရဲ့... အထူး
ထိုမှာ... လူယုံတစ်ယောက်... ပြစ်လား...
ရိုးသား... ကြီးစားမူ၏... ရလဒ်... ကြောင့်...
ပဲပယ်လို့... နှင့်... မ... လေးတို့... အ
အထိုင်... မြင့်မားလာခဲ့ရပါ...

ဒါပေမယ့်... ဂွန်ဂွန်... လေးနဲ့... ယဉ်လိုတော့...
ကယ်... ရနိုင်ပါ့မလား... ဂွန်ဂွန်... က... မာန
ကြီးတာ... စပယ်ပြိုင်... တို့... ခုတ်အိမ်ကံ...
အေးဖော်... ကြောပက်ပင်... မလုပ်... ဒါကွဲ...
ပီမလေးက... တစ်ခါ... တစ်ခါ... ဂွန်ဂွန်...
အိုအို... ပြစ်လား... တာ...

ထွန်းပေးရအောင်...
ပယ်လို့ပစ်တို့...
အိမ်မပါ...
အားပာစိ... ဝိုင်းကြွေး
အကူတော့... ထုံးစံ
အထိုင်... ဂွန်ဂွန်
ပိတ်...!

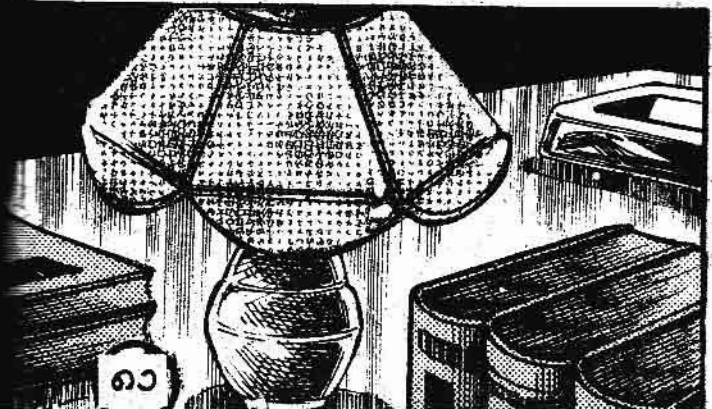

သမီးတို့ကို... အေးအေး...
အဆင်ပြေပြေ... ထားနိုင်
တော့မှာပါကွယ်... «လိမ္မော်ခါး...
မာမာ... နေကြအောင်... ဂွန်ဂွန်
လေးနဲ့... ရန်... မဖြစ်ရအောင်...»

အေးအေးဟာ... သူ့အိပ်ရာထဲထိုင်ပြီး... တိုက်တဲ့... ဆိုးမကောင်း
လေးတွေ... ပြောလေ့... ရှိပါသလား...»

ကလေးဘဝ... ထပ်ထပ်နဲ့... မိတ်
ကုမ္ပဏီ... အများကြီး... ပာသိုတစ်
ခိုတာပေါ့...!»

တစ်နေ့... ဦးကျော်ဘဝ... တို့... မိသားစု...
ခရီးထွက်ပြီး... ဖေဖေကို... တိုင်ပင်နေတာ...
တွေ့ခဲ့ရသလို... ဖေဖေကိုလည်း... တာတွတ်
တွတ်နဲ့... မှာကြားနေပါသလို...

အဖီနေ့ဟာ... ဦးကျော်ဘဝ... တို့...
မိသားစုကို... ခပ်ယပ်လျှင်... တို့ချက်...
ရှေ့မှာ... နောက်ဆုံး... မြင်တွေ့ခဲ့ရခြင်း

သုတိုဟာ... ဒီအိမ်ကြီးကို
ရှော့... လုပ်ငန်း... အဝတ်ကိုပါ...
အပြီးတိုင်... ကျော့ခဲ့ပြီး... သွား
ပြန်လေတော့သလို...

သမီးလေးတို့
ရယ်... ဦးကျော်ဘဝ
နဲ့... ဒေါ်လေးခင်... တို့... မိမိ
တို့က... ခံရလို့... ဆုံးရှုံးမှု
ကြုံဖို့... ကုန်... မှီ...

ဦးကျော်သာဝေ...တို့...အလောဇာတိတွေ
ကို...ပြန်မသတိပေးနိုင်သော်လည်း...ဖေဖေ
ပဲ...တိစ္ဆာအဝဝကို...နှီးစီးပြီး...ပြုလုပ်ပေးခဲ့
သတည်း...။

...ဖေဖေ...
ဥန်ဥန်...ရှေး
ဟင်...။

ဥန်ဥန်...လေး...
ဘယ်ရောက်လို့...ဘာ
ဖြစ်ဖို့ကို...အပီတော့
ပါဘူး...သတိပေးပါ...။

အဖီကတစ်ခုက... ဦးကျော်သာဝေ...ရဲ့...
လုပ်ငန်းအဝဝနဲ့...ပိုင်ဆိုင်မှုတွေကို...
ဖေဖေ...ရယူ...ပိုင်ဆိုင်ခဲ့လေတယ်...။
ဦးကျော်သာဝေ...နှင့်...နီးစပ်ရာ...ခွေမျိုး
များက...လာရောက်...ညှိနှိုင်း...ရွှေနေဖျား
နှင့်...တို့လုပ်ငန်း...နည်းပေါင်းစုံပါပဲ...။

အစ်က...ကတော့...ပေးပေး
ထဲမှာ...ရှိတဲ့...ပိုင်ဆိုင်သူ
ဒါ...ကျော့ဒါဟာ...ဆွေ...
က...ရယူ...ရင်ကိုပဲ...ဖြစ်သ
ဒါပေမယ့်...ပိုင်ဆိုင်မှု...အား
ဟာ...ပေးပေးလက်ထဲမှာပဲ
တခုတခု...ငြိမ်ငြိမ်...ပြန်
ပါသလို့...

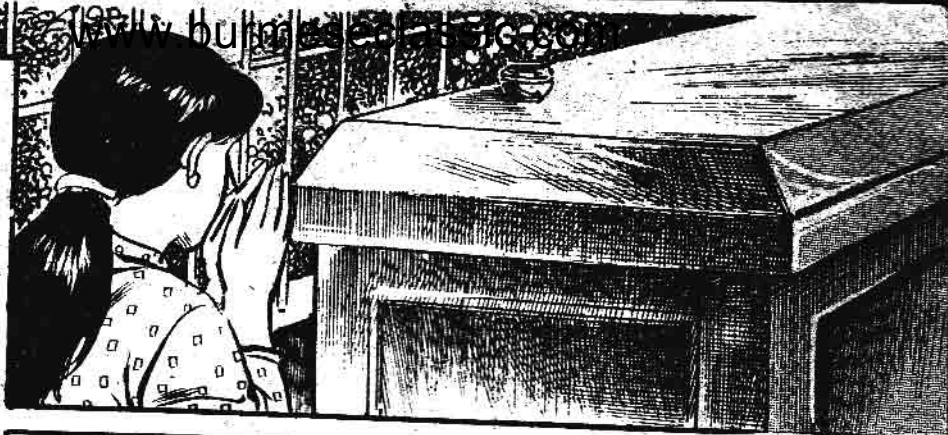

ဒီ...ကျော့ဒါဟာ...ကိုလေ့လာလေ့လာ...
ပွား...ပွား...လေးကိုလေ့လာလေ့လာ...
သု...တို့...မိတ်ဖွဲ့...လေး...လေး...သွား...
လေ...ငြိ...။

မေမေ...မြောသလို...လပဟ်လို...တို့...
ကမ်း...ဘဝ...မြင့်မား...ခဲ...လှုပ်...
နား...တို့...ချ...နိုင်...လေ...။

မိပယ်လျှင်... တို့...
 သိအိမ်... အရွယ်
 အောက်သို့... လှုပ်လှုပ်
 အဝ... နှိုးစီးနိုင်တဲ့
 အချိန်မှာ... ပေပေ
 ဟာ... အိမ်ကုန်...
 ဆီခင်းလို့...
 လျှင်... အောက်
 နှင့်... ကွယ်လွန်
 သွားခဲ့လေတော့
 သတိ...။

ယခု... သူမတို့... နှစ်ပေါင်းများ
 ရွာ... မေ့နေခဲ့သော... မျိုးသက်
 ထိမှ... ဂွန်ဂွန်... ဆီတို့... အသက်
 လေး... အသက်အဆန်း... ပြန်ပြန်
 လို့... လာခဲ့ချေပြီ...။ သူမတို့ကို...
 အနှောင့်အယှက်... ပေးနေသော
 သူသတိ... ဂွန်ဂွန်... နှင့်... ဘယ်
 လို့... ပတ်သက်... နေပါသလဲ...။

ဂွန်ဂွန်... ကိုယ်တို့...
 မြင်နေတော့... မှာလား...။

လွှဲပြောင်းနေသော
မိတ်တို့ တာတူ
တူတီး...ခေါင်ပိတ်
ဖြူ...မှစသည်...မိ
သတည်း...။

စပယ်..ကြောက်
တယ်...စပယ်?
ကြောက်တယ်...

ခုမ...အလန်တက္ကား...
ကိတစ်နေ့ရေငါး...
တစ်ခါကျင်ကို...ကြည့်
တော့...ခိုးရိမ်မဲ့ကပ်
ပြီး...အော့ရဲ...ကို...
တူလိုက်ရသတည်း...

စပယ်...သတိထား
လေ...။ ကိုယ်...စပယ်...ကို...
အိမ်...မြန်မာလော့...
ဖို့...ဆရာဝန်လည်း...
ရှိပါတယ်...

ဟို...ဟို...
ဒီဒီတင်...ရော!...

ကျေးဇူးပါပဲ... ကိုရို... ရယ်...
စပယ်... ဗွာ... လုံခြုံမှု... အိမ်ကား... မရှိ
သလောက်ပါပဲ... သူ... သူ... စပယ်...
နောက်ဗွာ... အရိပ်လို့... ရှိနေတယ်...

သရုပ်ဆွဲတာမှ... မပြုခါပါ
ဘူး... စပယ်...။ ခါးနာရုံလောက်
ပါပဲ... ကိုယ်... ရှိနေဖို့မှာလည်း...
ဒီဒီတင်... နဲ့... ရှင်းပြန်
ပြီးပါပြီ...။

စပယ်... ဗွာ... ဘယ်လို...
အန္တရာယ်... ဆိုးတွေ... ရှိနေတယ်...
ဆိုတာ... ကိုယ်... မသိပေမယ့်... စပယ်
ရွှေ့မှာ... ကိုယ်... အမြဲ... ရှိနေမှာပါ...။
စပယ်... လုံခြုံမှု အတွက်... ဒီလူကို...
ကိုယ်... ရအောင်... ဖော်ထုတ်ဖို့...
ဖြစ်မယ်... မဟုတ်လား...။

စပယ်... ရှိ... ကောင်း
ကြောင်း... စပယ်
လျှင်... ရင်မှာ... ပေါ့
ပါးရှေ့... လန့်ဆန့်
သွားသလို... မိန်းမ
လိုက်ရပါလောက်
သဘင်...။

စပယ်လိဉ်...အတွက်... လိုအပ်တာ...
မုန့်သံဖြူ... အောင်ရွက်ပေးချီပြီးတော့...
ဖိုဖိုတင်...ဆီ...သူ...အဖြေကလေး...
သွားရပြန်သတိ..။

ဖိုဖိုတင်...အသွင်လှည့်... ကျောင်းနေဖက်...
လယ်သူလယ်ချင်... မဟုတ်ပါလား...။

ငါတို့... ဒီတစ်ခု...
ကပြီးရင်... ရန်ကုန်...
ပြန်ဆင်းတော့မယ်...
လိုရဲ...။

နဝိက.. မြန်တော့မပတ်.. ဆိုလေ
မယ့်.. ငါကတော့.. လောလောဆယ်
မြန်မြန်ဖြာ.. မဟုတ်လေးပါဘူး...
အလုပ်မှာက.. အခု.. ငါတစ်ယောက်
တည်း... မြစ်နေပြီ... အရင်က..
ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်.. ရှိတယ်
မဟုတ်လား...

ကိုရီ.. ရယ်..
နဝိ.. မမြန်မြန်တာ
က.. ပပယ်လို့ပိုင်.. နဲ့
ခွဲနေရမှာ.. မိုးလျှံပါ..
ဟာ.. ငါ့.. သိပါ
တယ်..

နဝိကလည်း
ငါတို့က.. ရှိနေရုံ
ပါ.. ဟာ...

လိမ်မနေနဲ့.. လိုရ်...။ နှင်း..
 စိတ်ဝင်တက်ကဲ့.. ငါ.. အသိဆုံး...။
 စပယ်လျိုင်.. က.. ဒီမြို့ရောက်မှ.. ငါ...
 ခင်ခဲရတုဝံ့...။ ဒီမှာ... ပြောခရာရှိ
 တာ.. မြန်မြန်.. ပြော...။ စပယ်လျိုင်လည်း
 နှင်းကို.. စိတ်ဝင်စားဖို့.. ရတယ်..။

မဖြစ်နိုင်တာ...။
 သူက.. ငါ့ကို.. ဤခုခိုလို့ရ
 တာ.. မဟုတ်ဘူး...။ သူ့သမီး
 ကိစ္စနဲ့.. ငါ့ကို.. စိတ်ဆိုး
 နေတာ...။

သူ.. နားလည်နေပါပြီ...
 လိုရ်.. ရယ်...။ သူ့မှာ.. အန္တရာယ်
 တွေ.. ပိုမိုနေတာလည်း.. နှင်းအသိပဲ...။
 အခု.. အားကျိုး.. လိုနေတယ်လေ...
 စိတ်ပို.. ဦးလေး.. ဆိုတာကလည်း
 မလည်.. မဝယ်.. မဟုတ်လား...။

ငါတောင်..အဆစ်..
ခံလိုက်ရသေးတာပဲ..
လို့ရဲ့...ရယ်...အခုတောင်
ခါးက..နာနေသေး
တယ်...

ခပယလိပြိုင်...နောက်မှာ...
ပုန်းကွယ်နေတဲ့...ရန်သူက... အစ...ရှာ
မရတာ..ခက်နေတယ်...ဖိဖိ... သူက...
အမှောင်ထဲလူ...ထိုက်...အလင်းက...လူ...
ခပယလိပြိုင်...ရှုံ့နိုင်တဲ့...နေရာတိုင်းမှာ...
ဒီကောင်လေးက...ရှုံ့နိုင်တယ်...

နောက်ပြီး...
ဒီကောင်က..မပိုင်
ရင်..မလုပ်ဘူး...

နဂိုရဲ့...နှုတ်ဆက်ဖို့...
ခပယလိပြိုင်...လေး
ပြောချင်သေးတယ်..လို့...
ပြောနေတယ်...ငါကတော့
လုံလုံခြုံခြုံ...အိမ်မှာပဲ...
နေချင်တာ...

သုခကားကြောင့်... ဖိဖိတင်... စဉ်းစား
သလို... ဆွေ့... ဆွေ့... နေ့တစ်နေ့...

လာ ကြည့်ပါ... လိုရ်...
ငါ... တစ်ခု... စဉ်းစားမိတာပဲ...
ခပပပပပ... နောက်မှာ... အရိပ်လို...
လိုက်နေတဲ့... လူကို... ဖော်ထုတ်
နိုင်တဲ့... နည်းပေါ့... ဒါကလည်း
ကျွန်မိသေချာပဲ... ကျွန်မိ
သေ... မှာ...

ဖိဖိတင်... ရဲ့... စကား
များကို... ဆက်၍
နားထောင်တော့
ပြန်နိုင်အေး... ဤသို့
ဟု... ဟု... ဟု...
လိုက်သတည်း...

အဲဒါတော့... နှင်က...
ခပပပပပ... နားမှာ... မထိုင်နဲ့...
မလှမ်းမကမ်းမှာ... ထိုင်နေ...
နှင်... ခပပပပပ... နားမှာ... ဤနေ
ရင်... သုခက... လူလိုပေးပျောက်
ချင်... ပျောက်သွားမှာ...

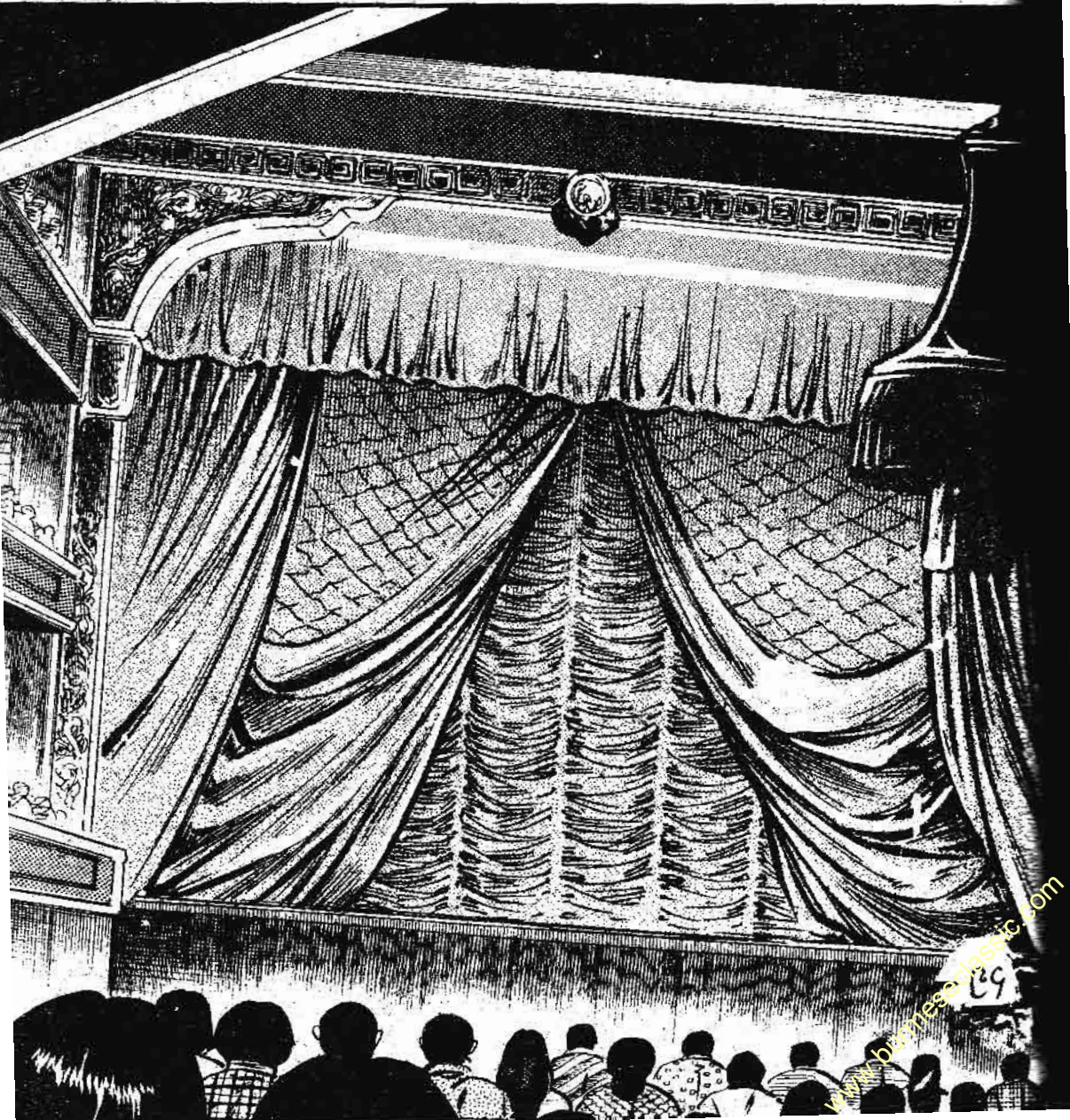
ဟုတ်တယ်... နင့်...
အကြံ... ကောင်းတယ်... မိမိ...
ဒါ... ငါတို့ရဲ့... ခွန်စားဖွဲ့ပဲ... နင့်...
သတ္တဝါလေးတွေရဲ့ အခွမ်းကို...
ကြိုဆိုရသေးတာပေါ့... ဟေ...

ငါတို့... မွေးထားတဲ့...
ကျွန်းကလေးတွေပဲ... လိုအပ်... ရှယ်...
မြတ်သောကလေး... ကောင်းကြပါတယ်...
သုတေသနလေးတွေကို... ရက်ရက်ကေကေ...
သတ်ဖြတ်ခဲ့တဲ့... လူကိုတော့... သူတို့
အာရုံက... သိနိုင်... ခွမ်းဖြာပါ... အခါက
ကတော့... အဖီကျွန်းလေးတွေရဲ့...
ခေါင်းဆောင်... ကျွန်းကနီးပဲ...

အောက်ရိလာမည့် သတင်းသွားကို...
သူ... ရင်နှစ်ခွာ... အောင်မြေ... ကြိုဆို
ရှု ရပေဦးမည်...

နာမည်ကြီး...ကဏတ်ဘယျှစ်၊...နောက်ဆုံး...အိုတ်ဆက်ပြွ...သူမို့...ဒါတို့ငါ့နေ့များထက်...လူ့ပွဲ
များထက်...ထင်ရပါသတည်း...ဟဖွင့်...တီးလုံးနှင့်အတူ...အာပတာသော...သီချင်းသံကလေး
ခန်းမကြီး...တစ်ခုလုံးဝယ်...စီးချောလို့...နေ၏...

ဆလလှမ်းလှမ်းမှာ... မပယ်လို့ငါတစ်ပေဘက်...
မျက်နှာလေး... ဝယ်လယ်နှင့်... ထိုဝိနေ့ရှာသတည်း...
သုဘာကိသို့လည်း... အားကိုးသော်... မျက်လုံး
များနှင့်... မကြာခဏ... လှမ်း... လှမ်း... ကြည့်တတ်
၏.....

သူ... နှင့်... ဖိစိတင်...၏... အစီအစဉ်...
ကို... မပယ်လို့ငါ...အား... ပြောပြ...
ထားပြီး... ပြစ်သတည်း...

မပယ်လို့ငါ...နှင့်... နှိပ်စက်ရာ...ခုများ
မှ...လူများကို...သူ...အကဲခတ်...
ကြည့်သော်လည်း... သံဝေပေ...
ဖြစ်ရာ...လူ...တစ်ဦး...တစ်ပေကို
မျှ...မရှိပါ.....

www.myanmarclassics.com

မီးရောင်စုံ...ဆလိုက်နှင့်အတူ
မြို့တောင်...ရဲ...အတတ်အစား...
မြို့တောင်...ရဲ...ကကွက်က...
သပ်...ရှုမောပွယ်ရောပင်...။

ပုပ...ခွတ်ကွေ့လာသော...ကကွက်က...ပရိသတ်က... အမွမ်းကုန်...ဖမ်းစားနေသော...အချိန်မှာ.....
ကျိကန်...တစ်ကောင်က...ပရိသတ်ရှိရာ... ခန်းမရဲ...မျက်နှာထဲ ကြိတ်သံ... ခိုးတစ်ခု...ပျံသန်း...
ခွဲနေပါတော့သည်.....။

မရိသတိတွေမှာ... ဖိစိတင်...
 မြေတစ်ဆင့်... ကျိုးကနဲခါတ်
 သို့... အာရုံ... ရောက်သွား
 ကြသတည်း...။

တ ချိုက...လှုပ်လှုပ်...ရွှေ့... မြစ်လာသတည်း... ဂျ... ကိုယ်တိုင်
 လည်း...နောက်မြစ်လာမသွား... အခြေအနေကို... ဗိုဦး စိတ်
 ငင်စားလာသတည်း...။

ကျိုးကနဲ! သတည်း...ခန်းမထဲ...
 ရစ်ဝဲ...ပျံသန်းနေဆဲ... ရှိ၏...
 သုံးပတ်ဖြူ...ပတ်ပြီးသော
 အခါ... ရုတ်တရက်... ကနဲခါတ်...
 ထိုင်နေသော... လူများပြင်ကြား
 ထဲ... ထိုးစိုက်... ဆင်းလာ
 ပါတော့သတည်း... ထိုးနေ
 ရာသတည်း... မပယ်လိုက်...
 နှင်... မနိုးမဝေးမှာ...

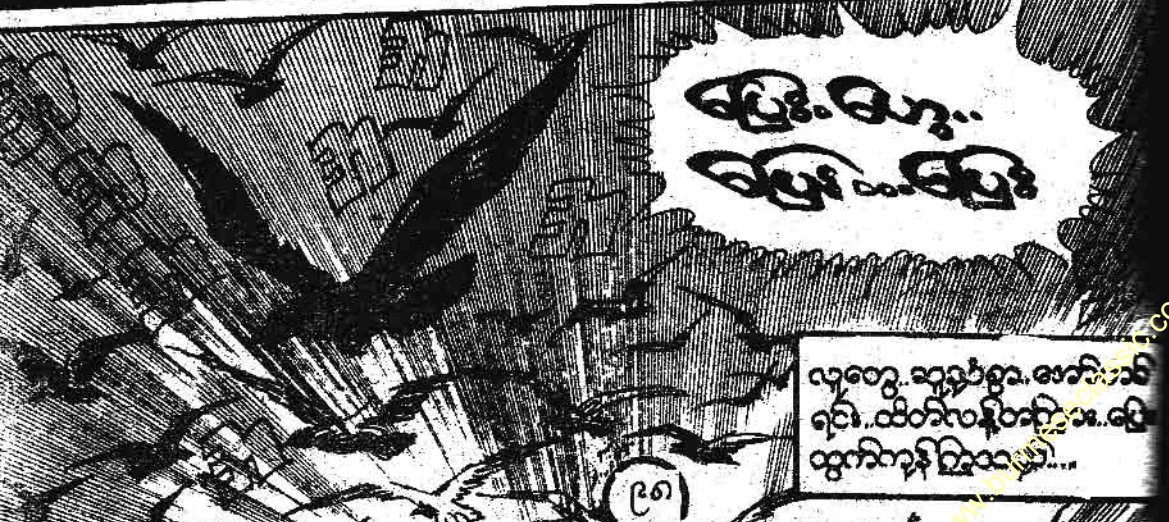

ကျေးဇူးတင်စွာ... လူတို့
ပေးတာကို... သိသိမိ
ထိုးဆိတ်နေပါတာနဲ့
သတင်း...။

ထိုအချိန်မှာပင်...
ဆင်ခြင်ထက်ဆိမ့်...
ကျေးဇူးတင်စွာ...
ကလေးတို့... တစ်လူနဲ့
ထိုး... ဝံ့ဟုလျာပါတာနဲ့
သတင်း...။

မြေ... မြေ...
မြေ... မြေ...

လူတွေ... ဆူညံစွာ... အတိတ်...
ရင်း... ထိတ်လန့်စရာ... မြေ
ထွက်တာနဲ့... သတင်း...။

ပင်ပန်းဆုံး... ကျီးကမ်း...
ခေါင်ဆောင်... ထိုးနှက်ခံ
ရတော့... လှူဝေခွင့်... ရိုက်
ပုတ်... ထုတ်နေရင်းမှ...
နောက်ထပ်... ကျီးကမ်း
များစွာ... ပိုင်းရဲ့လားထော်
အခါ....

...၏... လက်ထပ်ရာ
...ကို... ဆုတ်ကိုင်
...တော့ခွင့်ခွင့်...

များပြားလှသော...
ကျီးကမ်းတို့ကြောင့်...
ခန္ဓာကိုယ်ကုန်...
အသားခစေ့... မှီ
ထွက်ကုန်ခံခဲ့ရ...
www.burmeseclassic.com

အပြင်းထန်ဆုံးကောသော့...
ထိုလူ့ရဲ့...မျက်လုံးတစ်
ဖက်...ကျိုးကနိုးခေါင်းခေတင်
ရဲ့...ထိုးဖောက်ခြင်းကို...
ခံလိုက်ရခြင်းပင်....

ထိုသူ...သွေးရူး...သွေးတနိုး...ဖြစ်နေလေပြီ...
ကျိုးကနိုးများရဲ့...လွတ်ရာလမ်းကိုလှည့်...
ရှာဖွေနေလေသတည်း...ထိုလူ...တစ်ခု...တစ်ခု...
သွေးသေဆွဲကာ...တိုးထွက်နေသော...ပျံအုပ်
ကြောင့်...ကျိုးကနိုးများ...ထင်လို့...မထိုးခံ
နိုင်ခြင်းပင်....

စပယ်ပိုင်... မှာ... များ
ပြားလှသော... လူတွေရဲ့
တူနီတိုက်မြို့ကြောင့်...
ခန်းမရဲ့... ဘယ်နေရာဆီ
ရောက်နေမှန်းပင်... သတိ
မထားမိတော့ပါ...။

ခွန်

ပယ်ပိုင်

ရုတ်တရက်... လူတွေကြား...
သူ့... ခေါ်ရိုင်း... နာမည်
ကို... လှမ်းခေါ်ကြည့်တော့...
ခေါ်ရိုင်း... လှည်း... ပုံမှ...
ကို... ရှာဖွေသံ... သို့သို့ကို...
ကြားရ၏...။

burmeseclassic.com

လူအုပ်ကြားမှ...ထိုးဖောက်ဝင်ကလေး
ရဲ့...သူမ...လက်ကောက်ဝတ်ဆီသို့
တစ်ခြားပြန်...ဆုတ်ကိုင်ခြင်းကို...
လွန်ကဲစေသော...။

ကြောက်ရွံ့နေတာ...လူတွေကြား...သူမ...
အတင်း...ခွတ်တိုးထွက်နေရသလို...ခေါင်း
ပေါ်မြှာလှည်း...ကျိုးကနဲတွေ့...မခွဲမခွဲ...
လှုပ်နေ၏...။

မင်းတို့...ဘာပဲလုပ်လုပ်...
ကံမကောင်းနိုင်ပါဘူး...စပယ်
ပိုင်း...မင်း...အခု...ငါ့လက်က...
ပြေးလို့...လွတ်ရဲ့လား...။

၅၆-၅၆

ထိုသုတေသန... မျက်နှာ
တစ်ခုလုံး... သွေး
ချဉ်ချဉ်... နီနေ
၏...။

၁၃၀... အော်ဟစ်ပို့... ဤအေးလိုက်စဉ်... နှုတ်ခမ်း
၁၃၀... နှုတ်ခမ်း... ခပ်ကြမ်းကြမ်း... ပီအိုပီခြင်း...
လိုက်ရ၏...။

မင်းနဲ့... ငါ... ဒီနေ့...
စာရင်း... အပြတ်ရှင်းဖတ်...
ခပယ်လို့ပြင်...။ ဝွန်ဝွန်...
မင်းတို့... ဘဝထဲ... ပြန်ရောက်
လာပြီ... ကွ...။

ထိုလူ... ပြောချင်တာ...
ပြောပြီး... ၁၃၀... ကို... ခပ်
ကြမ်းကြမ်း... ခွဲခွဲ...
ပါကော...။

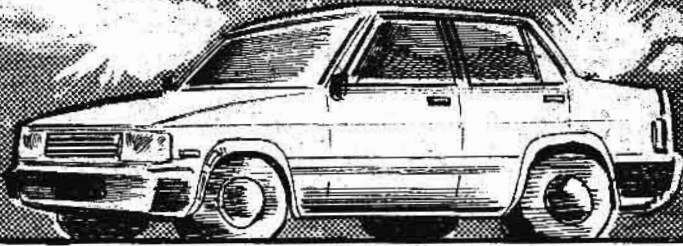
ပယ်ဖျက်...

မှီတွေပေါ်တောက်၍... စပယ်လျှင်...ကို...ဆော့ရဲဦး... ရှာဖွေကြည့်ရင်လောက်... မထင်မှတ်ဘဲ...
မာမြစ်ကို... တွေ့လိုက်ရလေသည်... လူတစ်ယောက်... စပယ်လျှင်...ကို... ဖမ်းဆီး၍... ထွက်
ပေါက် ဆီမှ... ထိုးထွက်သွားခဲ့လေပြီ ကော...။

BURMESE CLASSIC

ဆော့ရဲဦး... လိုက်သွားရခါမှာလည်း... ရှေ့မှာ... လူတစ်ဦး...
က... ဆီးခံထား၏... သူ... မှီဖိတ်... ရှိရာ... စင်မြင့်ဆီ...
သာ... မှီတွေကို... ကျော်လွှား၍... ပြေးထွက်လာခဲ့လော့
သည်...။

၁၃၉...ကို...ကားတစ်စီးပေါ်တစ်ချို့...အတင်းပမ်းခေါ်လာပြီး...အဆောက်အဦးတစ်ခု၏...
အခန်းတစ်ခန်း၊ အတွင်းသို့... တွန်းသွင်းလိုက်ခြင်းကို...ခံလိုက်ရလေသည်...

BURMESE CLASSIC

ဟင်...ဟင်...
မင်းဗြာ...ထွက်ပေါက်မရှိ
ဘူး...ရပ်ပယ်လိုက်...

ထိုလူသည် တံခါးကို...
ခွေတင်ကာ... ပိတ်ပစ်
လိုက်၏....

ခွေ

နေလက်... သူမကို... ချုပ်နှောင်ကာ...
ကုလားထိုင်... တစ်လုံးတွင်... အတင်း...
အကြွတ်... ထိုင်စေ၏....

မင်း... လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
လှုပ်ရင်... ဇာနည်ဆန်က...
ထိုက... ကျခတ်ဆံက... မင်း
ဒီးခေါင်းထဲ... မြုပ်ဝင်သွား
မှတ်....

ဟင့်... ဟင့်
လွန်မလဲ... မ
မသတ်ပါနဲ့
ရှင်....

ဟား... ဟား...
ဟား... သတ်ရ
မယ်... သတ်ရမယ်...
သတ်လို သတ်ရမယ်...
ငါ... အဟိသုလ...!
မင်းသိလား!....

ထိုလူရဲ့... စွတ်ပြတ်နေသော... မျက်နှာကို... သူမ...
ပုံဖော်... ငြုတ်နေမိသလို....

ဟင်...
နှင်...နှင်...

သိပ်...ဟုတ်တာပေါ့...
ခပယလိပိုင်... မညွ... ရဲ့... ခုခိဝု...
မညွ... ကို... ခိုးပြေးခဲ့ရတဲ့...
ကျော်ဇောနိုင်... ခေါ်... ညွှန်ညွှန်...
ဆိုတာ... ငါပဲလေ... ဟင်... ဟင်...

ကျော်ဇောနိုင်... သဘင်... ပြောနေရင်မ...
သူမ... ကို... ကုလားထိုင်နှင့်... တွဲ၍...
ကြီးများ... ချစ်ရောင် နေပြန်သဘင်...

နှင်...
သိမ်လေးလေး...
သတ်... သတ်ပစ်
လိုက်တာပဲ...

သတ်တာပဲ...
နှင်... သိမ်လေး... နှင်
ပေးတာပဲလား... လျှင်
ပါတယ်... ဒါပေမယ့်...
နှင်ကို... ငါ...
မှန်းတယ်...

ငါတို့မှာ...ဘာအပြစ်...ရှိလို့လဲ...
ဥပဒေ...ရယ်...အခု...ငါ...ပိုင်ဆိုင်တော့...
ခန့်ခွဲပေးပေးတော့တာ...နင့်...ဖေဖေ...ထားရမိခဲ့
တော့...ပစ္စည်းတွေ...ဖဲ...နင့်...
ပြန်ယူ...ပေါ့...။

ရယ်ခရာ...ကောင်းတော့...
ခကားလုံးတွေ...ထပ်ပြောမနေ
နဲ့...စပယ်...။ နင့်...အဖေ...ဂုဏ်တော်မာ
ကြီး...အကြောင်း...ငါ...မကြားချင်ဘူး...
ဟင်...။ နင့်...အဖေကို...ငါ...လက်နဲ့...
မသတ်လိုက်ရပေမယ့်...အခု...
မွေးဖွားလာတော့...။

နင့်တို့...ညီအစ်မ
ကို...ငါ...မြတ်မြတ်...သား
သား...ချောမွေ့...နဲ့...ပစ်ရ
မယ့်...။

ဟေ့...
စပယ်လို့...ငါ...
လယ်လယ်က...ဖိသားရ...
အားလုံး...အခု...အဖေ...
ကွက်တော့...ဖေဖေဟာ...
နင့်...ဖေဖေကို...ယုံ
ကြည်လို့...။

အလုပ်လုပ်ရာမှာလည်း...
အခက်အခဲ... မရှိအောင်... ခက်ရုံ...
အလုပ်ရုံ... နိ... အကုန်လုံးကို...
ရှေ့နေနဲ့... ပါ... လှည့်ထားပေး...
ခဲတယ်လေ... ဒါကို... နှင့်...
အဖေ... အလုပ်တယ်... ထင်...
သလဲ!... အလုပ်တယ်...
ထင်သလဲ... ဟင်!

ကျော်ဇောနိုင်... သူမကို... ခပ်ကြမ်းကြမ်း... ဆွဲကိုင်... လှုပ်ရှားမိနေပြန်ပါတယ်...

ငါတို့... မိဘာမာကို...
လမ်းက... ဖြတ်ပြီး... ဓားပြ...
တိုက်ချင်လောက်... ဆောင်...
တယ်လေ... ရက်ရက်... ခက်...
ခက်... သောနတ်နဲ့... ယိဘတ်...
ခဲတယ်... ပေးပေးတာ... အကဲရာ...
ရနေတဲ့... ကြားက... ငါ...
လွတ်လမ်းအတွက်...

တိုက်ခိုက်တဲ့အခါမှာ... နှင့်...
အဖေရဲ့... ဖုံးအုပ်ထားတဲ့... မျက်နှာ...
က... အုတ်ခဲဟာ... ပြေထွက်သွား...
တယ်...

ဒါကို မြင်တော့... ဖေဖေ... လုံးဝ... အံ့ဩ
သဘောတရား... နှင့်... အဖေဟာ... အတ္တဝါသမား...
ငွေအတွက်... ကျေးဇူးရှင်ကို ပြစ်မှားတု
သင့်...။ နောက်ဆုံး... ဖေဖေကို ပစ်သတ်
လိုက်တာ... ငါ... မေ့နိုင်မယ်... ထင်သလား...။

ငါ... အပြေးမြန်လို့... လွတ်ခဲ့ပေမယ့်...
ထပ်ဆင့်... ကြံ့ရတဲ့... အဖြစ်တွေဟာ...
ဆိုးရွားလှန်းအားကြီးတယ်...။ တော
ကြီး... မျက်မှောက်ထဲမှာ... တစ်လည်
လည်...နဲ့... အစာ... ရေစာ... ထားပြီး
ငါ့ကို... ကယ်မယ့်သူ... စောင့်ရတယ်...
စပယ်လို့...။

အာဟာရ.. ပြတ်ပြီ... လိခေ
တို့.. အချိန်မှာ... အမဲလိုက်မှသိ
ကြီး.. တစ်ခါ... တောသွားလေ့... ငါ...
အသက်.. ချမ်းသာရာ... ရခဲ့တယ်
လေ.. အဘိ အချိန်မှာ... နှင်တိုက်...
ရွှေသုံပေါ်မှာ.. စံနေကြပြီပဲ..။

ငါ့မှာ.. အရွယ်..
ရောက်တဲ့အထိ...
ကျေးဇူးရှင်.. မှသိကြီး နဲ့...
အမဲလိုက်ရတယ်..။
ပခုဘလေး.. မတတ်.. တ
တတ်.. သင်ရတယ်..။

ငါ့မှာ.. ခွန်အားတွေ ပြည့်စုံ
လာတာ... နှင်တိုက်.. ရှာဖွေပုံ...
ကြိုးစား.. ရပြီလေ... မှသိကြီး...
ဆုံးသွားချိန်မှာ.. ငါ.. အဘိ.. တော
ရွာလေးက... ခွန်ချီလာခဲ့
တယ်...။

ငါ... နှင်တို့ကို... ခြေရာခံခံ
ခဲ့တဲ့.. အချိန်မှာ... နှင် အပေး
ဟာ.. လှလောကထိမှာ.. မြေ
တော့တုန်း...။ နှင်တို့.. ခုတ်ကမ်း
လုပ်ပြီး... အားအင်ကို.. ပြောင်းပေး
ပြီတို့.. အချိန်မှာ... ငါ.. အားအင်
မြို့မှာ.. အလုပ်.. တစ်ခုရဖို့
အရင်.. ရှာရတယ်..

အလုပ်.. ဝင်ပြီးတော့.. အခါမှာ...
ပထမ... မိမိ... ရဲ့... အချစ်ကို.. ရဖို့...
မိခင်ခွဲတယ်လေ...။ ဟာငါ.. ဟာငါ...
လှလောကထိဟာ... အားအင်.. မဟုတ်
တာ...။ မှာနက.. တော့... အကြီး
တာ...။

ဒါပေးမယ်.. အော့ရိုသီး... ငါတို့အလုပ်ထဲ.. ရန်ကုန်
ကနေ.. ရောက်လာတော့.. အခါမှာတော့... ငါ... အော့ရိုသီး
ကို.. အပူ.. ကပ်ရပြန်တယ်...။ အော့ရိုသီး.. ကတော့
ရိုးရိုးသားသား... အာဘိသွယ်ပေးခဲ့တာပဲ...

သူ... ရဲ့... ကျေးဇူး
ကြောင့်... မဂ္ဂ... အချစ်ကို...
ရခဲ့တယ်... နောက်ဆုံး... ချစ်ခြင်း
တို့... အဆင့်အတန်း... ရောက်ခဲ့ပြီ
တောင်... ငါ့ဘာ... နှစ်တိုက်...
မုန်းနေတို့... သူပဲ...။

မဂ္ဂ... ကိုလည်း...
... ဘယ်ဟုဆိုပါလေ...။
အားလုံး... မျက်စိလည်း...
အောင်... အလုပ်က... ပိုဝင်ခဲ့
ကားကို... ခုန့်ပစ်ခဲ့ပြီး...
မဂ္ဂ... ကို... အလိမ္မာနဲ့...
ခေါ်ဝင်တင်ခဲ့တာပဲ...။

မိခင်...
ဆိုမှ... ရှင်းပစ်
လိုက်တာပဲ...။

ဟား ဟား ဟား ဟား

ကျော်ဇော နိုင်... အားပဲ
ဟာ... ရယ်ဖူး...
ခယ်လိုင်... မျက်စိ
ကို... အလှူပြင်... ပတ်
စီ... လိုက်... သတိ...။

ငါ့ကို... မသတ်ပါနဲ့...
ဪနီဪနီ... ရယ်... ငါ့ကို...
ပျောက်ပေးပါ...

စပယ်လိပြိုင်... က... ရှိကသံလေးများနှင့်... တောင်ပန်နေထောင်လုပ်... ကျောက်ခေါင်... က
တော့... နှလုံးကွာပြုကာ... တစ်ခါနီးလုံးကို... ခါတစ်ဆီများ... လောငါးနေပါသတည်း...

အသနားတုန်း... စပယ်လိပြိုင်... ရေး...
ငါ့ဘဝက... နှစ်တို... လယ်လယ်လေး...
ကတည်းက... အဖို့... မနှာခံရတု... ဘဝ...
ငါ... ကောင်းကောင်းဝတ်... ကောင်း
ကောင်းစားခဲ့တာကို... နှစ်တို... မကျေ
နပ်နိုင်ခဲ့ဘူး... မဟုတ်လား...

ဖော်အထိမှာ...
ငါ... မပါပါဘူး... ဪနီဪနီ...
ရယ်... ကောင်း... ဟင်...

တစ်ခါလုံး... ငါတို့ဆီလာပြီး ပြီးနောက်...
ကျောရင်... စပယ်လျှင်... ရွှေရာသို့...
ကျောက်လာခဲ့သည်...။

ကောင်းပြီလေ...။
နင့်ကို... အခွင့်အရေး...
တစ်ခု... ပေးမယ်...။

ငါ... အခုလို...
အကျွန်ုပ်တို့အတွက်...
နင်... ထောင်စွဲ... အကျွန်ုပ်တို့
တစ်ခုပေးမယ်... စပယ်လျှင်...

စပယ်လျှင်... ရွှေရာ... ကျောရင်... ထိုင်လိုက်ပြီး... လက်ဖွဲ့... ဤကဲ့... ဖြစ်ပေးလိုက်
ကာ.....

ကျေး...။ ပိုမို... ဆေးနတ်...
ဆေးဆေးချာချာ... ကိုင်ထား...
နော်...။

စပယ်လျိုင်... မှာ... လူလည်း... လျှပ်လျှပ်...
မျက်စိ ကိုလည်း... အဝတ်စီးထားသဖြင့်...
ဘာမျှ မမြင်ရဘဲ... ဒုက္ခရောက်နေပါသည်...

ဒေါ်... နှင့်လက်
ထိကာ... ဆေးနတ်နီ... ငါ...
အသံရှိရာ... ပစ်ထုတ်လိုက်
လေ... အဲဒါ... နှင့်အတွက်...
အခွင့်အရေးပဲ... ငါ့ဆရာ
နှင်... လွတ်ပြီ... အခုတင်ပြီ
ခေါ်...။

လက်ကလေး... တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့်
စပယ်လျိုင်... ဆေးနတ်ကို... ပုခိုချို...
သတိချိန်... မြစ်နေသည်...

ပစ်လေ...။
ပစ်တော့လေ...။
နှင်လွတ်လမ်းက...
ဒါပဲ... ရှိတယ်...။
စပယ်လျိုင်...။

နောက်ဆုံး... စိတ်ကိုတင်းကာ... စပယ်လျှင်... တောနတ်မောင်ကို... သူ့ချစ်လျှောက်၏...
ယမ်း... ပေါက်ကွဲသံ... အဆုံးမှာ... တစ်ခန်းလုံး... အတ္တု... ဝိတ်ဆိတ်သွားသလို... ထင်ရောင်စွာ...

ရုတ်တရက်... မီးတောက်...
တစ်ခု... ထတောက်သွား
သတည်း... စပယ်လျှင်... ပစ်
လိုက်သော... ကျသတ်ဖူးရဲ့...
အပူရှိန်သတည်း... ဓာတ်ဆီ
ဖြိုနှိတ်ထားသော... အခန်းထဲ...
မီးတောက်အဖြစ်... အသွင်
ပြောင်းသွားလေပြီ...။

ဘုရား...ဘုရား...
ဒါနဲ့ပဲ...ဖီးလောင်
နေပြီ...ငါ့...ငါ့သေရ
ရော့မယ်...

ခပယလျှင်...ကြမ်းပြင်ကို...ရွှေနှင့်...ဆောင့်ကန်
လိုက်သဖြင့်...ကုလားထိုင်ရော...လူပါ...လဲဇျာ
လေ့သတိ...ကြီးပျော့သွားသဖြင့်...ရှမ်းကန်
လိုက်ရော့.....

အနှောင့်အယှက်...လွတ်မြောက်
သွားသတိ...တစ်ခန်းလုံးက
တော့...မီးဟုန်းဟုန်း...တောက်
လောင်နေပေပြီ...

ခပပယ်လို့... တံခါးပေါက်ခပ်သွားတာ...
တံခါးကို... ဆွဲဖို့လိုက်ရ၏...

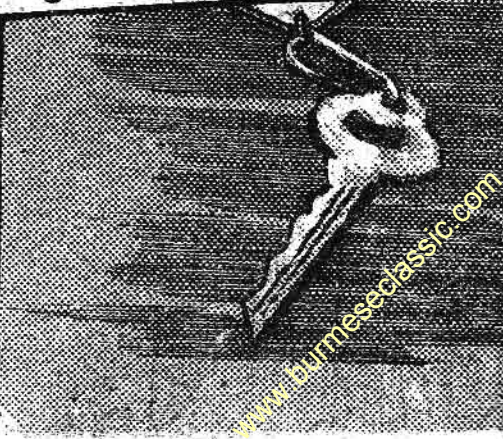
ဒီကွပ်...
ငါ့... ငါ့... ဆော့
ခက်တာပဲ...
ဆော့က... သူ့ခေါ်
မှာ...

ဖိစက်နေတာနဲ့... ဆော့ကနေသော...
ကို... ပြန်ကြည့်တော့... မီးတောက်ကြား
မှာ... လဲကျနေသော... ကျွမ်းကျင်မှု
ခပပယ်လို့... ဆွဲဖို့လိုက်ရလေသတည်း...

တံခါးဆော့လေးကိုလည်း... သူမ...
လှမ်းမြင်လိုက်ရ၏...

တံခါးစော့လေးကို အဖိရို...
တုတ်ရှုနှုတ်၊ တစ်ချောင်းဖြင့်...
ဆွဲခြစ်..ယူမိသည့်...

ဟို...
ဟို...

အပူရှိန်ကလေးနဲ့၊ ဖြင့်ဝပ်နှစ်ထက်၊ ဖြင့်မားလို့..လာနေသည့်...တံခါးစော့လေး၊ ရှေ့တော့လည်း
အဝတ်စား..ထူထူဖြင့်..ကိုင်ရပါသေးသည့်...

ဘုရား... တံခါးကို ကြိုးစားဖွင့်နေချိန်...
အပြင်မှ... တံခါးကို... အရှိန်ပြင်းပြင်း...
တွန်းဖွင့်သံ... ကြားရ၏....

ဟဟဟဟ

အဟဟဟ...
အဟဟဟ...

ငါ..ငါ.. မော့နိုင်
ဆော့ရူး... ငါ.. ငါ..
မော့ဆော့ရူး...

အခန်းတံခါး... ဖွင့်သွားချိန်မှာတော့... ဆော့ရဦး... ဖိပိဝင်... အပါအဝင်... ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေ...
မီးသတ်ရဲတပ်ဖွဲ့... အခန်းထဲ... တစ်ရိုက်ထိုး... ပြေးဝင်လာကြတော့သတဲ့...

ဝယ်ယူ...ရယ်...ကိုယ့်
မှာ...မီးရိုက်ပိုက်ရတာကွာ
ဝယ်ယူ...ကို...ဖမ်းသွားက
တစ်ခုက...တစ်ခုလုံးကို
ပတ်ပြုနေရတာ...။

ဒီတိုက်ရဲ့...ဖာပေါ်
ဆုံး...ထပ်ပြန်...မီးရိုက်တွေ
ရေထွက်လာဖို့...အကုန်
လုံး...ပြေးတက်လာဖို့
ဣတား...။

မိသတ်...ရဲဘော်တွေက...မီးကို...ပြေးသတ်နေကြသခွင်...။

လူသတ်သမား
ရော...။

သူ...သူ...
ကျွန်တို့...
လေ...။ ဟိုမှာ...။

စပယ်လိုင်...မြသော..နောတွင်..
ဖီးကျွမ်းနေသော..အလောင်း..တစ်
လောင်းကို...တွေ့ရသည်...

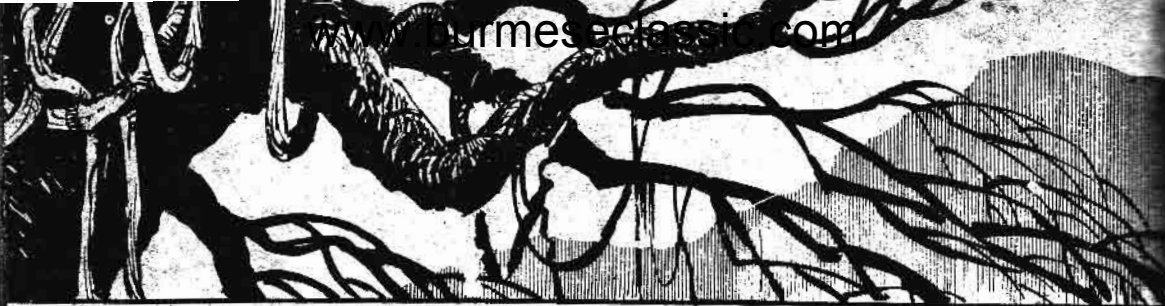
ဟဲ...ဟဲ...
စပယ်လိုင်...မိတ်
ရှော...လူပါ...အရမ်းပင်ပန်း
နေရောပေါ့...။ အေးအေး..အနား
ယူလိုက်ပါဦး...။ ကျွန်တော်တို့
လုပ်စဉ်...ဆောင်ရွက်ရောလေး
တွေ...ဆက်ပြီး..ဆောင်
ရွက်..ရမောင်..လို့ပါ...

၁၂၃

ရဲအရာရှိ..ခကားကြောင့်..
စပယ်လိုင်..ကို..တွဲကာ..
သူတို့..အပြင်သို့..ထွက်ခွင့်
ပြုတော့သည်...။ ခောင့်..နီး...
ရင်ထဲမှာ..ကျော်နေမိင်
ကိုသာ..အံ့ဩနေမိပါသည်...

စောရဲဦး... ပြင်ဆင်တံခါးကို... တွန်းဖွင့်လိုက်တော့... နံနက်ခင်း... နေရောင်ခြည်က... တွန်းဝင်လာတော့သည်...

ယက်ဝန်းကျင်မှာ... စိမ်းလန်းသော... သစ်ပင်အုပ်များ... အနိမ့်အမြင့်... မပျံ့နှံ့တာတော့... တောင်ဆို... တောင်တန်းများနှင့်... ပိုင်းရဲလို့... နေပါသည်...

ထို... ဆင်ခြေပျော့... မပျံ့နှံ့လှမ်းမှာ... တော့... စပယ်လှိုင်... ကို... နေပူစေ... အံ့ရင်... အတော့နဲ့... တေးနေတာ... သူ... ဖြစ်တော့... နေရပါသည်...

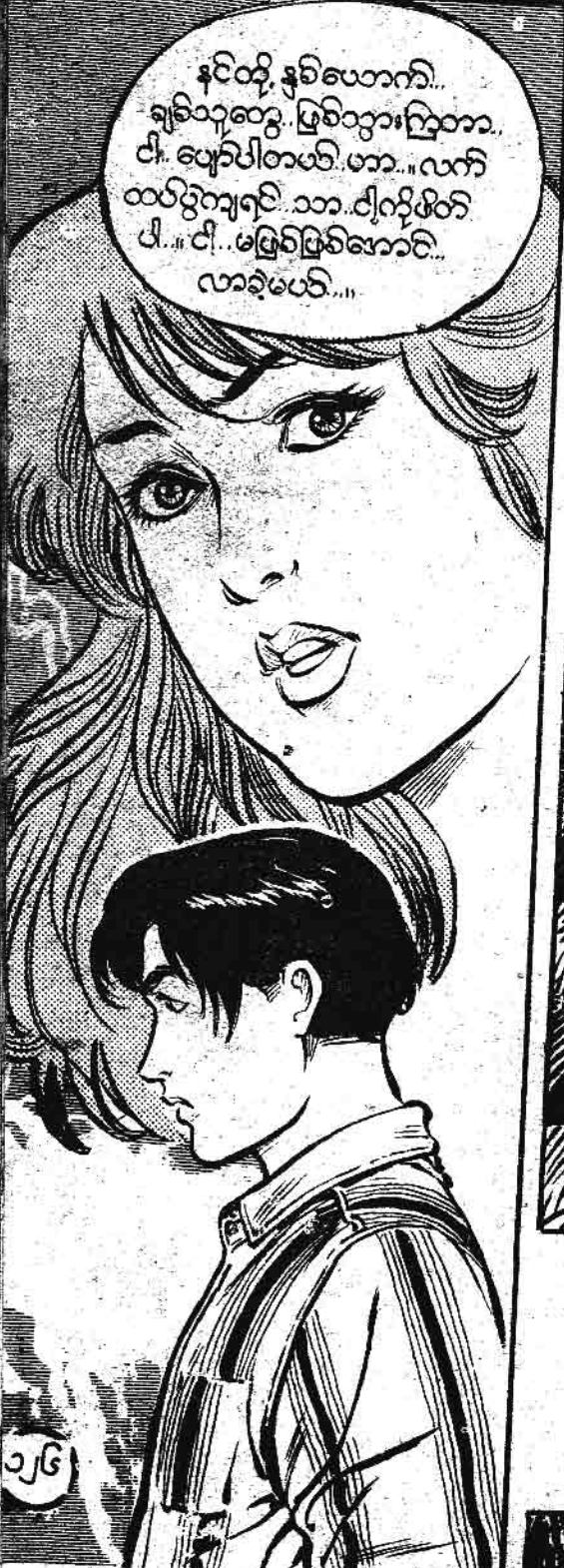
အဖြစ်အပျက်... အားလုံးကို...
 စောရဲဦး... သိရှိပြီးသည့်...
 အခါမှာတော့... ကျွန်တော်...
 အ... နာကြည့်... မှန်းတိမ်...
 ကို... နားလည်ခဲ့ရပါသည်...
 တကယ်ဆိုလျှင်... ကျွန်တော်...
 မှာ... စပယ်လျှင်... ကို... တွေ့ဆုံ၍
 အဖြစ်မှန်အား... စောဆေးကတည်း...
 က... ရှင်းပြခဲ့လျှင်... ခုလို... ရင်နင်းဖွယ်
 အဖြစ်ဆိုးမျိုး... ငြိမ်မသွယ်... မဟုတ်
 ဆို...။

ဟု... ကျွန်တော်... ကိုယ်တိုင်...
 အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရ... မဟုတ်ပါ...
 လား...။ အဆိုးထက်... အကောင်း...
 ကတော့... ဝ... နှင့် စပယ်လျှင်...
 တို့... တရားဝင်... ချစ်သူတွေ...
 အဖြစ်... ရောက်ရှိခဲ့ခြင်းပါ...။

ဖိဖိတင်...က... ပြန်ခါနီး... ဆုမွန်ကောင်း
တွေ... တောင်းပေးခဲ့ပါသေးသည်။"

နင်ထို့ နှစ်ပေတာက...
ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြတာ...
ငါ့... ပျော်ပါတယ်။ ဟာ... လက်
ထပ်ပွဲကျရင်... သာ... ငါ့ကိုဖိတ်
ပါ... ငါ့... မဖြစ်ဖြစ်အောင်...
လာခဲ့မယ်...။"

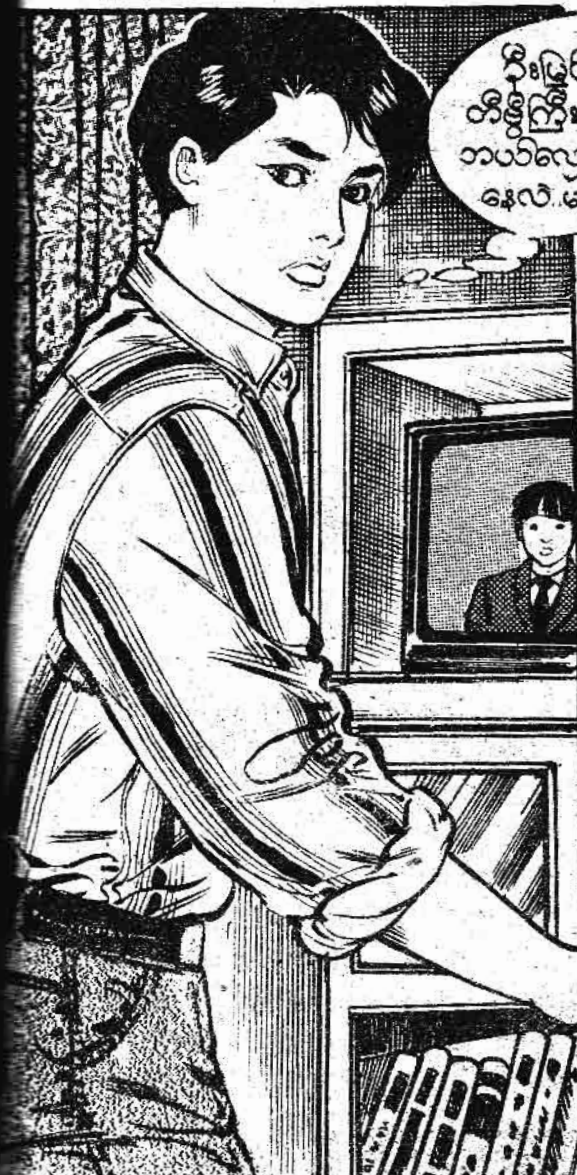
ပာသ... သူတို့... ဒီလိုအေးချမ်းသာယာသော
နေရာလေးကို... ရောက်ရှိခဲ့ရခြင်းကတော့...
စိတ်ပင်ပန်း... တင်းကျပ်နေသော... စပယ်ဂျိုင်...
ကို... စိတ်သာယာ... ရေခဲ... အပန်းလား...
ကြိုခြင်း... ဖြစ်သည်... စပယ်ဂျိုင်... နိုးပေး...
နိုးမြှင့်ပေး... လူ့ဘဝ... လိုက်ပါလာသည်...။"

ယခုကဆိုနိမ့်..ခါး..ရုပ်ပြင်
သံကြား..သတင်းများကို..ကြောငါ
ပါတော့မယ်..ရှင်..။

မျက်နှာဝင်..ကိုယ်လက်သန်ခင်ရန်..အခန်းပြင်..ထွက်ခွဲတော့..တိဗ္ဗိယ..သတင်းပင်..
လာနေပြီ.....။

ဦးမြင့်နီ..
တိဗ္ဗိယ..ပွင့်ပြီး..
ဘယ်လျှောက်သွား
နေလိ..မသိတုန်း..

လူတစ်ယောက်..မတွေ့သဖြင့်..သူ့..
ခလုတ်ပိတ်ရန်..အနားတို..ကပ်သွား၏..။

ထွက်ပေါ်လာသော...
ပုံက...ကျော်ဇောနိုင်...
၏...ပုံ...။

ဦး...ခက်ပုံရှင်...ပွန်ပွန်...
ခေါ်...ကျော်ဇောနိုင်...သခင်...လူသတ်
မ္မပေါင်းများစွာ...က...လွန်ပြီး...ထွက်
ပြေး...တိမ်းရှောင်နေသူ...ဖြစ်ပါသည်...
တွေ့ရှိပါက...သက်ဆိုင်ရာသို့...
အချိန်မီ...အကြောင်း...ကြားရန်...
ဖော်ပြအပ်ပါသည်...။

ဘုရား...ဘုရား...ဒီကောင်...
ဖိုးလောင်ပြီး...သေပြီ...မဟုတ်
လား!...။

စောရဲဦး... အတွေးမဆုံးမီ... ကျော်ဇောနိုင်... သတင်းက... ဆက်လက်၍... ဖော်ပြလာပါသည်...
ကျော်ဇောနိုင်... ကို... နောက်ဆုံးတွေ့ရှိလာ... အချိန်တွင်း၏... ဖိုးလောင်ပြင်... ပုံလွှာပါသည်။

နောက်ဆုံး... မီးလောင်ကျွမ်းခဲ့ရသော... နောက်ဆုံး... လူတစ်ယောက်... မဟာတိတ်... အထူး... ဖြစ်လုပ်ထားသော... အရပ်... ဖြစ်မြဲနိမ့်ပါ... ကြွ... ငြိမ်သွားသတည်း...

ဒီကောင်... ဝေဖာ... ရာချာ... အကွက်ချ... စိစစ်ခဲ့... တာပဲ... ဒါဆို... ဒီကောင်...

သူ... ချက်ချင်း... စပယ်ပြိုင်... ကို... သတိရသွားသတည်း... ကျော်လောနိုင်... သူတို့... နောက်မှာ... အရိပ်လို့... မရှိဘူး... ဟု... မပြောနိုင်ပါ...

သူ...ပထမ...ငှိမ်မြင့်...
အရှင်...သတိပေးဖို့...တစ်...
ဦးကို...ဖွင့်လိုက်သည်...

ငှိမ်မြင့်...

အိမ်ရှေ့အုတ်မိနပ်...ခုံပေါ်မှာ...ငှိမ်မြင့်...တစ်ယောက်...ခါးတန်းလမ်းနှင့်...လဲကျသေဆုံး
နေပါတော့သည်...ကျော်လောနိုင်...အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှာ...ရောက်နေပြီဖြစ်...သူ...ထင်လိုက်ပြီ...

စပယ်လျှင်...အတွက်...အန္တရာယ်ဆို...အချိန်
မရွေး...ကျရောက်ပေတော့မည်...

လှပ ရှုမော့ပွယ်..ကောင်းတာ..
ပတ်ဝန်းကျင် အလှကို စပယ်လျှင်..
ငေးမောနေရပေမယ့်.. မြင်ကွင်းထဲ
ကို ဂွန်ဂွန် ..၏ ပုံရိပ် မကြာခဏ
ဝင်ရောက်လို့..လာပါသခင်..»

ခပ်တေးတေး..တောအုပ်စပ်..မြက်ခင်းပြင်..ဆီမွ..ရွေးဖော့သိပ်တွေ့..ကြားရလေသခင်..၊ သူမ..
အသံလာရာ... တေးမြေကြာနဲ့တော့... ဖာငီးဆွဲကြီး... နှစ်ကောင်ခန့် နှိုင့်အတူ့.. ရှိတယ်ပွဲဝင်တွေ့..
မြေးလျှားနေတာ... တွေ့ရလေသခင်..»

သူမ...နှင့် အလှူအိက္ခာဝေးလွန်းသဖြင့် စိတ်ထဲမှာ စနိုးစေနေခင် ဖြစ်မိသော်လည်း ထိတ်လန့်မှုတော့ သိပ်မရှိပါ။...

စပယ်လှိုင်...
ပြေးတော့လေ...
ပြေး...ပြေး...

စပယ်လှိုင်...ပြေး...ပြေး...

ကုန်းမြင့်ဝတက်...ဘန်ဂလိုဆိုမှ...ခော့ရဲလှီး...ရဲ့...ဟော့သံ...ဤားသော့အာခါ...စပယ်လှိုင်...နားမလည်သလို...လေးကြောင်သွားလေသတည်း.."

သခွင်တစ်ကြိမ်၊ အော်ခံ...
အဆုံးမှာတော့... ခပယ်လှိုင်...
ခြေလှမ်းတို့ကို... စတင်လှုပ်
ရှား... လိုက်တော့သခွင်...။

မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းတော့... သူ့... ခြေဖဝါးကောက်မှာ... ကျန်ခဲ့ကြသွယ်... ဆင်ခြေလျှာ
ကုန်ဆင်းလေးအတိုင်း... ပြေးဆင်းလာရင်း... အောက်ကို... လှည့်ပြန်ကြည့်လိုက်သွယ်...။

ဟဟ
ဟဟ
အ

ဟဟ
ဟဟ

ဟုတ်ပါသခွင်... ဒဏ်ရာ... ပလာပွနှင့်... ရှုပ်ဖျက်နေတာ... ကျော်ခဲကန်...။

ကောရီနီး... ဝယ်ယံလျှင်... ပြေးထွက်
သွားရာ... လမ်းကြောင်းကို... ဖြုန်းဝေ
၍... အတိုဆုံးလမ်းကို... ရွေးချယ်
ကာ... အားသွန်... ပြေးလျှောက်လာခဲ့
လေသည်...။

ဝယ်ယံလျှင်... ပြေးထွက်သွားပြီး... မရွေးမချယ်ဘဲ
မှာ... လျော့ကောရီ... ဝါးတစ်လက်ကို... ကိုင်၍... ရောက်
မှ... ပြေးလျှောက်သွားတာလည်း... မြင်လျှင်ရာသည်...။
ဆိုးရဲမိတ်တို့က... ရွေးကုတ်ယူ... မိမိများလျှော့၏...။

ဘဝကလေးကလေး
ဆိုးဝါးခဲသမား
အသက်နဲ့
အမျှော်ပေးရမယ်
စပယ်ကုန်ရေ...

အော့ရို... ကုန်ခြင်း... တစ်ခုကို... မြတ်သတိပေး
ဗွာ... စပယ်ပိုင်... နှင်း... အလွန်... နိကာဗ်နေပြီ... မြစ်
လော... ကျော့ကော့... ကို... ဆွေ့ပိုက်ရတော့သတိ

ကျော့ကော့... စပယ်ပိုင်...
ကျော့ပိုင်လေကော့... ခါးမြေ... အခါကော့...
ထိုးပိုက်ချရန်... လက်ကိုင်... မြေကောက်ပိုက်
လေပြီ...!

အော့ရဲဦး... လျှောက်လေ့ပြင်
ကိုယ်ပေါ်ကို... အဖျိန်ခွင့်!
ခုနိခုပင်ပိုက်ကလေးသေသည်...

သူတို့... နှစ်ပေဘက်စလုံး... ဆင်ခြေလျော့အာသိုင်း... အဖျိန်ခွင့်... လူ့လိမ့်ထွက်သွားခြင်းသေသည်...

ဖင်း... ဖင်း...
အော့ရဲဦး...

မင်း..စိတ်ကို..ကျော့လိုက်ပါ...
ကျောက်ကောင်...ရှာ...။စပယ်ပင်ပိုင်...တဲ့
ဖွား..အမြစ်..မရှိပါဘူး...။မင်းကို
လည်း..ခွင့်လွှတ်ပါတယ်...။

ငါ့စကား..နား
ထောင်ခမ်းပါ...
ကျောက်ကောင်

မလိုဘူး...။
လုံးဝ..မလိုဘူး...။
စပယ်ပင်ပိုင်..နဲ့..ပတ်ဘက်
ရင်...မင်း...ကျောက်ကောင်
ပဲ...။

ကျောက်ကောင်... တစ်ယောက်..ဘယ်လိုမှ... ဖျောင်းဖျာလို ရမည်... မပခုတ်တော့ပါ...။ ရက်ချိမိ
ဆိုသလို... သူ့ကို.. ရန်မြို့.. တိုက်ခိုက်လေတော့သည်.....

ထိုကချိန်မှာ...အထိဆွေးနွေးကပြီ...
ကောင်..ကျောရင်ကောင်...အပေါ်...
တရက်... ခုနစ်ပတ်လုံးကကြတော့

သူ...ဖိ... အသေအကြေ တိုက်ခိုက်
လိုက်ရသဖြင့်...အင်အားမဲ့သွားသလို...
လူပုဂ္ဂိုလ်... နှိုးချီသွား၏...

ဆွေးနွေးကောင်နှင့် လုံးလုံးဆွေးနွေး
သော..ကျောရင်ကောင်..ကို...
ချင်း...ဆိုသလို...ရတပ်ဖွဲ့...
က...လက်ထိတ်ခတ်...အမ်းဆီးလိုက်
လေသတည်း...

စပယ်လျှင်... က... သူ့... ဆီ... မြေ... လာ
တာ... ကျော်... အောက်... ကို... ထိ... ဝတ်...
လန့်... ခြေ... ခု... နေ... တော... သံ... ခု... ..

ကျွန်တော်တို့... ကျော်... အောက်...
ဝတ်... .. ခြေ... ခု... နေ... တော... သံ... ခု... ..
ခရီး... ထွက်... သွား... ရော... မှောက်... ကို... မြေ... ရာ...
၁... လိုက်... လာ... ခြေ... တာ... ပါ... ..

တော်... သေး...
တာ... ပေါ့... .. နာ... ..

ရတပ်ဖွဲ့ဝင်တွေရဲ့... အခေါ်မှာ... ကျော်ဇောနိုင်... သမ္ဘာ... စပယ်လျိုင်... နှင်... သူ... ကို... နာကြမယ်... မှန်

ကျော်ဇောနိုင်... ရယ်... မင်းရဲ့... အမုန်းတွေ... တရား... စွမ်း... အရိပ်တောက်မှာ... မြေ... ချောက်... ဝါဆော့... မင်း... ငြိမ်းချမ်းစွာ... ထွက်... လာမယ်...။

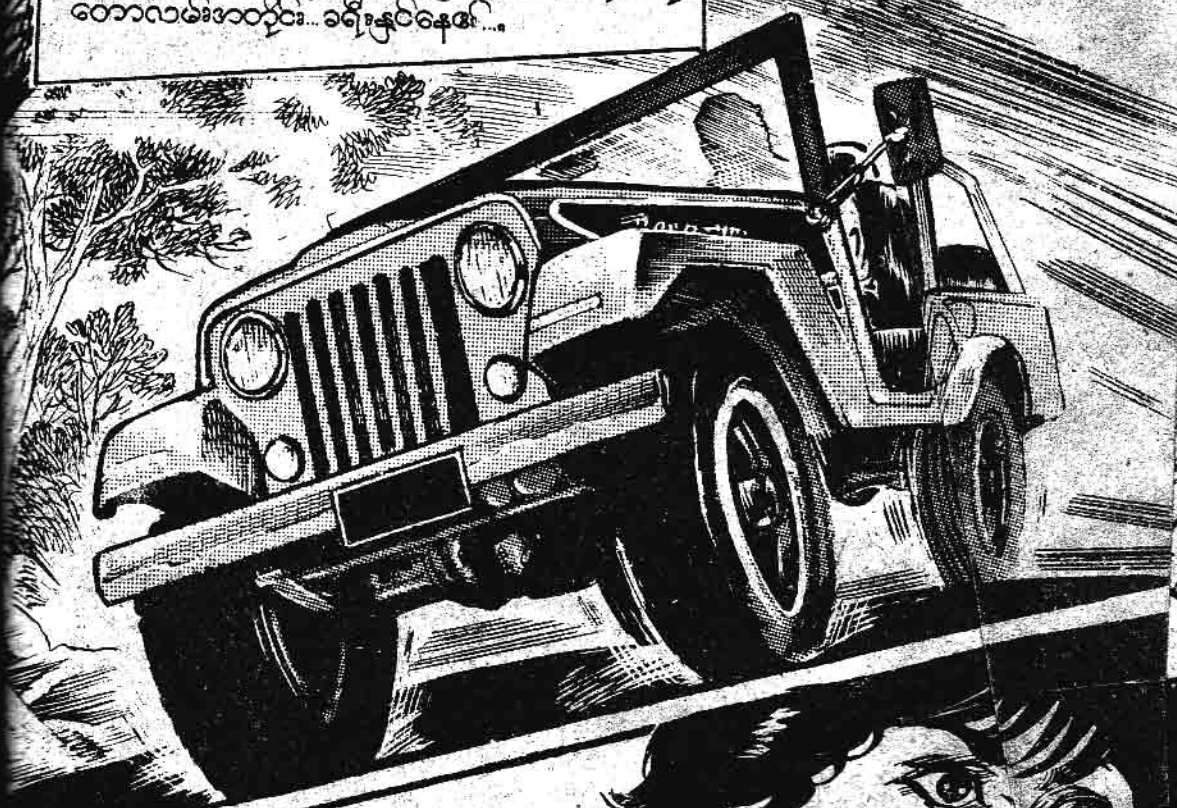

အပြန်လမ်းကို... ငါတို့... မြေခေ့ပါ... မယ်...။

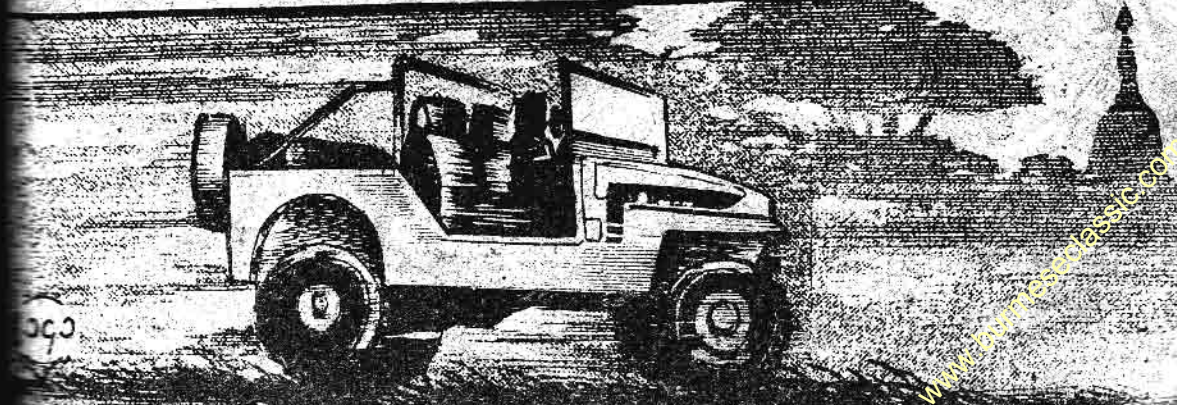
စပယ်လျိုင်... ကိုယ်ပေး... ကို... တွေးမပွေရင်... ခောရဲငြိမ်း... ဆုတောင်း... ဖိတ်တော့... သတင်း...။

ဖြိုး

တစ်ကုန်းဆင်း... တစ်တောင်တက်ပြန်.. CJ-5-
ရုပ်ကားလေးမှာ... မိုးကောင်းမှာပဲ... ကာမိုင်းသို့...
တောလမ်းအတိုင်း... ခရီးနှင်နေဖူး...

အပြစ်ဆုံးတဲ့ ခုစီလေး
ကို တပတ်သုသာတလဲဆိုတာ... ရ
ကောင်.... မှီရမယ်...

သစ်ကုန်သစ်... နေ့လယ်... ဖွား...
သစ်ပါမစ်ကိစ္စအာသွက်... ကဘာ... သစ်
ထုတ်လုပ်ရေးရုံးသို့... သွားရာမှ... ဒိမ်
ပြန်... ရောက်ရောက်ခြင်း... နေလေအမြဲ
ထံမှ... နီလွှား... နီ... သတင်းစဉ်... ဩား
ရခြင်း... ပြစ်၏...

ကားကို... ဂရုစိုက်အောင်းခြင်း... သို့
ကဘာ... မှ... ထွက်လာရာသစ်...
အကြောင်းမိ... မိတ်ရောက်သွား
သစ်...။

အားလုံး...က...ပြန်လဲ
တဲ့...ကောင်လေးတွေ...သတင်း
လာပေးသွားတယ်...နှိပ်ခွေး...
ဆုံးပြီတဲ့...

အား...နှိပ်ခွေး...
ဆုံးပြီ...ဟုတ်လား...ခေါ်လေး...
ဘယ်တုန်းကလဲ...

တစ်ပတ်ကျော်ပြီတဲ့...
ခါးဖက်ရာတွေနဲ့...ဆုံးတာ...
ဘယ်တု...သတင်းသွားဖွန်း...ဖတ်
သူ့တဲ့...

ဝေဟန်...
ဖြစ်မှ...ဖြစ်ရလေ...
နှိပ်ခွေး...ရယ်...

ဒါကြောင့်...အားလုံး...ကို...မသွား
ပါနဲ့လို့...အတန်တန်...တားတာပေါ့...
ခုတော့...ပြတ်လမ်းက...သူ့ငှားဖြစ်
ချင်တဲ့ကောင်...အဖြစ်ဆိုးနဲ့...ညှိရ
ပြီ...

ငါ့တူလေး... ခုခံစား... တာ... လူရူး...
လူအေးလေးပါကွယ်... သူ့လယ်ချင်းတွေ... ဆွယ်
လို့... ဖားကန်... မှာ... ကျောက်တူးမယ်... ဆိုပြီး... ပါ
သွား... ရှာတာပါ... သူ့ခမျာ... စောတာလေး
တို့ကလို့... မဟုတ်ရှာပါဘူး...

စောတာလေးတာ... မတို့က
တယ်... သူ့... သူ့လယ်ချင်းတွေ... မြန်
လာတာတောင်... သူ့... မြန်မလာ
ဘူး... မဟုတ်လား...

ဒါတူသွား... သူ့လယ်ချင်းများ... လန်မြီး
လာတော်လည်း... ခုခံစား... ကား... မြန်
မပါလာခဲ့ပါ...

ကံဆိုးချင်လို့... ထင်ပါရဲ့...

မိဘမဲ့.. ညီအစ်ကို.. နှစ်ယောက်လုံး
ယခုလိုအရောက်ပါ...

ညီအစ်ကို.. ကို.. ဘယ်လို
သတိပေးမုန်း... မသိဘူးတဲ့
လား... ဒေါ်လေး...

မသိဘူးတဲ့... ဟိုမှာက.. မသ
မာသူတွေ.. ခြေချင်း.. လိမ်နေတာ..
ဆိုတာ.. ဘယ်လို.. တရားမဲ့မုန်း...
သိဖို့... မလွယ်ဘူးလေ...

ကျွန်တော်... ဖားကန့်.. ကို
လိုက်သွားမယ်.. ဒေါ်လေး...

မိတ်လိုက်.. မာနပါတော့.. မလုပ်
ပါနဲ့ကွယ်... သူမိမ်းနယ် .. ဆိုတာ
အန္တရာယ်... များလွန်းပါတယ်..

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်.. ညီလေးကို..
သတိပေးတာရားခံကို.. ကျွန်တော်.. မရ
ရအောင်... နုံမိ.. ဖော်ထုတ်မယ်..

ခိုင်မာသော... ဆုံးဖြတ်
ချက်နှင့်... အတူ.....

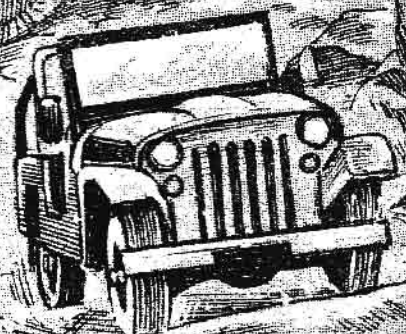
မြို့ထဲမှာ... သူ့ဆိုင်ခန်းကို.. တော့ခတ်
ပြီး... လာတာ.. မှ... ဖားလန်.. သို့...
ဒီးတစ်ခု.. ထွက်ခဲ့ပါ၏...

တစ်ဖုတ်ထံသို့... ခုတ်အရင်းအတွက်
နာကျင်ရသော.. ရင်က... မီးနွယ်.. ပျံ့ပြင်း
လှပစွာ... သို့ဖြင့်.....

ခရီးပြင်း... စခဲ့သတည်း..

ချောက်ကမ်းပါးများကို..အဝတ်စားယာ
ပွယ်..ကွင့်ပြတ်ဝန်း..ခရီးကြမ်း၌...

ဆန္ဒစောစွာ... C.J.5...ကို..လီမာကုန်
နင်းမိသတို့...နောင်လတ်...ဖွာ.....

ကွေ့တစ်ခုမှ..ဘွားခနဲ..ပေါ်လာသော..ကုန်
ကားကြီးနှင့်...ရင်ဆိုင်အတိုးဝယ်.....

တစ်ဆင့်... နာကျင်မှု... အထူး... သတိ...
မြန်မာလူသမား... ရိုးရာ... အမြင်အာရုံကြား
ဗျာ... သတိပေးကိစ္စ... မထင်... မထင်...

ဟေ့...
မောင်ရှင်လေး... သတိ
ရပြီလားကွ...

အို... မထင်နဲ့... မြေမြေ
ရိုး... အက်သွားလို့... ကျောက်ပတ်
တီး... ကိုင်ထားရတယ်...

အား...
ကွတ်... ကွတ်...

၁၄၈

ကဲ...
ကော်ဖီပူပူလေး
ဆောက်လို့ကွ...

ကရုဏာရှင်...လူကြီး...အဖေ...
မှ...ကပ်လာခဲ့ကြောင်း...ပြောပြ၏..

မင်းကားကော့...မီး
လောင်..ပျက်စီးသွားတယ်
ကွ...မင်း...သိပ်ကံကောင်း
တယ်..

ဆောက်ထဲက...ခြံတစ်ခုပေါ်
ကျပြီး...ဖော်ရာမြင်းမြင်းထန်
ထန်...ကြီးကြီးမားမား...မေ့
ခဲ့သန့..

သိပ္ပံဆက်...သု...သတ်လစ်နေသဖြင့်...ဆေးရုံ
သို့...ပို့ပေးရသတည်း..ဟု...ရှင်းကြား၏..

ဒက်ရာများ... အတော်ပျောက်ကွဲ... သူ့အထဲ...
ခေါ်လာရခြင်း.. ပြစ်သတည်း...

လူကြီး၏.. အမေ့က... ဦးလွန်းလွယ်... မြစ်ဦး... မှတ်တမ်းကြီး...
တစ်ယောက်.. မြစ်၏..

ကျွန်တော့်...
အမေ့က... နောက်လက်
ပါ... ခင်ဗျာ..

ဖားကန့်... တက်သွား
မေ့ပါ... လာတာ... က...
လာတာပါ..

အဘိုးအိုဟာ... ဆတ်ခနဲလှည့်
ကြည့်.. တယ်.. ဖြိုးလာ..

ကျောက်တူး...
သွားမေ့လို့လား.. ကွ..

မေ့တတ်ပါဘူး...
လူ့သတ်သမား...သွား
ရှာလေ့ရှိပါ...

ကွန်တော့...ခွီ...ကျောက်
တူးသွားရင်း...အာထက်ခံ
လို့က်ရောက်... ခွီ ရှယ်.

မြစ်ပျက်သံ့အုကို...မြောက်လို့က်သံ့ခွီ... ဣဂ်ဂ်ဂ်...ထပ်မှ...သိကွန်...တစ်ခုံ
တစ်ရာ...အကုအစွီ...တစ်ခုံ...တစ်ခုံ...ရလိုရခြား...ဖွင့်မြောက်လို့က်ခွီပါ...

www.burmeseclassic.com
ညီလေးကို
တယ်သေသတ်သတ်
သိချင်တယ်..

အဲ
ကိစ္စနယ်မှာ

ဦးလွန်းလွယ်... သူ့ကိုမှ... ပရိဒေဝ... သေတာက... ကို...
သိသွားသတည်း... အတန်ကြာ... စဉ်းစားပြီးမှ.....

လတ်ပန်... ဦးလျှောက်အိ
လှ... ဆိုတာ... အာမည်ကြီးနေ
တယ်... သူ့ကို... သတိထား..

ဦးလျှောက်အိလှ... ကို... မြင်ဖူးခြင်း... မရှိတော့လည်း...
သတင်းကြားရသမျှ... ပြောရခြင်း... မြစ်သတည်း..

www.burmeseclassic.com

သခုက..ကျောက်စိမ်းတွင်း..
(မြော်)..ပိုင်ရှင်...တစ်ဦးပဲ..မဟုတ်
လား... ဦး...။

မဟုတ်တယ်..
အင်မတန်..ကျောက်ကျွတ်
စဉ်းလိတယ်လို့..သိ
ရတယ်..။

သခုက..အရင်းမဲ့..ကျောက်
တူးသမားတွေ.. အပေါ်မှာ..အနိုင်
ကျင့်လေ့..ရှိတယ်...။

သခုကို..ကလန်ကလန်..
လှုပ်လို့...အထက်ခံရတဲ့..သခုတွေ..ရှိ
တယ်..လို့..သိရတယ်..။ အထောက်
အထား.. မရှိလို့လို့.. သခုကို..
ဖမ်းမရဘူး..တဲ့...။

သခွင်အထိုင်းဆို...ကျောက်စိမ်းကျောက်တူးလု... သခုပဲ...
သံဝေသာ..ထားရမှာပင်...။

စားပွဲထိုင် နံရံမှာ... ပိုစောကရုဏာရှင်
တော်ပုံကို... ညှိသော ရွာမြို့တံ လိုက်၏။

သူ့ထံမှ... နာကျာအစွမ်း... တစ်ခုကို...
တောင်း၏။

ဝေဝေ... မှာ... ဦးကွန်းကြွယ်... ၏...
ပျောက်ဆုံးသွားသော... ဇနီး... ဖြစ်
ကြောင်း... ပြောပြသတည်း။

သူ့နာမည်က...
ဝေဝေ... တဲ့။

ရှင်နဂါးဖွယ်... ချစ်ဖို့ပြင်
တစ်ပုလဲကို... ကြားလို့
ရသတည်း... ၁၅၄

ရွှေခိုင်လော... ဓာတ်... နှစ်... ပြစ်... ဖြစ်... လော... လော...
ဆွတ်... ဆင်း... ပါး... ဖော... ဖော... တစ်... ပြစ်... လော...
လော... ရုပ်... မိ... တစ်... မြင့်... ဆွတ်...

လှပလောအဆင်း... သိမ်မွေ့လိမ္မာခြင်းတို့ကြောင့်... ချစ်ရင်ဆူ... ပိုမိုပိုမိုလှပ
ကာ... ကာလသားများ... နှစ်... ဝယ်... နေ့... နေ့... ပြစ်...

ထို့ ကာလဘေးများကြားဝယ်... ကံထူးသုဉ်း... လိုလွန်းကြွယ်
ပင်... ဖြစ်ပါတော့သတည်း...

လေလေဘော်...က... လိုလွန်းကြွယ်... မိဘများ...ထူထောင်ထား
သတည်း... စက်ကန်းစက်ရုံဝယ်... အလုပ်လုပ်သံဖြင့်... အလုပ်ရုံ
မန်နေဂျာ... လိုလွန်းကြွယ်... ကို... သူ့... လေးစားခင်မင်စွာ... ဆက်
ဆံ့ခဲ့ရာမှသတည်း.....

...ဝေ... အခွင့်အရေးပခု
တယ်လို့တော့... မထင်နဲ့နော်...
တို့...ဝေ...ကို... ချစ်တယ်...

ရဦးစားပါဦး...
အစ်ကို... ရယ်...

နှလုံးဝတာ... ဆန္ဒဆို
တာ... ကြာရှည်... ဖုံး... ကွပ်ထား
လို့... မရပါဘူး... ကိုယ်... ဝေ... ကို...
သိပ်ချစ်မိခဲ့တာပါ... ယုံပါဝေ...

ဝေဝေဘော်... ဝမ်းသာ... ဝမ်းနည်း
မျက်ရည်ကျသတည်း...

အလွှာချင်းမတူ
တော့... ဝေ... အားထပ်တယ်၊
ကြောက်လည်းကြောက်
တယ်... အစ်ကို...

ဝေ... လက်ဖဝါး... နှုတ်... စားစား
လေးကို... အားစားနှစ်သိမ့်ခွာ...
ဆုတ် ကိုင်လို့ကမ်းဝါတော့သတည်း...

အား... တို့... မြန်မာ့သမိုင်း... ချစ်သူနှစ်ဦး... ပျော်
ရွှင်ခဲ့ကြပါသည်။

ဟာ... သူ့လှေဝါးကို
အာမိပမ်းလိုက်ပြီ။

ကိုယ့်အိမ်ထောင်... ဝိညာ...
တော့... ကံထူးပါ့ များ....

သိမ်းစား

ဝေ... ပျော်
လိုက်တာ... အစ်ကို
ရယ်။

ကိုယ့်အိမ်ထောင်... က... သူ့မကို... စောင့်ဆိုက်...
တောင်ပေးရန်... စီစဉ်သည်။... သူ့ကို... နှစ်ဦး
သဘောတူ တရားရုံးတွင် လက်ထပ်ကြပြီး၊ အိမ်ထောင်

ချစ်သူနှစ်ဦး... ယောက်ျားနှင့်မိန်းမ...
လိုလွန်းကြွယ်... မိခင်... ရှက်တာရက်
ရှောင်လှစေသည်...

လေလေဟေဟေ... လူပျို...
မဟုတ်မခံဘူး... ..

ဟေ့...
လက်ခံ... ငါ့အား... ကို...
ချစ်သူနှစ်ဦးပါလား... အမေ့လေး...
ကုန်ပါပြီတော်... ..

မလွန်ခဲ့ရုံက... ဝတ္တရား...
အုတ်မြစ်... အပိုင်... နေပြီ...
မဟုတ်ဘူး... မိန်းမ...
သိန်းကြွယ်... ..

အရမ်း... မရွယ်...
ဒေါ်ဒေါ်... ဒီကိစ္စဟာ... ဧဝ...
တဲ့... ကြားကနေ... အစ်ကို...
တောနာနာ... ဒီစဉ်... ..

အစ်ကို... ထူအစ်ကို... နှင်... ပါပေါ...
နီ... လှည့်စားပြီး... အပိုင်ကြံ့နေ
တာ... တစ်မြို့လုံး... သိတယ်...

ငါ့မိဘတွေက နှင်နဲ့ လုံးဝ
သဘောတူတာ... မဟုတ်ဘူး...
နင့်ကို... ယူရင်... အစ်ကိုကို ပါ...
အတွေ့မြတ်ပစ်ကြမှာပဲ...

နှင်... သူ့ကို... တာ ကယ်...
ချစ်တယ်ဆိုရင်... နှင်... နောက်ဆုတ်
ပေးလို့က်ပါ... ဒါ... မဟုတ်ဘဲ... ဖိုက်ဖို
မ... ဆက်လုပ်မယ်... ဆိုရင်တော့... ငါ
လက်ပိုက်ကြည့်နေမှာ... မဟုတ်ဘူး...

လွန်မ... ဖိုက်လုံးမ...
မဟုတ်ဘူး... သိလား...

ခေါ်... ဖိုက်လုံးမ...
မဟုတ်ရင်... ဒီနေ့ကစပြီး...
ကိုကိုနီ... နှင်... ကွာရှင်း...
ပစ် လို့က်ပါ...

ခန... မှန်တိုင်းလက်ကို...
မှိုင်ရွာ... မြစ်ကြီးနားမြို့... တံတားဆိပ်...
ထွက်ခွာသွားပါ၏...

နာ ဂြိုဟ်... ရွန်ရွဲသွားသော... ချစ်သူ
ကို... မြို့ရွာအနီး... သူ့လိုက်ရှာခဲ့သော်
လည်း... သတင်းအရအနည်း... မရခဲ့...

နောက်ဆုံး... ဘဝကို... မိတ်နားပြီး...
သူ... မြို့... ထွက်လာခဲ့သည်...

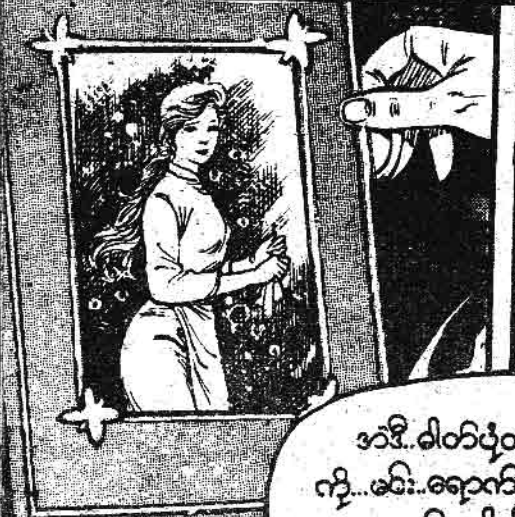

စဉ်းမိမ့်ရွာတို့နှင့်တော့... တော
ထဲမှာ... မိတ်ပြုလက်ချောက်... အဖ
လိုက်ရင်း... အချိန်တွေ... ကုန်ဆုံး... ဆဲခဲ့၏...

အဖေအဖေ... အဖေအဖေ... အဖေအဖေ...
အဖေအဖေ... အဖေအဖေ... အဖေအဖေ...
အဖေအဖေ... အဖေအဖေ... အဖေအဖေ...

အဖေအဖေ... အဖေအဖေ... အဖေအဖေ...
အဖေအဖေ... အဖေအဖေ... အဖေအဖေ...

အဖေ... အဖေ... အဖေအဖေ...
အဖေအဖေ... အဖေအဖေ... အဖေအဖေ...
အဖေအဖေ... အဖေအဖေ... အဖေအဖေ...

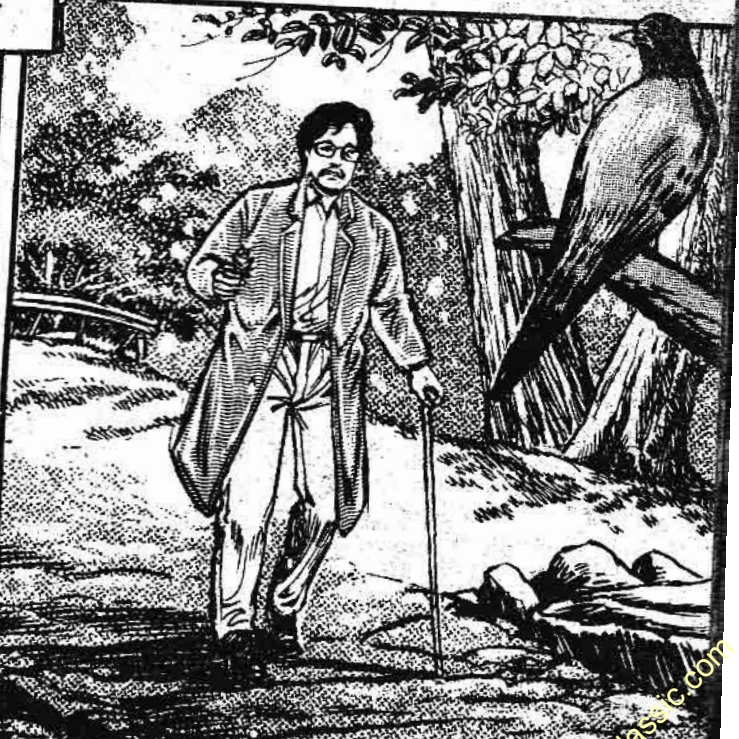
တောကြမ်းထဲမှ... အကွမ်းသဘောကြွား၏...
ဘဝကို... သူ့... စာနာ... ကြပ်နာမိသတည်း...

ဦးလွန်းကြွယ်... အကူအညီတောင်း
သတိပေးအတိုင်း... တစ်နေရာရာဝယ်...
ထိုအမျိုးသမီး... ကို... တွေ့ခဲ့လျှင်.....

၁၆၃

ဦးလွန်းကြွယ်... ထံ... အကြောင်းကြားပေးပါမည်...
ဟု... သူ့... ကတိပေးလိုက်၏... မျှော်လင့်ခြင်းမရှိ...
ဦးလွန်းကြွယ်... ရင်ခုန်နေပေလိမ့်မည်...

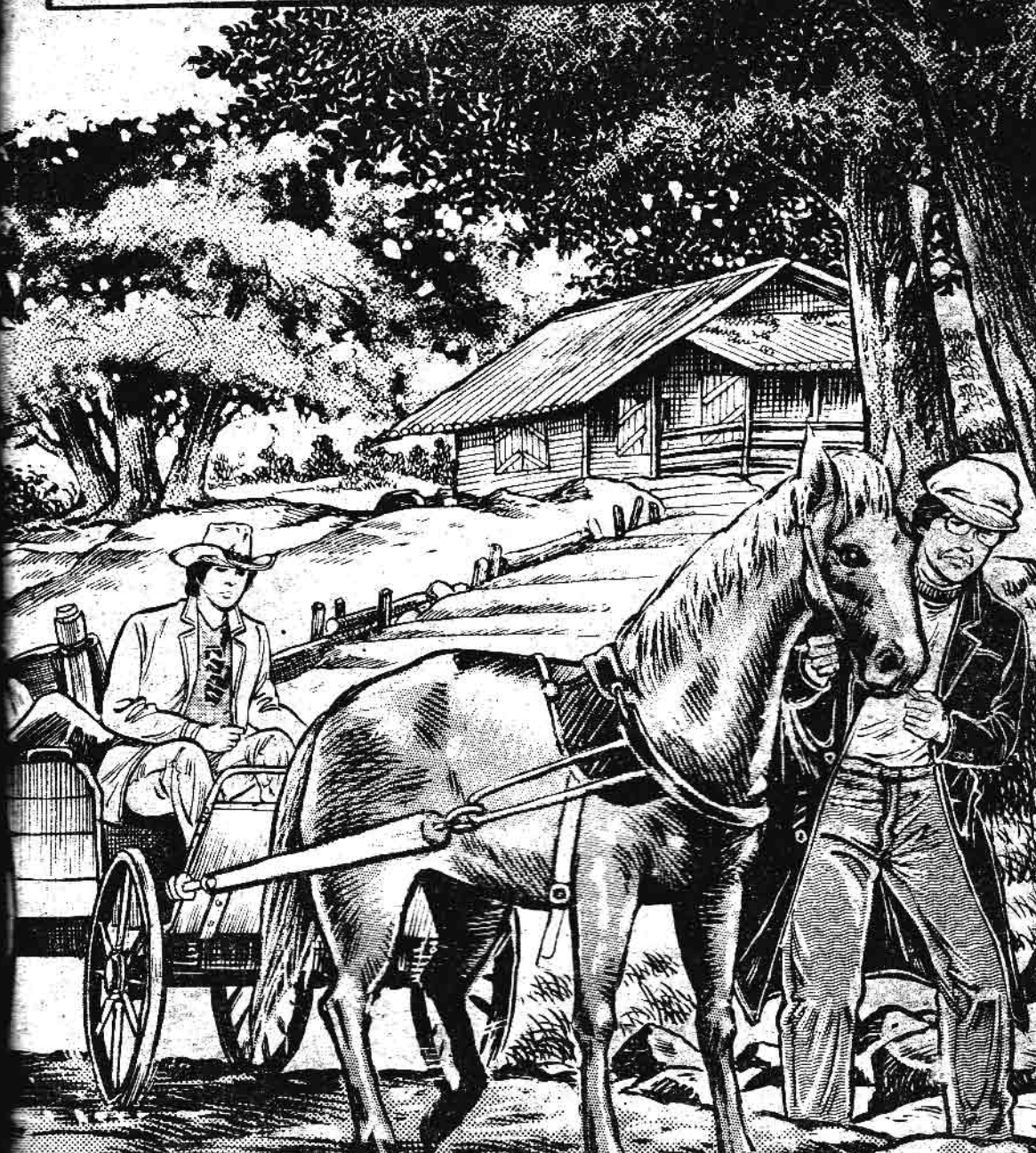
www.burmeseclassic.com

အင်း... ငါ့ခြေထောက်
လှည့်... အတော်သက်သာသွား
ပြီ... မနက်ဖြန်... အလကန့်... ကို...
ခရီးဆက်ထွက်မည်...

သူ... သွေးများ... ဆုလေတာသတိ...
နှုတ်သွေး... အတွက်... သူ့ဘာဝန်... ပြန်စ
ရမည်...

နံရံထက်မှ... မိန်းမပျိုကို... သူ... ထင်ကြံ့ခိုင်စွာ... မိလပ်...
သနားစဖွယ်... မိန်းမလေး... ဘဝကို... မှတ်သိ... ပြတ်သန်း
ရှင်း... ဘယ်တို... ရောက်နေပါလိမ့်...

သူဌေးသားဖြစ်လျက်... ဂေတာဝာထက္ကယ
နဂြိုးစွာ... ဂေတာပျော်... မှဆိုးဘဝ... မံပု
ယားသု... မှီလွန်... လွှဲဟ်... စွာ.....

ဂေတာဝာဆောက်... ဂေတာဂါဏ... ဂါဏ်လိ
ဝေတာ... ဥပိသွေး... နှင့်... ကွဲခြား... ဂေဝ

ကိုတစ်ခု ကုသပီပါရှင်...

ဘာများလဲ၊
ဖိနပ်ကလေး...

ကားပိုင်း... ရောက်၍... ခရီးဆက်မပတ်
ပြင်စဉ်... ဖိနပ်ကလေးတစ်စုံ... အနား
ကပ်ကာ... အကုသုတ္တံ... တောင်းလျ
၏.....

ဒို့...
လဲတော့မှတ်...

ဦးဆော်ကတော့...
အခုအမှားဟာလို့ပါရှင်...

ယိုလိမ္မော်... ဖြစ်သွားသော... ဖိနပ်ကလေး... ကို... သူ...
ဖမ်းစိမ်း... လိုက်ရ၏... ခြစ်ခြစ်တောက်... ပုဆိုး... ကိုယ်ပြု...
သူမ... အများတက်နေဟန်... ရှိသည်...

အခု... လျှောက်...
လျှောက်... ခေါင်းထိက...
မှားလိုက်တာ...

ထိန်းရော့ရက်က... ဘယ်အခါ... တာဟိ...
ဟိး... နှင့်... အဖျား... တက်ကာ... ယိုဝ်လိကျလာသော... ကိုယ်လေးကို...
သူ့... ဖမ်းထိန်းထားလို့က်ရ၏...

သူ့ဘာလုပ်ရမှန်း
မသိ... သူ့မကို... မွေ
ဆို လိုက်သတည်း...

အဖော်ပါပုံ... မရသော... မိန်းကလေးကို...
သူ... ဖမ်း... ကုသိမ့်... မြှင်တော့မည်...

သူ့မကို... မွေဆိုလျက်သား... သူ့...
ခရီးဆက်လာမိ၏... မှတ်ဖျား
ကျသွားမှ... သူ့မ... ကိုယ်လေး
လိမ့်မည်...

ရှေ့မှ... အုပ်စု လိုက်... သွား... ကြာသည့်မျှား... နောက်မှ... သူ...
လိုက်လာမိစဉ်... မိန်းကလေး... ဥပဉ္စုး... ဥပဉ္စုး... ဥပ
ဥပ... နှိုင်း... သတိပြန်ရလား၏...

ဟာ... များလိုက်တာ...
ကျေး... ကျေးဇူးတင်ပါတယ်... အစ်ကို...
ဥပဉ္စုး... အားနာလိုက်တာရှင်...

ကိစ္စမရှိပါဘူး... ဥပဉ္စုး... ဒါနဲ့
ဥပဉ္စုး... က... ဘယ်လို... သွား
မှာလဲ!...

သုမ... အကျိုးအတွင်း အိတ်ကို... ပြီး...
သတိလစ်သွား... ပြန်ပါ၏...

ဒုက္ခ..ရှောက်နေရှာသော..မိန်းကလေးကို..
သင့်..ဆက်လက်၍..ထွေးပွေ့ထားရ..မြန်
ပါ၏...။

အိတ်ထဲမှာ...လိပ်စာရှေးတေးသော..ခါရွက်
သားတစ်ခုကို..တွေ့လိုက်ရသတည်း..

မြောက်...သတိပေးပါ..
လုံးခင်...ကို..သွားမပတ်
သင့်..ကိုး...

လုံးခင်..မှတ်မိသင့်..မိကားနဲ့..ကိုး
ဆက်သွားရမည်မို့..ခရီးကား...
တူနေလေ၏...။

လုံးဝ... ဣစ္စန္ဓာတောလမ်း...
လာအိမ်လေးဝေ့... စုံစမ်းရင်း...
သူ့... ကျောက်ပြိုင်ပွား... ချီသဝေ့...

ကချင်အား... ချီ...
ကချင်အား... ချီ...
၏... အိမ်ပိုင်... ပြစ်၏...

သူ့... လမ်းမှာ...
အမျိုးသားတက်နေလို့...
လို့ကပ်ပို့တာပါ...
ခင်ဗျာ...

အကျိုးအကြောင်း... ပြောပြတော့... ကချင်...
အား... ချီ... က... သူ့ကို... ကျေးဇူးတင်စကား...
ဆိုသဝေ့...

ဒုက္ခ...
ပျောက်ဆေးတွေ...
ကျွန်တော်... ပပိတ်လာ...
တယ်...

ကျေးဇူးပါ...
လူလေး...

မိန်းက... အကတော့... ဒုက္ခ... ကျသွားပြီ...
နှစ်နှစ်... ခြိုက်ခြိုက်... အိမ်... ကျသွားတော့...
သတိ...

ကျန်းမာရေး..မကောင်းရင်လည်း..
ဘဝပောက်တာပဲ...ခရီးထွက်ခွင့်ပို့..
မသင့်တော်ဘူး...

လမ်းမှာ..ကုသိသု,
မဲ့ရင်စော့... ဒုက္ခပဲ... အဖော်
ပါရင်.. တော်သေးတာ
ပေါ့....

ဒီလို...လူလေးလို..
သူတော်ကောင်းနဲ့ တွေ့
ပေလို့ ပေါ့ကွယ်..

နှိပ်သားချင်း...ကုသိ နှိုင်း
ပင်း..ရမှာပေါ့... ကျွန်တော်လည်း..စေ့စွာ
သတင်း..ပါ... ဒီနယ်ကို.. ခွဲမြဲရှောင်
ဖူးတာပါ...

...သိသိ...
လူလေး...ဒီလိုမှာပဲ..တစ်နှစ်
ကွာ... ခန့်...

သို့ဖြင့်... ထိုဟိမိဒြာပင်... သူ့ထုတ်ပြန်
 သဘင်... ဝိုင်း... ဟဲ့... ခေါ်ခေါ်... မိနိုးကလေး...
 ခြန်လှုပ်... နေကောင်းသွား၏...။

ဦးလောင်းလက်ကောင်... ၏... အမိနိုး... သမီးလေး...
 ခေါ်ဆို... ကို... သူ့ကေး... ပြုစု... ကျေး... မွေးလျက်ရှိသဘင်...
 သူ့ကိုလှုပ်... သူ့မက... ကျေး... ချစ်... အဆုံးပါ...။

အစ်ကိုနဲ့...
 အဘ... ဘယ်သွား
 ကြမလို့လဲ...။

တောထဲ... သောသွားမလို့...
 မိနိုးကလေး...။ ဧည့်သည်ကို
 တောထဲသား... ကျေး... ချစ်...
 တောလှုပ်ထွက်မ...။

အတတ်ရယ်... ပေးအားပေး...
ဒီလို... အမြစ်မဲ့တဲ့... ငှက်က
လေးတွေ... သာမင်... ဒေယုပင်လေး
တွေကိုတော့... မပစ်ပါနဲ့
နော်...။

ခွန်အားမဲ့သူကို... အနိုင်
အထက်ပြတာ... ဝိုင်း... မြေကြက်
ဘူး... အနိုင်ကျင့်... ဝါဒကို... ဝိုင်း...
သိပ်မုန်းတယ်...။

ဒို့အောင်လက်အောင်... မြို့နေမိ...
သူမ... မွေးထားသော... တိရစ္ဆာန်
လေးများကို... နောင်လက်... ပြာစဉ်
လိုက်ကာ.....

စပယ်လို...
အဆင်းလှူပြီး... နှင်းလို...
မိတ်ထားမြှုပ်တင်...
မိန်းကလေးပဲ...။

တောထဲဝင်ခဲ့ရင်း... သိုင်း... နှင့်...
ပတ်ဝန်းကျင်... သူ့... ထိခဲ့ရ၏...

ကလေးမက... အဘာနဲ့...
ဘာမှ... မတော်ဘူးကွ... ဒုက္ခ
ရောက်လာလို့... အဘ... ခေါ်ပြီး...
ဆောင့်ရှောက်ထားရတာ...

မိဘနှစ်ပါး... ကွဲ
ပြီး... မြစ်ကြီးနားကနေ... သူ့
အဖေ... ထွက်လာခဲ့တာတဲ့...
မိုးကောင်းဖွာ... သူ့ကို... ရွေး
ခဲ့တယ်...

ထမ်းဆိုင်ကေး...
ဖွင့်ပြီး... ရောင်းနေတုန်း... သူ့
အရွယ်ရောက်မှော... သူ့အဖေ...
ငှက်ဖျားနဲ့ဆုံးပြီး... သူ့ဖျော့တစ်
ကောင်ကြွက်... မြစ်ရေတယ်...

ထမ်းဆိုင်ကိုလည်း...
တစ်ပတ်တက်တည်း... ဆက်...
မရောင်းနိုင်တာနဲ့...

လတ်ပန်... ဦးကျောက်ဘိလူး... ဆီမှာ... အလုပ်...
ဝင်လုပ်ခဲ့ရတယ်တဲ့... ဦးကျောက်ဘိလူး... က...
ကျောက်စိမ်းရောင်းဝယ်တဲ့နေရာမှာ... ဆွတ်ကြံ့...
အဖြစ်... ဝိုင်း... ကို... အသုံးချခဲ့တယ်...

ကြီးကျယ်... ခမ်းနားတဲ့... ကျောက်စိမ်း
အောင်ပွဲ... ဆွတ်ခွဲပွဲကြီးတွေ...

ဦးကျောက်ဘိလူး... မကြာခင်... ကျင်းပလေ့... ရှိတယ်...

အောင်လှည့်ဟန်... ပါလား...
ခွဲလို့... ကျောက်ပေါ်တဲ့အတွက်...
စံကျေးဇူးသိပ်တစ်တယ်...

လာရမှာပေါ့... ဦး... ရယ်...
ကျောက်လောကမှာ... ဦး... က... သူရင်တစ်ခု
ပဲ... ဦး... ရှိ... ကျောက်တွင်းက... အကောင်းဆုံး
ကျောက်တွေ... ကျွန်တော်ဝယ်ဖို့... မိုးကောင်း...
ကို... လာရတာပဲ... ဦး... ရေ...

လှည့်ဟန်... မှာ... မန္တလေးမြို့... လာသော...
သုဇွေးလေး... တစ်ဦး... မြစ်တစ်ခု...

ဦး... ကိုယ့်လိုမျက်ပါ... တု
မောင်ရယ်... တုမောင်... ကို... ဦး... ရှိ...
အစ်က... ပေါက်သတည်းအဖြစ်... ထက်မှတ်
ပါတယ်... မ... မ... လိုရာမြော...

အခြားကျောက်တွင်းပိုင်ရှင်... ဇာတ်ဟန်... များက
လည်း... လူ့ဟန်... ကို... အရေးပေးဆက်ဆံကြ
သတည်း... အဖဲအဖြစ်... သတိမှတ်လိုက်သတည်းကိုး...

ဟင်း... ဟင်း...
ကျောက်တောင်ကို... ခွေ... ဝင်လာပြီး...
ဖော့မလည်း... ဒီလိုအခဲမျိုးကို... ပါလက်က...
မကွတ်အောင်... ခွတ်ကွင်းထောင့်ပြီး... ဖမ်းရ
ပယ်... ဒါမှ... အချိန်ကြီးရမှာ... ဟင်း... ဟင်း...

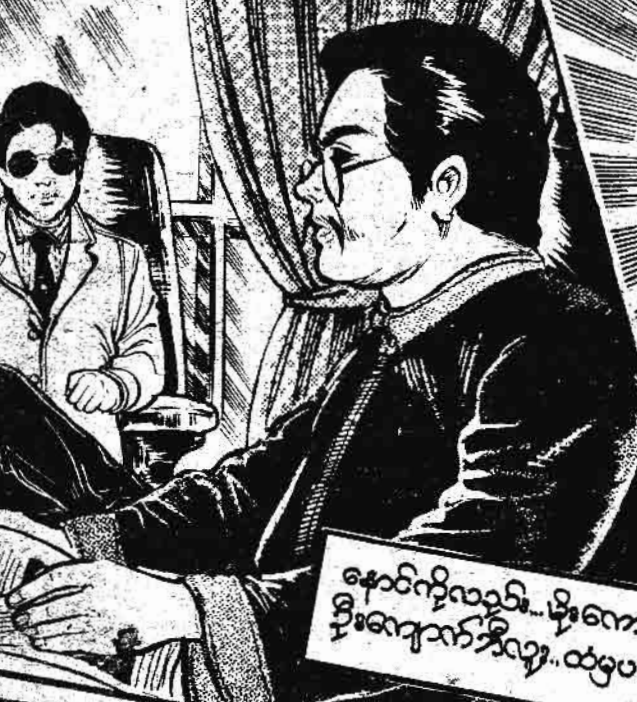
ဝက်နွဲ့သူက... ကြယ်လှသော... ဦးကျောက်အိလှ...
မှာ... ဇာတ်ဟန်... လာလည်းပါရန်...
လူ့ဟန်... ကို... ထပ်မံဖိတ်ခေါ်လိုက်၏...

ဖိတ်ချဦး... နောက်နေ့... ကွန်
တော်... တာရဲ့ပါမယ်... ဦး... နဲ့ကွန်တော်...
အကောင်းအဝယ်... ဖြစ်မှာပါ...

နောင်နေ့... ဝဏ္ဏဟန်... ရောက်လာပြီး... အရောင်းအဝယ်ကော... ပြောပြစ်ကြာသခွင်...

ကျောက်များကို... ရှာပြတ်များက... ရှေးပြတ်ပြီးပြီ
မို့... ရှာပြတ်များပေးသခွင်... ဓာရင်းအတိုင်း...
အရောင်း အဝယ် လုပ်ကြမည်... ပထမ အသုတ်
အနေနှင့်... ဝဏ္ဏဟန်... သိန်းတစ်ရာဖို့... ဝယ်သခွင်

နောင်ကိုလည်း... မိုးကောင်း... သို့... တက်လာပြီး...
ဦးကျောက်... ထံမှပင်... ဝယ်ခွင့်... တခု ပြော၏...

ဦးကျောက်... ဝဏ္ဏဟန်... ကို... လက်ကွတ်...
နိုင်တော့... အပိုင်ချခွင့်... တော့မခွင်...

သတင်းတော့လည်း... လူ့ယာဉ်ပျံဆောင်... လူ့ဗဟို... ကို... လေ့လာ
တစ်... စတုရန်း... ချိန်... ချိန်... ကို... တာဝန်ဆောင်... ချိန်... ကို...
သတင်း... ဟု... ပြောထားသတည်း...

ချိန်... က... တာဝန်ဆောင်... လူ့ဗဟို... ကို... အထိုက်
အထိုက်... မေ့မေ့ရှောင်သော... ဆက်ဆံနေရသတည်း...
သတင်း... ချိန်... ချိန်... မေ့မေ့ပါလား...။

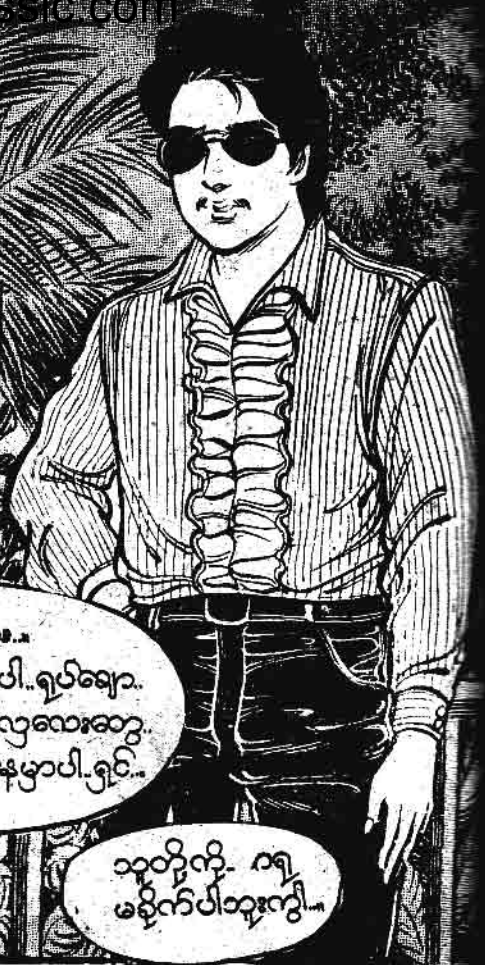
အစ်ကို... မြို့ကောင်း...
ရောက်တာကြာလို့... မေ့လား
က... ကျန်ရှိသတည်း... လွှမ်းမနေ
ပြီ... ထင်တယ်။

လူ့ဗဟို... မိန်းမလေးကို... လူ့ဗဟို
ကလေး... သဘောကျလျက်ရှိသတည်း...

စဉ့်ဇာ..လွမ်းစရာ..မရှိပါဘူး
ကွာ...။ စဉ့်.. နှလုံးသားက.. အပြုထင်
သန့်သန့်လေး..ပါ.....

မြာမုဆိုး..လူ့က
လူ့စား... မပေါ့ပါ.....

ဟုတ်ပါ့မလား...
အစ်ကိုလို... ဥစ္စာပေါ့.. ရှုပ်ချော..
သုဉ်းကို... မိန်းမလှလေးတွေ..
ပိုင်းပိုင်း.. လူ့စားပေးပါ..ရှင်..

သူတို့ကို.. ကရ
မခိုက်ပါဘူးကွီး..

ဒါဆို...
ဘယ်သူ့ကို ကရ
ခိုက်လဲ...။

ဗောဇိက...
ပိုင်း.. ဆိုတဲ့.. မိန်းမချော
လေး..ကိုပေါ့..

အို

ပိုင်း.. ရှက်ဟန်.. မြို့လှိုက်သခွင်

လူကလေး... အာဝဘဝမ်းဝမ်းနှင့်... ဆွဲပက်လှိုက်သဘင်...

ငိုင်း...ကို...အစ်ကို...ချစ်တပင်ကွာ...
ငိုင်းရေကြာငို...အစ်ကို... မိုးကောင်း...က...
မရွှါနိုင်... မြစ်နေရတာ... သိလား...

ဒီးကေ့ဘက်အိလူး...က... သူမ...ကို...
လူကလေး... အား... မရှေ့နိုးနိုင်အောင်...
မိန်းမမောပတာဖြင့်... အပိုင်ချည်းရန်...
တာဝန်ပေးတာမို့...

သူမ...ထိုတာဝန်ကို... ခက်ဆုတ်စွာ...
ထမ်းဆောင်နေရမိ... တာဝန်မကျေ
လျှင်... သတိပစ်မေ့ဘဲ... ကြိမ်းတာမ
သတိကို...

ဒီးကေ့ဘက်အိလူး...၏... စေခိုင်းချက်ကို... လွန်ဝန်သု... ဖြန်သမျှကို...
ဒီးကေ့ဘက်အိလူး... ရက်စက်စွာ... တံ့... မြန်တတ်သဘင်... မဟုတ်ပါလား...

ရေမကျမ်းဘဲ... မိချောင်းပမ်းဝေ... အပြစ်မျိုးနှင့်... ဤတွေ့ခဲ့ရ
လေပြီ... ဝသူမ... ရေတိမ်ဖြာ... နစ်ခဲ့လေပြီကော...

ဝလ္လာဟန်... က... သူမကို... တကယ်
ယူမည်... တု... တင်ထားခဲ့သဖြင့်... သိ
ရေကျ... မြစ်ခဲ့ရပြီ...

ဒီး... ဒီး... အဖိအကို...
ကလေးပါဒီး... ဒီး... ရှေ့...

ဝလ္လာဟန်... သူမကို... ပစ်ပစ်ခါခါ... ပြောပြီး...
မိမိလေးကို... မြန်သွားခဲ့ပြီ... ဒီး... ကျောက်
အိမ်... ကိုယ်... အားကိုးတာကြီး... တိုင်တိုင်
ရအောင်

အဖိအကို... ငါ... ကလေး
ခိုင်ကြာပဲ!

ဖြစ်လာသမျှကို...တာဝန်ထု
တယ်ဆို... အားနည်း...
နည်း...

ဖော့...တာဝန်ထုတယ်လေ...
လဲ... ခုကော... နှိုအာတွက်... နှိုအာကြော
တယ်လောက်ပေးရမလဲ... ခြေခ...

အို... ဘယ်လို... ခြေခလှိုက်တာလဲ... ဦးရယ်...
သမီးလိုတာ... နှိုအာကြော... မဟုတ်ပါဘူး... ငွေ...
မဟုတ်ပါဘူး... ဘဝလုံခြုံမှုပါ... သမီး... ကျွန်တော်ကယ်
ယူမယ်ထင်ပြန်... ယုံမှတ်ဖို့ ပုံအပ်ခဲ့တာ... ခုကော...
လိုလူဟန်... က... သမီးကို... ကြောရဟန်
ကြံသွားပြီပေါ့...။

အိ... အိ... အိ...
ဘူး... နှိုအာ... နှိုအာ... နှိုအာ...
အိ... အိ... အိ... အိ... အိ...
ကော... ယုတ်သေးတယ်... အိ...
အိ... အိ... အိ... အိ... အိ...

အိ... အိ... အိ... အိ... အိ...

နောက်ဆုံး... သူမကို... နှိုထုတ်ခဲ့လေတာပဲ...
www.burmeseclassics.com

နောက်ဆုံး... သုမ... လုံးခင်... ရွာလေးထဲ... ဦးတာခွင်... ထွက်
လာခဲ့သခွင်... လုံးခင်... ဖွာ... သုမ မိခင်၏အဖေ... ကရင်ကြီး
တစ်ယောက်... ပြန်သခွင်...

ထိုရိုးဖွာပင်... သုမ... လူယစ်တစ်
ယောက် နှင့်... တွေ့ဆုံ၍.....

ရင်းနှီး... ဆင်မင်ခွဲရသခွင်.....

သုခ... မိုက်ဆာသာဖြင့်... ကာမိုင်း... အရောက်
ဝယ်... ဆီချက်... ဝင်စားမိခဲ့သတည်း...

ဆီချက်တစ်ပွဲ... ပေးပါရှင်...
မိုက်ဖာရမ်းဆာလာလို့... မြန်မြန်
ကောင်း... လုပ်ပေးပါ...

အသံလွင်လွင်လေးကြောင့်... လူပပ်က... လှည့်
ကြည့်သတည်း... အကြည့်ချင်း... ဆုံသွားဖူး...

ဒါဆို... တို့ဗွာထားတဲ့...
ပွဲကို... အလျှင်စားလိုက်ကေ... ညီမကို...
ကြည့်ရတာ... သိပ်... ဆာနေပုံရတာပင်...
အား... မနာနိုနော်... စား... စား...

အို... မဟုတ်တာပဲ...
နေပါစေရှင်... ဒါနဲ့... အစ်ကိုက... ခွေ... ဆွေ
ဆီ... သွားမလို့... ထင်တယ်... တစ်ပေါက်
တစ်လား...။

သုလယ်ချင်းတွေက...
သွားနှင့်ပြီလေ... အစ်ကိုက... ယားနေ
တာနဲ့... ဒီ... ကာလိုင်... မှာ... ကျန်ခဲ့တာ... ဥပမာ
ရော... ခရီး... သွားပဲလား...။

အစ်ကိုနဲ့... ခရီးတူရင်...
ကောင်းပေ... အစ်ကိုက... လာအား
ကပါ... နာမည်က... ညီလွေး... တို့...
ဒီနယ်ဘက်ကို... တစ်ခါ... မ
ရောလက်ဖူး... သူ့...။

ခွေမနာမည်က...
ညို... ပါ... လုံးဆင်... က... မေမေအသိ...
တင်ပြီးတစ်ပတ်ကဆီ... သွားမလို့...
လမ်းချင်းက... တူပါတယ်...။

အို... ဒါဆို...
အပော်ရပြီ...။

သုမနှင့်... ညီလွေး... တို့... မမျှော်လင့်ဘဲ... ခင်မင်သွား
သတည်း... သတည်းအရပ်မှာ... ခရီးသတည်းချင်း... ထပ်တူပိုပင်...
အပေါ်ပြုသွားလေ့... ရှိကြသတည်း...။

ခွီမက-လုံးဆင်-ကို...
ဘာသွားလုပ်မှာလဲဟင်...
အလုပ်လုပ်ဖို့-သွားမှာလား!

အလုပ်လုပ်ဖို့...ဟေ...အဖေခင်ကားကြောင့်...
သုမဘဝကို...ပြန်သတိရကား...
မျက်နှာ...ညှိုးသွားသခင်...

မဟုတ်ပါဘူး-
အစ်ကို-ရယ်...။

အစ်ကိုမေးတာ..
တစ်မျိုး..မထင်နဲ့နော်...
ကုသိုလ်နိုင်တာရှိရင်..ကုသိုလ်
ရအောင်ပါ...။

သုမ..သုမတော့နာကို-လေးစားဖိသခင်...

ခွီမက- ဒုက္ခရောက်
လာသုပါ ရှင်...။ မေမေဆုံးပြီ...
ခွီကိုးရာ-မနေလို့...လုံးဆင်-ကို-
သွားမလို့ပါ...။

ဪ...
ဥပိမ ဘဝကလပုဒ်.. ရှင်မော
ရောပ... ဆော်.....

ဒီဝက်.. ရှင်မောရော
တွေ့ရှိလေးတယ်အစ်ကို.. ဥပိမ
တာ... ရွှေရှင်.. ငြော့ရှင်တွေရဲ့...
လွှာပုဒ်စားမျှကို.. ခံခဲ့ရသူပါရှင်..

ဪ... ဥပိမရယ်..
အသက်လေးငယ်ငယ်
နဲ့... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွာ..

ဪ.. ခင်မော.. နှလုံးဝတာပိုင်ရှင်..
ဥပိမကွာ.. နှင်.. သူ့မ... ခကာလေးအတွင်း..
ရှင်းနှိုးသွားသခွင်..

သူ့မတို့.. နှစ်ဦး.. ခရီးလပုဒ်...
အတူ.. ဆက်ဖြစ်ခဲ့သခွင်..

ကချင်အပိုးကြီး... ဦး...
ကို... အကျိုးအကြောင်း ပြောပြီး... ညီတွေ...
ကို... ဆွေ့... တစ်ခု... ခိုဝေးဝှက်...

ညီမတို့ကို... ဒုက္ခ
ပေးသလို... မြစ်နေပြီကွာ...

ညီတွေ... က... အားနာကော
ဆိုဝှက်...

ဒီလိုပေါ့...
အစ်ကိုရယ်... မြစ်
လာမှတော့...

အစ်ကို... ကျေးဇူး
မမေ့ပါဘူးကွာ...

သုမကို... သုက... ရွှန်း... ရွှန်း... စားစား... ကြာခဲ့
သတည်း... သုမ... ရင်မခွန်စီဖူး... နှုန်သွား
၏... သံပေတာဇာ... နွယ်ရစ်တို့... ရှစ်
တွယ်စ... မြို့ပြီထင်...

အနွယ်ယန်းမို့... ဦးလွှား...၏...
မေတ္တာကို... သူမ... မျှော်လင့်ပုံပါ...

အစ်ကို... နေကောင်း...
သွားပြီ... ဝိုင်း... မနက်ဖြန်... ဟား
ကန့်... ကို... ဆက်သွားမယ်...

အစ်ကို... ကျောက်
အောင်... အောင်... အမြန်တော့ချင်
တယ်... ဝိုင်း... ကျောက်အောင်
ရင်... အစ်ကို... ပြန်လာပါမယ်...

ဖြစ်ပါ့မလား...
အစ်ကိုရယ်... နေပါဦး...

ဟ ကယ်...
ပြန်လာမှာလား...
အစ်ကို...။

အစ်ကို..ကျောက်/WWW.BURMESECLASSIC.COM
ကောင်မလေး..သူ့ဈေးဖြစ်သွားရင်..
သူ့ဈေးစိတ်ပါကင်မလေး.. ခွဲမိမိ..
မေ့သွားမှာပါ.. နော်....

ငွေအတွက်..လူလူ
ချင်း..စတေးပို့... ဝန်မလေးတဲ့..
လောဘာသား..သူ့ဈေးတွေ
ကို..ပိုင်း...ကြောက်တယ်..

အစ်ကိုက...
အဖီလို..လူစားမျိုး..
မဟုတ်ပါဘူး..ပိုင်း..

မဟုတ်ပါနဲ့နဲ့
လိုပဲ... ပိုင်း..ဆုတောင်း
နဲ့ပါ့မယ်..ရှင်..

www.burmeseclassic.com

အစ်ကို... ဝိုင်း... ကို...
သံလွင်... ဖြစ်နေ
မိဦး... ကွယ်...

ဪ... အစ်ကိုကွယ်...
ဝိုင်း... ဟာ... တစ်ပတ်နဲ့... အဖွဲ့မပါ
ပန်းပါကွယ်... အစ်ကိုနဲ့... လုံ့လ
မထိုက်တန်ပါဘူး...

ဝိုင်း... အစ်ကို... ကို... ခင်ပါ
တယ်... ဒါပေမယ့်... ဝိုင်း... ခင်တာ
ထက်... မပိုရဲဘူး... ဝိုင်း... ခင်မင်မြ
ကိုသာ... တဲ့... ပြန်ပါရစေ... ရှင်...

အင်းလေ... ဝိုင်း...
ဆီက... ခင်မင်ခွင့်ရတာကို
ပဲ... အစ်ကို... ကျေနပ်လှ
ပါဦး...

နှုတ်လွှား... သူ့မကိုကရုဏာ
ပိုရွာ... လေးကြာခွင့်နေသခွင်...

တ ကာပင်လို့... အစ်ကို...
သတ်ရမယ်ဆိုရင်တော့... ဝိုင်း... ဆီ
ကို... မိတ်ဆွေအနေနဲ့ပဲဖြစ်ဖြစ်...
တစ်ခေါက်လာခဲ့ပါဦး... ရှင်...

အစ်ကို...
 ဦးလှောင်ကလေး... ယိုဝ်း... မြေတွေ့တာ...
 မတူနဲ့နော်... အန္တရာယ်... သိပ်များတယ်...
 သူက... ကျောက်တုံး... ဝေဖားတွေအပေါ်...
 အမြဲ... အနိုင်ကျင့်လေ့ရှိတယ်...
 သူ့ကို... ရှောင်ပါရှင်...

မိတ်ချပါ...
 ဝိုင်း... ရယ်...

ချစ်သူ... မိတ်ဆားရန်... ကတိပေး...
 လိုက်ဆောင်လည်း... ညီတွေ... မိတ်
 မှာ... မခံချင်ပါ...

အကူပိုင်လင်ဘာမား
 နဲ့... ဖက်မြင်ရင်... ခွေးရှားနဲ့... ခွေး
 ကောင်း... ကိုက်ဝတ်လို့... ပြစ်မှာပေါ့...
 လူပိုင်ကို... ရှောင်ပါရှင်...

ဖားကန့်... မြ... တ ဆင့်...
သု... တက်ခဲ့သည်။

သုလင်ချင်းများကတော့... ဖားကန့်... မှာပင်... ကျန်ရစ်ဖို့...

ကျောက်... မြန်မြန်အောင်ပို... သု... စွန့်စား
ရမည်...။ ဒါမှ... ပိုင်း... နှင့်... ဘဝဝတ်
တစ်ခု... ထုလောင်နိုင်မည်...

ကျောက်အဖွား... ဘဝဆိုတာ... တချို့လည်း... အဆင်
ပြေသွားသလို.....

တ ချို့လည်း... ငှက်ဖျားမိကာ... ဘဝဆုံးရသည်... ဖွတ်မရ...
မီးမဆုံး... ကံနိမ့်ချိုး... ဆိုက်ကြရသည်...

ကျွန်ုပ်တို့... ကျေးဇူးတင်စရာကောင်းတာ... အောက်ဆင်း
ကျောက်သားကို... ကျောက်ပေါက်ခက်ဖြင့်... ဖုပု...
ကြည့်ပြီး.....

ကျောက်သားမကောင်းချင်... မွှေးပိုင်ရှင်...
ပစ်ထားခဲ့တာ... မွှေးပောင်းတစ်ခုကို...
သူ... စမ်းတုန့် ကြည့်ရာမှ.....

... အခုညကောင်းတဲ့...
ကျောက်စိမ်းတုံး... ကြီးပါလား...
အောင်မြင်လွန်း... အောင်မြင်...
www.burmeseclassics.com

သုရာ ရပ်ထဲ အာဘတ်ရှု ခြံ့မြောသွားသည့် မိသားစု

မြော်ပိုင်ရှင်၏... တပည့်များနှင့်... ဆုံတော့သည်...

မြော်ပိုင်ရှင်မှာ... ဒီးကျောက်အိလေး...
မြစ်ခြံ... ညီလေး... ၏ ကျောက်အိမ်၊
တုံးကို... လှည့်ခြင်းပင်...

ဆင်... ဆင်များလို့... မတရား...
မလုပ်နဲ့နော်... ကျွန်ကုအိမ်
နဲ့... ကျွန်တော...

ဒီလောက်... အဘိုးတန်
တို့... ကျောက်ကို... လက်လွှတ်
နိုင်ခဲ့တဲ့ကု... ငါတို့ကို... အသ
တက်ရင်... မပေးရင်...

မင်းကို... သတ်ဖို့... ဆရာကြီး...
ဒီးကျောက်အိလေး... က... တို့ကို...
အမိန့်ပေးလိုက်ပြီကု... သိလား...

ဆရာကြီး... ဦးကျောက်ဘလူး... အ... အမိန့်အစဉ်း...

နှိလွေး...ကို... ပိုင်းခတ်ကြတော့သည်...
ဆွေးသံရဲ့... လူ့သတ်ပွဲကား... မကြည့်ရက်
စရာ.....

ဟောဘာသာတွေ၏...
သွေးတောက်ပွဲ.....

အ...

မြတ်နိုးလှိုက်မိသူ... နှိလွေး
တစ်ယောက်... မရှုမလှ... အသက်
ပျောက်ရပြီ.....

အ...

ချစ်သော... ငို... ထံသို့... တယ်တော့
မှ... မြန်မာ့နိုင်တော့.....

လူ့ဟောကြီးမှ... နှိလွေးတစ်ပွဲ... နှိလွေး...
ကြွေလွှဲသွားရပြီတည်း.....

ဝိုင်း... ဝိုင်း...
မေမေရဲ့... နာမည်
က... ဒေါ်မေဝေ
မိဘက်... လား။

ဟုတ်တာပင်... အစ်ကို... အဘ... ဦးအောင်လတ်
ကောင်... ပြောလို့... အစ်ကို... သိတာ... မဟုတ်လား... မေမေ
မို့ကောင်းမှာ... ထမင်းဆိုက်... ဖွင့်တဲ့နားကဆို... ဟော...
မို့ကောင်းရောဂါတိုင်း... မေမေဆိုက်မှာ... ဝင်စားတာ...
ပေါ်ကင်သတ္တိကြီးပေါ့...။

မေမေရဲ့... သိသလို
ဝိုင်းကိုယည်း... အဘက... သိပ်
ချစ်တာ...။

ဒါကကြာရဲ့... ဝိုင်း...
နွေရောဂါတော့...
အဘဆိုပဲ... လာခဲ့
ရတာပေါ့...။

ဦးခွဲတဲ့... အပတ်က... အဘ...
နေမကောင်းတာနဲ့... အဘရှာထား... ပဲ...
ပျားရေခွက်တွေ... မို့ကောင်းကို... မို့...
သွားပို့ပေးရင်း... အစ်ကိုနဲ့... ဆုံခဲ့တာ

အဘာပြောလို့...
မဟုတ်ဘူး.. ဝိုင်း..ရဲ့.."
ဝိုင်း.. မေမေရဲ့.. ပုံကို...
အစ်ကို.. ဝိုင်း.. မေမေရဲ့
အိမ်မှာ.. တော့ခဲ့
ရတာပါ.."

၅၆

ဝိုင်း.. မေမေဟာ.. တောပျော်..
မုဆိုး.. ကြီးဘဝနဲ့... ဝိုင်း.. မေမေကို.. တမ်း
တ.. နေသုပါ... ဒါပေမယ့်.. ဝိုင်း.. ဆိုတဲ့
သမီး.. တစ်ပေတာက.. ရှိမှန်း.. တော့.. သူ့
မသိရဘူး... သူ့နာမည်က...
ဒိုးလွန်းလွှဲပင်... တဲ့.."

ဝိုင်း... အံ့ဩခြင်းကြီးစွာ.. ဝမ်းသာ..
ဝမ်းနည်း.. ဖြစ်ရပြီ..."

ဝိုင်း.. ဒဲ့.. ပတ်ဝတ်စုံကြီး..
ဝိုင်း.. မေမေဆီကို.. အစ်ကို.. အ
ကြောင်းကြားပေးမယ်.. ပြီးတော့..
ဝိုင်း.. ရဲ့.. ချစ်သူ.. ဘွဲ့လွှာ.. ဆို
တာ.. အစ်ကို့ဆီပဲ.."

၅၇

ဒါကြောင့်.. ဘွဲ့လွှာ..
အတွက်.. ဒိုးလွှာ.. ကံအားလုံး..
ဆီ.. အစ်ကို့.. သားမယ်..
ဝိုင်း.."

မိုးကောင်းထို... လောလတ်... မြန်
ရောက်လာခဲ့သလို... ဦးလှောင်
ဘီလူး... ဧါ... တိုက်ကို... မှီဝဲ... ရောက်
ပြန်သွား၏...

ဦးလှောင်ကိုလူ...
ဆင်များသတ်နိုင်လေ...
ခုဒိလွှား... ဆိုတာ... ကျုပ်
ခုဒိ... ဝ... ကျုပ်ခုဒိ
ကံတွက်... လက်ခား... ရေး
မို့... ကျုပ်လာခဲ့တာပဲ...

ဆောင်လာခဲ့တာ... ဧါ...
မြင့်... ဘူး... ဝပ်ပိုင်... ဧါ...

ဒို့လော့အက်ဘီလူး...
တပည့်... နှစ်ပထက်
က... ခုတ်ပည့်...

အဲဒါ... ခင်က...
လူနဲ့... လော့အက်ဘီလူး
ပေါ့... က... ခေမံ
ပြင်ပေတော့...

ဒီအရာကို...
ရှင်...
ခွဲပိုက်ပါ...

မင်း...မင်း...

မင်း...မင်း...
လို့ကလေးတစ်...
ပုဂံလေး...

အစ်ကို... ကို... စိတ်မချလို့...
ပြီးတော့... ဒီလူပုဂံတစ်...
မင်း... ကိုပတ်တိုင်... သတိချင်လို့...
အဘဏဲ့... အမဲပစ်ခေတ်...
ပျံ့ပြီး... လို့ကလေးတစ်...

ရှင်... ပုဂံတစ်...
လူ... ရှင်...
အဖို့...
အဖို့...
ဘဝကို...
ဘု... ရှင်ကို... သတိမပယ်...
အဖို့... ကတည်းက...
အဖို့... ကတည်းက...
အဖို့... ကတည်းက...

ကျွန်း...ဟော...
ဒီလိုဟော...ကဲ...
နှစ်ယောက်လုံး...
ရောကြစမ်း...

ဒို့လော့ဘက်ဘီလူး...၏...ခန္ဓာကိုယ်
လည်ဝတ်ကိသွားသည့်... ယေဘုတ်
တစ်ခု...က...ဒို့လော့ဘက်ဘီလူး...၏
လည်ဝတ်ကို ဖြေရှိုက်ချ လိုက်ဆ
မြင့်... ဒို့လော့ဘက်ဘီလူး...၏ကုန်
က...ငိုင်း...ကို...ထိမှန်ခြင်း...မရှိပါ...

ဒို့လော့ဘက်ဘီလူး... ဒို့သွတ်ကိသွား... ငြိ
ဆတ်မေ့...အစိုးမာမေ့...ရိုင်ပယ်ကို...ကိုင်
ရှင်း... ဟွာမ်း...တုင်း...ဝင်လာသက...ကောယော်
ဣဒီး... ဒို့ကွန်း...ဣဒီး... ပင်တုင်း...

မိသားစု အဖေ၊
မိသားစု... ခု... ပေပေ...
အိမ်ထောင်ရေး... ဝဲ..

မင်း... လူကြိုက်... အကြောင်း
ကြားလို့... အကြောင်း... သိပ်ချင်...
လုံ့ဆင်... ကို... နိုး... ကိုက်ကာခဲ့တာပင်... လုံ့ဆင်
ရောက်တာပဲ... မင်းတို့နှစ်ယောက်လည်း
ဒီကိုလာတာပင်ဆိုတာ... သိရမို့... ခြင်းနဲ့
အခြေခံလိုက်ခဲ့ရတာပဲ...

နိုး... ဟာ နိုးပေး
နိုး... ကျွန်တော်...
ကို... က...
ဝဲ..

ဝင်းတို့အသက်
ကိုကယ် မို့...နိုး
ခွီကို သတိပေး
ဒေသင် လုပ်လို့က်
ခုပေး...

ဗျာ...
ဘယ်လို...နိုး...

ဟော... ဂေဟာကို
လူ... ဆိုတာ... နိုး... ခွီဖြန်း
နိုး... ဒီရောက်မှ... ဝင်ခဲ့ရ
တယ်လေ...

နိုး... ခွီ... လူနဲ့... လွတ်... ဟာ...
မြစ်ကြီး... နားကနေ... ဒီကို... မြောက်... ပြီး...
လေ့ကျက်... လူ... အခု... ကျောက်... လေ့ကျက်...
လက်... ပြီး... အုပ်... တာ... ဒီကောင်... ဟာ...
လော... ကျွန်... တက်... ကို... တာ... ခေ...
ခု... အတွက်... တေး... ဝမ်း... သိ... ရှာ...
ခွီ... အရင်... မြစ်... သူ... မြစ်... အ
တွက်... သူ... ဒေရ... ဒါ... အ... ကို... ယု
ခုပေး

ပိုင်း... အစ်ကို့ဦးလေး...
ညီအစ်ကို... လို့ပဲ... အစ်ကိုဟာ... ပိုင်း...
အပေါ်ကရုဏာ... မေတ္တာမျိုးတွေနဲ့
တာ... ပိုင်း... သိတယ်... နော်...

အစ်ကို့ရယ်... ဘာ
နွမ်းမလေးလို့... ဝေပစ်လိုက်ပါ
ရှင်... ပိုင်း... ဟာ... ဘာလည်း... နာရ
ရသလို... အာဝဠာကလေး...
နာကျင်... ရောဂါကွဲခဲ့ရသလို... ရှင်...

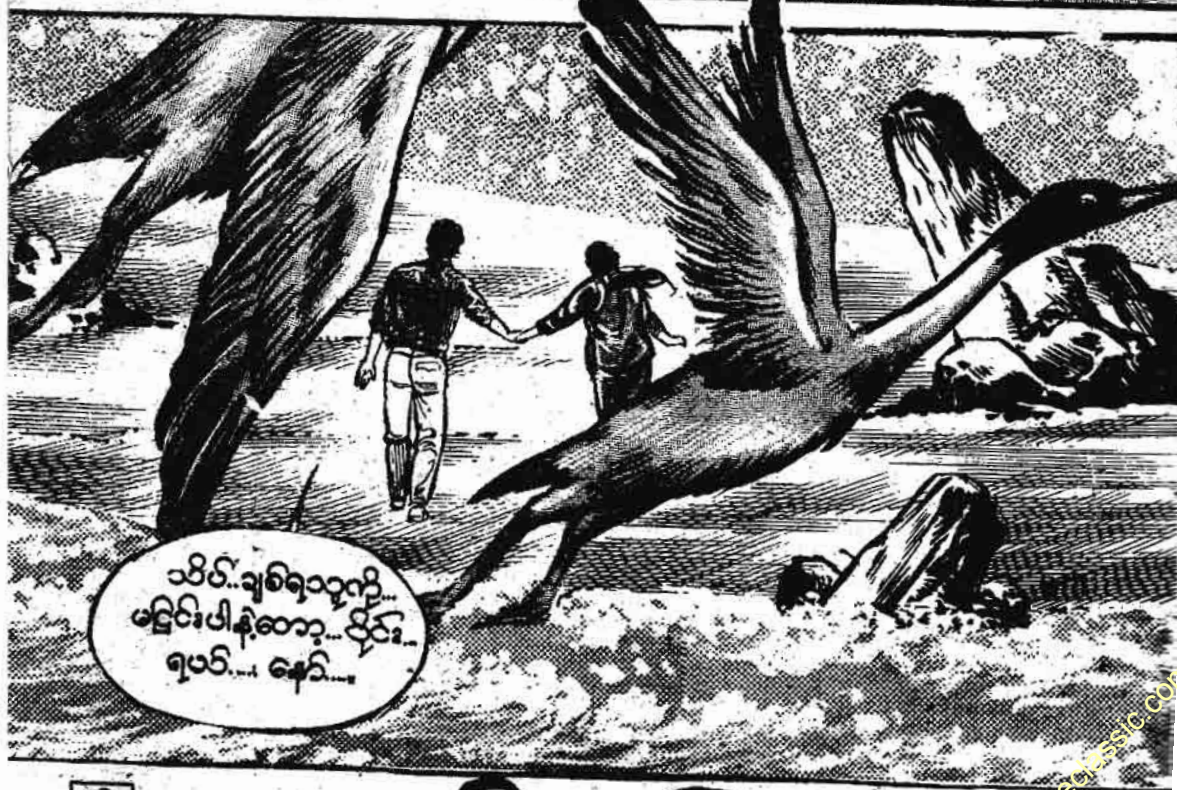
ဟိ... ဘဝနာရ...
အာဝဠာ... နာရ...
တို့ကို...

၁၃၈ ကို... အောင်လက်...
ဖေးမ... လက်တွဲလိုက်ကာ...

အစ်ကို့ရဲ့... မေတ္တာ
ကျစ်နဲ့... ပြန်ပတ်ပြီး... ချွေး
သိပ်... ကုသပေးပါရစေ...
ပိုင်း... ရယ်...

အစ်ကို့ရယ်...
ဇွတ်ပါလားကွယ်... ဝိုင်း...
ငြင်းလို့... မရဘော့...
ဘူးလား... ဟင်!

သိပ်... ချစ်ရသလို့...
မငြင်းပါနဲ့ဘော့... ဝိုင်း...
ရယ်... နေ့...